

இலங்கை கிராமத்து
முஸ்லிம்களின்
காலாட்சேப் பாடல்கள்

எஸ். முத்துமீரான்

கிலங்கை கிராமத்து முஸ்லிம்களின் தாலாடபேப் பாடல்கள்

PRICE : Rs. 25.00

எஸ். முத்துமீரான்

நேஷனல் பய்னியூர்ஸ்

2, வடக்கு உஸ்மான் சாலை, முதல் மாடி,
(கோடம்பாக்கம் மேம்பாலம் அருகில்)
தியாகராய் நகர், சென்னை - 600 017.
① : 2834 3385

ILANKAI KIRAMATHU MUSLIMKALIN THAALAATTUP PAADALKAL
by S. Muthumeeran ©

Page : 120

First Edition : May, 2007

Paper Used : 18.6 JK Maplitho 70 GSM

PRICE Rs. 350.00

2007, மே 25, 26, 27-இங் தேதிகளில் சென்னையில்
நடைபெற்ற அனைத்துலக இஸ்லாமியத் தமிழ் இலக்கிய
ஏழாம் மாநாட்டில் இந்நால் வெளியிடப்பட்டது.

Published by
NATIONAL PUBLISHERS
2, North Usman Road,
(Near Kodambakkam Flyover)
T. Nagar, Chennai - 600 017.

Typesetting by
S. Asokkumar
Chennai - 600 080.
Mobile : 94440 09048

Printed at
Udayam Offset
Chennai - 600 002.
① : 2845 4808
T10 006

ISBN : 978-955-50199-1-0

முன்னுரை

எனக்கு என் முதாதையர்களின் நாட்டார் இலக்கியங்களான பாடல்கள், கதைகள், பழமொழிகள், தாலாட்டுகள், அம்பாப் பாடல்கள், பொல்லடிப் பாடல்களை எல்லாம் களம் இறங்கித் தேடியெடுத்து, நூலுருவாக்குவதில் பெரும் மகிழ்ச்சியும், திருப்தியும் கூட. அழிந்து சிதைந்து, இருந்த இடம் தெரியாமல் போய்க்கொண்டிருக்கும் இவர்களின் விலைமதிப்பில்லா இலக்கியப் பொக்கிசங்களை, வருங்கால சமூகம் படித்துப் பயன்பெற வேண்டுமென்பதற்காக இப்பணியைச் செய்து கொண்டிருக்கிறேன்.

கள்ளம் கபடமில்லா வெள்ளையுள்ளம் கொண்ட இலங்கை கிராமத்து முஸ்லிம் தாய்மார்கள், தங்கள் அன்புக் குழந்தைகளைக் கண்மூடித் தூங்கச் செய்வதற்காகப் பாடிய இத்தாலாட்டுப் பாடல்கள் வாழையடி வாழையாக, இங்குள்ள மக்கள் மத்தியில் பாடப்பட்டு வருவது குறிப்பிடத்தக்கது. இப்பாடல்களை அதன் அசல் மாறாது, பல வயது முதிர்ந்த தாய்மார்களின் வாய்மொழி யூடாக்க கேட்டு, மெய்ம்மையறிந்து, இந்நூலில் தந்துள்ளேன்.

அன்று, ஏழைகள் வாழும் கிராமப்புறங்களே தஞ்சமெனக் கிடந்த, இம்மக்களின் இலக்கியங்கள் இன்று அறிஞர்களினாலும் ஆய்வாளர்களினாலும் தேடியெடுத்து ஆய்வு செய்யப்பட்டு ‘நாட்டார் இலக்கியம்’ அல்லது ‘நாட்டுப்புற இலக்கியம்’ என்ற மருடத்தில் சர்வகலா சாலைகளில் அவைகள் புகுந்து, ஆடசி செலுத்திக் கொண்டிருப்பதைக் காண்கின்றோம். இது கிராமத்து மக்களின் இலக்கிய மேம்பாட்டையும், அதன் சிறப்புகளையும், முக்கியத்துவத்தையும் உயர்த்திக் காட்டிக் கொண்டிருக்கின்றன. இவ்விலக்கியத்தின் வளர்ச்சிக்கு இதுவொரு நல்ல சகுனமெனலாம்.

விடயங்களை எடுத்துச் சொல்லும் முறையாலும், சுவையாகச் சொல்லுகின்ற திறமையினாலும் கிராமத்து மக்களின்

இலக்கியங்கள் நிகரற்று விளங்குகின்றன. சாதாரணத் தகவல்கள் கூடக் கிராமிய மக்களின் இலக்கியங்களில் தனி நயமும், அழகும் பெற்று மினிர்கின்றன. இவ்வண்மைகளை இத்தாலாட்டுப் பாடல்கள் வாயிலாக நீங்கள் அறிந்து கொள்ளலாம். படிக்கப் படிக்க இனிக்கும் கிராமத்து முஸ்லிம் தாய்மார்களின் தாலாட்டுகளை அவர்களின் பேச்சு மொழியிலேயே தந்துள்ளேன். இதைப் பாடிப் பாருங்கள். இனிக்கும், சவைக்கும். இம்மக்களின் பேச்சுமொழியை உங்களின் இலக்கணக்கோலால் அளந்து குறை காணாமல், நிறைவோடு பாடிப் பாடிச் சவைத்து மகிழுங்கள்.

இந்நாலுக்குப் பெருமனதோடு அணிந்துரைகள் எழுதியளித்த பேராசிரியர் டாக்டர் ஆறு. அழகப்பன், பேராசிரியர் கா. சிவத்தம்பி, பேராசிரியர் டாக்டர் மு.ஹ. நத்தார்சா, ஆசியுரை தந்த நாட்டாரியல் அறிஞரும் ஆய்வாளருமான கி. ராஜநாராயணன் ஆகியோர்களுக்கும், இந்நால் சிறப்புற வெளிவர ஊக்கம் அளித்த அன்புத்தம்பி “கதைசொல்லி” பொறுப்பாசிரியர் அப்துல் காதர் (கழியூரான்), சகோதரர் டாக்டர் கவிக்கோ அப்துல் ரகுமான் மற்றும் என் மணவி, நண்பர்கள், கணினி வடிவமைப்பு செய்த சகோதரி ஜெலீலா காதர் முகையதீன் ஆகிய எல்லோருக்கும் என் இதயங்களிந்த நன்றிகள்.

மேலும், இந்நாலை அழகாகவும் கச்சிதமாகவும் வெளியிட்டுத்தந்த அன்பு நண்பர் சென்னை, நேஷனல் பப்ளிஷர்ஸ் உரிமையாளர் எஸ்.எஸ். ஷாஜஹான், அவர் உதவியாளர்கள் எல்லோருக்கும் என் மகிழ்ச்சியும் நன்றியும்.

- எஸ். முத்துமீரான்

“பேர்ஸ்”

நிந்தவூர்

முரீலங்கா.

கி. ராஜனாராயணன்
0-4, அரசு வீடுகள் குடியிருப்பு,
லாஸ்பேட்டெ,
புதுவை - 605 008.
பேச: 0413 - 2251506

கரிசல் இலக்கிய மேதை
திரு. கி. ராஜனாராயணன் அவர்கள்
வழங்கியுள்ள அணிந்துரை

ரோராட்டு

தாலாட்டு என்பதை மக்கள் தமிழ்மொழியில் ரோராட்டு என்று சொல்கிறார்கள்.

தால் என்கிற நாக்கை வேகமாகக் குலவை இடுவதுபோல ஆட்டி அதன்பிறகு தொடங்குவதால் தாலாட்டு என்று வந்தது என்கிறார்கள்.

“ராராரோ ராரி ர ரோ...” என்றுதான் தொடங்கும். அதை இவர்கள் - கல்வியாளர்கள் -, தானே பெற்ற பிள்ளையைப் பார்த்து,

யார் யாரோ

நீயாரோ நான் யாரோ

என்று பொருள் சொல்லுவார்கள்.

பொதுவாக, நாட்டார் பாடல்களின் தொடக்கத்தில்,

ரா ராரா

லாலா லாலா

நா நாநா

என்று இவைகளில் ஏதாவது ஒரு ஒலி மெட்டுக்களில் தொடங்கும்; இவை இசைவடிவங்களின் முன்னோட்டமாகும். சில இடங்களில் ‘லாலி லாலி’ என்றும் தொடங்கும். பிரெஞ்சு மொழியில் “தோ... தோ...” என்று தொடங்குவதாக *திருமதி சௌந்தரம் அருள் அவர்களின் ஆய்வுக்கட்டுரையில் படிக்கக் கேட்டிருக்கிறேன்.

தெலுங்குப் படங்களில் ‘ஜோ ஜோ’ என்றும் கேட்டிருக்கிறேன்.

பிரெஞ்சு மொழியில் பாடப்படும் ஒரு தாலாட்டின் சில அடிகளை சௌந்தரம் அருள் அவர்கள் மொழி பெயர்த்துத் தந்திருக்கிறார்:

“அம்மா மேலே திருக்கிறாள்
அவளே கேக் செய்கிறாள்
அப்பா கீழே திருக்கிறார்
அவரே சாக்லேட் செய்கிறார்
நாங்கள் கஞ்சி செய்கிறோம்
அழும் குழந்தைக்காகவே

.....
.....”

இதே பொருள்படும்படியான ஒரு தமிழ்த் தாலாட்டின் அடிகளையும் தனது கட்டுரையில் அவர் தந்திருக்கிறார்.

“ராமர் பசு வளர்க்க
லச்சுமணர் பால் கறக்க
சீதை எழுந்திரிச்சி
தீஸூட்டி பால் காச்சி
காச்சி பால் காச்சி - என் கண்ணே
பொன் கலத்தில் விட்டாத்தி

.....
.....”

* திருமதி சௌந்தரம் அருள் அவர்கள் நான் கேட்டுக்கொண்டதின் பேரில் ‘தாலாட்டுப் பாடல்கள் - தமிழ் பிரெஞ்சு ஓப்பாய்வு’ எனும் தலைப்பில் ஒரு ஆய்வுக்கட்டுரையை வாசித்தார். அப்போது இவர் புதுவைப் பல்கலைக் கழகத்தின் பிரெஞ்சு மொழியில் துறையில் முனைவர் பட்ட ஆய்வு மாணவராகச் செயல்பட்டுக் கொண்டிருந்தார்.

இப்போது நாம், சகோதரர் திரு. எஸ். முத்துமீரான் அவர்கள் தொகுத்த இலங்கை கிராமத்து முஸ்லிம்களின் தாலாட்டுப் பாடல்கள்' எனும் நூலில் உள்ள எட்டாவது தாலாட்டுப் பாடலின் ஒரு பகுதியைப் பார்க்கலாம்.

“பாலகரே ஒங்களுக்கு
பால்கொண்டு வந்திரிக்கி
பசியாற ஒங்களுக்கு
பால் பழமும் கரச்சிரிக்கி
சோத்தோடு மீன்போட்டு
சோக்கா கடஞ்சிரிக்கி
வாழப் பழமும்
வடிதயிரும் போட்டுனக்கு
வாய்க்கு ருசியா
வடிவாப் பெனஞ்சிரிக்கி
எல்லாத்தயிம் திண்டுபோட்டு
என்றாசா கண்ணுறங்கு (ஓ ரோ ரோ)

தாலாட்டுகள் அனைத்துமே குழந்தைகளைத் தூங்கத்தான் சொல்லும். ‘தூங்கிமுழி’ என்று சொல்லாது.

தமிழ்நாட்டு நெல்லை மாவட்டம், கடையநல்லாரில் வாழும் சகோதரி சிராஜ் நிஷா அவர்கள் (வயது 62, படிப்பு அறியாதவர்) பாடிக்காட்டிய தாலாட்டுப்பாடலில்,

“தேன் கரும்பே தூங்கிமுழி - என் சோபனமே தூங்கிமுழி
தாரகமே தூங்கிமுழி
என்று வருகிறது.

“வல்லத்துத் தெக்கே
வயக்காடும் கால்வாயும்
உசந்த மரம் அத்தியடி
வந்திறங்கும் வண்ணக் கிளி
ஆலஞ்சு சருகுதிரா
அங்கிருந்த கனியுதிர
கனிபெறக்கப் போகவந்த
கண்மணியே தூங்கிமுழி”

தூங்கும் குழந்தை ஒரு அழகு என்றால், நிறைந்த தூக்கம் தூங்கி சிரிப்போடு விழிக்கும் குழந்தை அதனிலும் அழகல்லவா?

தூங்கிமுழி என்ற சொற்பிரயோகம் நாம் இதுவரை கேட்டறியாதது. இந்தப் பாடலைக் கேட்டபிறகு, முஸ்லிம் சகோதரிகள் பாடும் பலவகைத் தாலாட்டுப் பாடல்கள் கிடைத்தால் படித்துப் பார்க்கலாமே என்று தோன்றியது.

சொல்லி வைத்ததுபோல சகோதரர் திரு. முத்துமீரான் அவர்கள் தொகுத்த 17 தாலாட்டுப் பாடல்கள் கொண்ட நூல் கிடைத்தது எனக்கு.

ஒரு படைப்பு என்றால் அதில் அந்த மக்களின் மொழி இருக்க வேணும். அதுதான் அந்தப் படைப்புக்கு உயிர். அது இவைகளில் நிறையவே இருக்கிறது.

“தங்கக் கொடமே - என்ற
தலைவாசல் ரோசாவே
வள்ளல் மகனாரே - என்ற
வளர் பொறயே கண்ணுறங்கு

“வாசமுள்ள மல்லிகையே - என்ற
நேசமுள்ள ராசாவே
பாசமுள்ள ஓங்குவாப்பா - இப்ப
பகலைக்கு வந்திருவார்

“மக்கத்து மணிவிளக்கே - என்ற
மதினத்து மாணிக்கமே
சொக்கத்து ரோசாவே - என்ற
சோக்கான பெட்டகமே

“மாடப்பொறாவே - என்ற
மலைநாட்டு நங்கினமே
சோலைக்குமிலே நல்ல
சோக்கான மயிலாரே
சக்சாவும் வந்திருவார் - நீ
சலியாம கண்ணுறங்கு

“வட்டைக்க போனமச்சான்
வாறாராம் லாவைக்கு
சீச்சானும் வக்காவும்
கிளிக்குஞ்சு புடிச்சிவந்து
தம்பிக்குத் தருவாரு - என்ற
தங்கமே கண்ணுறங்கு

“மூத்தம்மா தம்பிக்கு - தங்க
மோதிரமும் போடரிக்கா
அப்பாவும் தம்பிக்கு - வெள்ளி
அர்ணாக்கொடி போடுவாரு
அல்லாட காவலாக - தம்பிநீ
அழாமக் கண்ணுறங்கு....”

பாடல் பாடிக் காட்டியவர் :	மீராக்குட்டி செய்யதும்மா.
வயது :	90
கல்வி :	படிக்கவில்லை
ஊர் :	நிந்தலூர் - 12 (இலங்கை)

இத்தொகுப்பிலுள்ள பதினாறாவது தாலாட்டுப் பாடலில் “நித்திரையோ மவுத்தாகும்” என்று ஒரு வரியைப் படித்ததும், “உறங்குவதுபோல் சாக்காடு” எனும் வள்ளுவரின் வரி நினைவுக்கு வந்தது.

தாய்மார்கள் தாலாட்டுப் பாடும்போது பொதுவாக இப்படியான சொல்லைப் பயன்படுத்துவது இல்லை. யார் பாடியது இந்தத் தாலாட்டு என்று பக்கங்களைப் புரட்டியதில்,

ஆக்கம்: சங்கைக்குரிய தோணா மெளலாணா அவர்கள் என்று கண்டிருந்தது. மேலும்,

“கற்றறிந்த கவித்துவமிக்க மார்க்கப் பெரியோர்களால் இயற்றப்பட்டுள்ளதாகக் கூறப்படும் இத்தாலாட்டுப் பாடல்....”

உலக வழக்கில்,

குழந்தைகளைப் பெற்றெடுக்கும் தாய்மார்கள் தாலாட்டையும் பெற்றெடுக்கிறார்கள்.

கற்றறிந்த கவிஞர்களோ செய்யுளில் தாலாட்டைப் பெற்றெடுக்கிறார்கள்.

நமது கிராமத்துத் தாய்மார்கள் நாம் அன்றாடம் பேசும் தமது பேச்சு வழக்கிலேயே தாலாட்டுப் பாடல்களைப் பாடியுள்ளனர். இலக்கண மரபுகள் இவர்களுக்கு ஒருபோதும் தடையாக இருந்ததில்லை என்கிறார் சகோதரர் எஸ். முத்துமீரான் அவர்கள்.

'தாலாட்டும் - இசை வடிவமும்' எனும் பகுதியில் இந்தப் பாடல்கள் யாவும் குறிப்பிட்ட இசை வடிவிலேயே பாடப்பட்டு வருவதாகக் குறிப்பிடுவது உண்மைதான்.

எங்கும் நிறைந்து பாடப்படும் இந்தத் தாலாட்டுப் பாடல்கள் எந்த ராகத்தில் பாடப்படுகிறது என்று கவனிக்கும்போது, பலர் நினைத்துக் கொண்டிருப்பதுபோல நீலாம்பரி ராகம் இல்லை என்று படுகிறது.

கேதாரமாக இருக்குமா என்று கேட்டால் இந்த ராகத்திலும் பாடப்பட்டிருக்கிறது என்றும் சொல்லலாம்.

நாடகங்களிலும் படங்களிலும் நமது இசை விற்பனைகள் நீலாம்பரியில் மட்டுமல்ல, சங்கராபரணம், நாட்டைக்குறிஞ்சி போன்ற ராகங்களிலும் 'முழக்கி'யிருக்கிறார்கள்.

வீடுகளில் நமது தாய்மார்கள் பாடும் தாலாட்டுப் பாடல் எந்த ராகத்தில் சேர்த்து என்று பலமுறை கவனித்துத் தோற்றுப்போனவன் நான். பாடவில் குரல் நீரும் போதும் நிறுத்தும் போதும் ஆஹிரி ராகத்தின் சாயல் தட்டுப்படும்.

மொத்தத்தில் சொல்வதானால் இதை ஒரு 'தாலாட்டு ராகம்' என்று சொல்லலாம். குழந்தையின் காதில் விழுவதெல்லாம் தாயின் ஒரு சுகமான ஓலி மட்டும்தான். தூளியின் அசைவும் அல்லது தட்டிக்கொடுப்பதுவும் தூக்கத்தை வரவழைத்து விடும். வார்த்தைகள் மட்டுந்தான் நமக்கு.

முத்துமீரான் அவர்களுக்கு எமது மனம் நிறைந்த பாராட்டுகள்.

- கி. ராஜநாராயணன்

புதுவை - 8.

22.03.07.

இஸ்லாத்துள் தமிழும், தமிழினுள் இஸ்லாமும் இணைந்து
நிற்பதற்கான ஒரு உச்சநிலை உதாரணம் -

ஜனாப் எஸ். முத்துமீரான் தொகுத்துள்ள ‘இலங்கைக்
கிராமத்து முஸ்லிம்களின் தாலாட்டுப் பாடல்கள்’ நூலுக்கான

அணிந்துரை

இலங்கைக் கிராம நிலையில் வாழும் முஸ்லிம்களினது
வாழ்வியற் பண்பாட்டில் ஆழ்ந்த ஈடுபாடு கொண்ட வழக்கறிஞர்,
சட்டத்தரணி ஜனாப் முத்துமீரான் அவர்கள் இத்தொகுதியிலே
இலங்கையின் பல பாகங்களிலும் வாழும் முஸ்லிம் மக்களிடையே
பயிலப்பெறும் தாலாட்டுப் பாடல்கள் சிலவற்றைத் தொகுத்துத்
தந்துள்ளார்.

நிந்தவூர், பொத்துவில், இறக்காமம், வாழைச்சேனை,
அக்கரைப்பற்று ஆகிய கிராமங்களிலும், மன்னாரிலும், காலி
ஜிந்தோட்டையிலும், மாத்தறை மாவட்டத் திக்குவலையிலும்
இப்பாடல்களைச் சேகரித்துள்ளார்.

“கிராமத்து முஸ்லிம்கள் என்ற நிலைப்பாடு மிக
முக்கியமானதாகின்றது. ஏனெனில் பல்கிப் பெருகி வரும்
நவீனமயவாக்கமும், நவீனமயவாக்கத்தின் பல பண்புகளை
உள்ளடக்கும் அதேவேளையில் தனக்கென சில சிறப்பியல்புகளைக்
கொண்டதுமான நகரமயவாக்கமும் கிராம நிலையில்
காணப்படுகின்ற பலவற்றைத் தொடர்ந்து பேணமுடியாத
நிலைமையை ஏற்படுத்துகின்றன.

மேலும் கிராமத்து வாழ்வியல் நிலையென்பது
பாரம்பரியங்களின் பிரக்ஞை பூர்வமான தொடர்ச்சியாக
அமையும், அமைகின்றன என்பதை விளங்கிக்கொள்ளத்
தவறக்கூடாது. பலவேறு பகுதிகளில் வாழுகின்ற முஸ்லிம்கள்
வேறுபடும் சூழல்களிடையேயும் தங்கள் அடிநிலைப்
பண்பாட்டமிசங்களை எவ்வாறு பேணுகின்றனர் என்பது

மாத்திரமல்லாமல் தங்களுக்குப் பின்வரும் சந்ததியினருக்கு அவற்றை எவ்வாறு கையளிக்கின்றனர் என்பதும் தெரிய வருவதற்கான ஒரு தடயமாக இவரது தொகுதிகள் அமைகின்றன.

இலங்கை முஸ்லிம்களின் கிராமத்து வாழ்வியல் நிலையெனும்பொழுது சமூகமானிடவியல் / சமூகவியல் சார்ந்த ஒரு நோக்கு முக்கியமாகிறது. இஸ்லாம் மத்தியகிழக்குப் பாரம்பரியத்தைச் சார்ந்த ஒரு மதமாகும். அதன் வளர்ச்சியும், பரவலும் அரபு, பாரசீகப் பண்பாட்டு நாகரிகங்களோடு சம்பந்தப் பட்ட ஒன்றாகும். அத்தகைய புலநகர்வுப் பாரம்பரியமுள்ள ஒரு மதப்பாரம்பரியம் (இஸ்லாமிய பாரம்பரியம்) தென்னாசியர் சூழலின் மரபுவழி வாழ்வியல் அமிசங்களோடு எவ்வாறு இணைந்துள்ளதென்பது முக்கியமானதொரு விடயமாகும். அதாவது இலங்கையிலே குறித்த பாரம்பரியங்களின் எந்த எந்த அமிசங்களோடு எவ்வாறு இஸ்லாமிய வாழ்வியல் இணைந்து நிற்கின்றதென்பது சமூக வரலாற்று ஆய்வுக்குரிய ஒரு விடயமாகும். இஸ்லாமிய பாரம்பரியம் எவ்வாறு இணைந்துள்ளதென்பதும் இந்த இணைவினால் இஸ்லாத்தை ஏற்றுக்கொண்டவர்களின் பாரம்பரிய மொழிப் பயன்பாடு / பண்பாட்டில் எத்தகைய மாற்றங்கள் ஏற்படுகின்றன என்பதும் முக்கியமான அமிசங்களாகும்.

அந்த அளவில் இந்த ஆய்வு இஸ்லாமியநிலைப்படவும் மிக முக்கியமானதாகின்றது என்பதை மறந்துவிடக் கூடாது. கிராமத்து வாழ்வியல் எனும்பொழுது இன்னுமொரு மட்டமும் முக்கிய மாகின்றது. இலங்கையிலும், தமிழகத்திலுமுள்ள முஸ்லிம்கள் தமிழையே தமது தாய்மொழியாகக் கொண்டுள்ளமையை அறிவோம்.

உலக நிலைப்பட்ட முஸ்லிம்களின் வாழ்வில் அச்சாணியான அம்சம் அவர்கள் இஸ்லாமியர்களாக இருக்குமதேவேளையில் பல்வேறு மொழிகளைப் பேசுபவர்களாக இருப்பதாகும். அவற்றுள் அரபு, பாரசீகம், உருது மொழிப் பண்பாட்டுருவாக்கங்களில் இஸ்லாத்துக்கு முக்கியமான இடமுண்டு. ஆனால் முஸ்லிம்கள் பேசும் எல்லா மொழிகளிலும் இந்திலை இருப்பதில்லை. பங்களாதேசின் தோற்றம் இஸ்லாத்துக்குள்ளாகும் மொழிப் பண்பாட்டுக்குள்ள முக்கியத்துவத்தைக் காட்டுவதாகும்.

முஸ்லிம் மக்களுள் தமிழ்நாட்டுப் பிரதேசத்தைச் சார்ந்தவர்கள் தமிழையே தாய்மொழியாகக் கொண்டுள்ளனர். ஒவ்வொரு மொழிப் பண்பாட்டுக்கும் ஒவ்வொரு தனித்துவமுண்டு என்னும் உண்மையை மனத்திருத்திக்கொண்டு தமிழுக்கு வரும்பொழுது தமிழைப் பொறுத்த வரையில் ஒரு வரலாற்றுமிசம் முக்கியமாகின்றது. அதாவது மற்றெந்த இந்திய மொழிகளிலும் காணப்பட முடியாத அளவுக்குத் தமிழில் இந்திய மரபில் முக்கியத்துவம் பெற்றுள்ள மதங்கள் யாவுமே, பண்பாட்டு அந்நியப்பாடு இல்லாது இணைந்துள்ளமையாகும்.

சமணம், பெளத்தம், சைவம், வைஷ்ணவம், இஸ்லாம், கிறிஸ்தவம் என இந்தப் பட்டியல் நீரும். அந்தளவுக்கு முஸ்லிம் களின் இஸ்லாமிய வாழ்வுக்கு தமிழ்மரபு இடர்ப்பாடுகளை ஏற்படுத்தவில்லை. இதனை இன்னொரு புறத்திலிருந்து பார்க்கும்பொழுது இஸ்லாம் தமிழோடினைந்து தமிழ்வழிப் படிமங்கள் மூலம் தன்னைச் சுட்டிக்கொள்கின்றதென்பது ஒரு பிரதான ஆய்வுப்பொருளாகும். ஒரு நல்ல உதாரணம் பெருமானார் நபியவர்களை நபிகள்நாயகம் என்றும், பெருமானாரென்றும் குறிப்பிடுவதாகும். இங்கு பெருமானார், நாயகம் ஆகிய இரு பதங்களுக்கும் தமிழ் மரபிலுள்ள கருத்தாழமும், உணர்வாழமும் ஓர் அசாதாரண வலுவைக் கொடுக்கின்றன.

தாலாட்டுப் பாடல் என்று வருகின்றபொழுது இந்தப் படிம உருவாக்கங்கள் மிக அற்புதமாக அமையும். இத்தகைய பின்புலத்திலே சிந்திக்கும்பொழுதுதான் இத்தொகுப்பு, மொழி நிலைநின்ற சமூக - பண்பாட்டு மாணவன் எனும் வகையில் எனக்கு மிக மிக முக்கியமாகின்றது.

வாழ்வியற் பண்பாட்டில் தாலாட்டுப் பெறுமிடம் அதுவொரு பண்பாட்டுச் சுட்டியாக அமையும் தன்மையாகும். தமிழையும் இஸ்லாத்தையும் பொறுத்தவரை இந்த இணைவு எவ்வாறு புலப்படுகின்றது எனும் மதநிலைத் தேடல்கள், இவற்றுடன் இப்பாடல்களில் கவித்துவ வசீகரம் ஆகியன முக்கியமான விடயங்களாகும்.

— முத்துமீரான் முத்துமீரான் முத்துமீரான் —

தாலாட்டுப் பாடல் பற்றி ஆராயும்பொழுது அதன் வகைநிர்ணயம் மிக மிகத் திட்டவட்டமானதாக இருத்தல் வேண்டும். தாலாட்டினை வாய்மொழிப் பாரம்பரியத்தின் வழி வருவது என்று கொள்ள வேண்டுமே தவிர நாட்டார் (folk) வழி வருவதாகக் கொள்ளக்கூடாது. நாட்டார் எனும் எண்ணக்கரு பற்றி ஆய்வுகளின்பொழுது, நாட்டார் (folk) எனும் இச்சொல் செந்தெந்த சார்ந்தவற்றுக்கு (classical) எதிர்நிலையாகக் கொள்ளப்படுவதை அறிவோம். தாலாட்டுச் செந்தெந்த மரபுக்கும் உரியது. சகல பண்பாடுகளிலும் அது 'உயர்' வைத்தே போற்றப்படுகின்றது.

இன்னொன்று, நாட்டார் (folk) என்பது சாதாரண நிலையினர் என்ற ஒர் உள்ளீட்டு அர்த்தத்தையும் கொள்வதற்கான வாய்ப்பு உண்டு. அது பொருந்தாது. தாலாட்டினைப் பாடுகின்றவர்களின் சமூக நிலை வேறுபடுமெனினும், ஏதோ ஒரு வகையில் தாலாட்டு முறைமையில்லாத குழந்தை வளர்ப்பு இல்லையென்றே கூறலாம்.

தாலாட்டினை வாய்மொழி மரபு சார்ந்ததாகவே கொள்ளல் வேண்டும். எழுத்தறிவு நிலைப்பட்ட பெண்களும் ஏதோ ஒரு வகையில் தாலாட்டு இசைப்பர். அவ்வாறு இசைக்கும்பொழுது, மிக விரிந்த அளவுக்கு இல்லையென்றாலும் பாடுவதை அல்லது உச்சரிப்பதை எழுத்து நிலை வழியாகப் பெற்றுக்கொள்ளாது வாய்மொழி வழியாகவே பெற்றுக்கொள்கின்றனர். இப்படி நோக்கும்பொழுதுதான் 'தாலாட்டு' எனும் சொல்லின் கருத்து முக்கியமாகின்றது. 'தாலாட்டு' எனும் சொல்லினை தமிழ் வெக்கிகள் தாலு+ஆட்டு என்றே பிரிக்கும். 'தாலு' எனும் சொல் நாவினை / அண்ணத்தினைக் குறிக்கும் ஒரு சொல்லாகும். இப்பொழுதுதான் தாலாட்டின் அடிப்படை இயல்பு வெளி வருகிறது. அதாவது, அது நாவை ஆட்டுவதால் எழுப்பப்பெறும் ஒலியாகும். உண்மையில் இந்த நா ஆட்டுதலில் சொல் முக்கியத்துவம் பெறுவதில்லை. அழுகின்ற பிள்ளையை "சோ, சோ", "ர ர ர", "ல ல" என்று அழுகையைத் தணிப்பதற்கு எழுப்பப்பெறும் ஒலியே தாலாட்டின் தோற்றநிலை வடிவமாகும். அதற்குமேல் அந்தப் பிள்ளை ஒலிக்கப்படுவதை உற்றுக் கேட்பதன் மூலம்தான் பேசாமல் (அழாமல்) இருக்கும்நிலை வருகின்றது. ஆங்கிலத்தில் தாலாட்டை Lullaby என்றே சொல்வார்கள் - அதாவது Lulling the baby. Lull என்பதற்கு Calm or send to sleep with soothing sounds or movements - அதாவது குழந்தையை

தூங்கச் செய்வதற்கான ஆறுதலாக மெல்லமைதிப்படுத்துவதற்காக எழுப்பப்படும் ஒசையாகும். நாவின் ஆட்டுதலால் அந்த ஒசை கிளப்பப் பெறும். (சிங்களத்தில் இந்த மெல்லோசை 'தொய், தொய்' என்று வரும்.)

தாலாட்டு எப்பொழுது ஒரு வரன்முறையான பாடலாக மாறுகின்றதென்றால் இந்த மெல்லோசை தொடர்ந்து ஒலிக்கப்பட வேண்டுவதன் அவசியம் ஏற்படும்பொழுதே. மெல்லோசைக்கான நா ஆட்டுதலை ஓராட்டு என்று கொண்டால் அந்த ஓராட்டின் (தாலாட்டின்) அடுத்தநிலை அந்த ஓராட்டு லயத்துக்குள் நின்று கொண்டு பாடல்கள் வருவதாகும். இசையைக் கேட்பதன் மூலம் பிள்ளையின் அசௌகரியம் தணியும் என்ற உண்மை தாலாட்டு பவருக்குத் தெரியும். தொடர்ந்து தாலாட்டோசையுடன் பாடல் வரும்.

இன்னுமொரு முக்கிய அம்சம் இந்தத் தாலாட்டினை மேற்கொள்ளும்பொழுது குழந்தை மடியிலோ அல்லது தொட்டிலோ அல்லது ஏணையிலோதான் இருக்கும். அதாவது மடியோ, தொட்டிலோ, ஏணையோ அதுவும் ஆடும். அந்தப் பின்புலத்தில் இந்த மெல்லோசையைக் கேட்கும் குழந்தை தனது அசௌகரியம் தணிந்து உறங்கத் தொடங்கும்.

இதுவரை விவரித்த இம்முறைகள் நகரங்களுக்கும் பொதுவானவை; கிராமங்களுக்கும் பொதுவானவை. நகரத்துத் தாய்மார்களும் தாலாட்டுப் பாடுவர். பாடுபவர்கள், நகரமயவாக்கம் ஏற்படுத்தும் சயநிலைப் பிரக்ஞங்குக்கும் அப்பாலே போய்ப் பிள்ளையைத் தாலாட்டுவர். பாரம்பரியக் கிராம நிலையில் இந்தச் சயநிலைப் பிரக்ஞங்கு தாலாட்டுபவரைத் தடை செய்யாது.

உண்மையில் எளிமையும், பிறர் பற்றிய சிரத்தை அதிகமில்லாமையும் ஊடாடுகின்ற கிராமத்துச்சுழலில் பாடவின் இளமைக்கேற்ப பாடல்கள் உருவாகும். இந்தப் பிரவாகம்தான் கிராமத்துத் தாலாட்டு வசீகரத்துக்குக் காரணமாகின்றது. இத்தொகுதியில் வரும் பாடல்களைப் பாடிக் காட்டியுள்ள பெண்கள் எல்லோருமே 60, 65 வயதுக்கு மேற்பட்டவர்கள். (பாடலைப் பாடியவர்கள் பெண்களாகவும், பாடல்களைப் பதிவு செய்ய உதவியவர்கள் ஆண்களாகவும் காணப்படுவதை அவதானிக்கவும்.)

நண்பர் முத்துமீரான் தொகுத்துள்ள இந்தத் தாலாட்டுகளை உன்னிப்பாக நோக்கும்பொழுது இரண்டு விடயங்கள் முக்கியமாகின்றன. ஒன்று கவித்துவ ஆற்றல், வசீகரம். இரண்டாவது இல்லாமிய கருத்துநிலை தமிழ் எடுத்துரைப்பு மரபுடன் இயையும் முறைமை. உண்மையில் சமூக இலக்கிய நிலை நின்று நோக்கும்பொழுது இரண்டாவது அம்சமே முக்கிய மாகின்றது.

இதனைச் சற்று உன்னிப்பாக நோக்குவோம். இல்லாத்தின் பரவுகை அரபு, பாரசீக மொழிகளின் வழியாக ஈடேறியது. இந்தியாவின் வடமேற்கு வாயில்களின் வழியாக அது இந்தியாவுக்குள்நுழைந்த பொழுது இந்தியப் பண்பாட்டுடன் அது இயைந்துள்ள முறைமை விரிவாக ஆராயப்பட்டுள்ள ஒரு விடயமாகும். உருது மொழியின் தோற்றம் இந்திய-இல்லாமிய இணைவினால் ஏற்பட்டதாகும். வட இந்தியாவின் முக்கிய மொழிகளான வங்காளம் போன்றவற்றில் இல்லாத்தின் செல்வாக்கு மிக முக்கியமானதாகும். இந்த அரசியல் முக்கியத்துவத்தை பங்களாதேசின் தோற்றத்திலே காணலாம். மேலும் நாம் பலரறியாத ஓர் இலக்கிய வரலாறுண்மை வங்காள இலக்கியத்தின் நஸ்ருல் இல்லாத்துக்குள்ள முக்கியமாகும்.

தமிழ்நாட்டிலும் இருமொழிநிலைப்பட்ட மூஸ்லிம்கள் உள்ளனர். (தமிழைத் தாய்மொழியாகக் கொண்டவர்கள்; உருதுவை பேசுபவர்கள்) ஏறத்தாழ 14-ஆம், 15-ஆம் நூற்றாண்டி விருந்தே இவர்கள் தமிழ்ப் பண்பாட்டுடன் இணைந்துள்ளனர்.

இலங்கையிலும் மூஸ்லிம்கள் தமிழையே தாய்மொழியாகக் கொண்டுள்ளனர். அதிலும் வடகிழக்கிலுள்ள மூஸ்லிம்கள் ஏறத்தாழத் தமிழ்ப் பாரம்பரியச் சமூகத்தோடு இணைந்தவர்கள் என்று கூறலாம். கிழக்கிலங்கையில், குறிப்பாக, மட்டக்களப்புக்குத் தெற்கே இந்த இயைபுக்கு சமூக ஒழுங்கமைப்பு வலுவும் உண்டு. கிழக்கு மூஸ்லிம்களிடையேயும் தாய்வழிக் குடிமரபு உண்டு. கிழக்கிலங்கையில் இல்லாம் எப்படிப் பரவியது என்பது பற்றிய உசாவலின்பொழுது கண்டி அரசை வைத்துக்கொண்டு பதில் கூற முனைவது போதாது. ஏனெனில், சமூக இயைபு நெறிமுறைகள் மானிடவியல் நோக்கில் பார்க்கும்பொழுது ஆழமானவையாகத் தெரிகின்றன. இந்த இயைவின் ஆழத்திலிருந்துதான் கிழக்கிலங்கை

முஸ்லிம்களின் குறிப்பாக, தென்கிழக்கு முஸ்லிம்களின் 'தமிழ்நிலை எடுத்துரைப்புகள்' வெளிவருகின்றன. ஜனாப் முத்துமீரான் தந்துள்ள இந்தத் தாலாட்டுகளின் மூலம் வருகின்ற உணர்வுநிலை வெளிப்பாடோ அவற்றுக்கான மொழிநிலைச் சுட்டுகையோ பிரதேச வேறுபாடுகளை அதிகம் அழுத்தவில்லை. உதாரணமாக ஜிந்தோட்டையிலிருந்து வரும் பாடல்களைப் பார்க்கும்பொழுது அவை சற்றிவரச் சிங்களப் பண்பாட்டையுடைய ஒரு வாழ்நிலையிலிருந்து வருவதாகச் சூற முடியாதுள்ளது. அதேபோல இந்துச் சூழலையுடைய மன்னாரிலிருந்து வரும் பாடல்களில் இல்லாமியப் படிமங்கள் ஆழுத்துடனும், ஆணித்தரத்துடனும் வெளிவருவதைக் காணலாம்.

இத்தாலாட்டுகள் ஒன்றை நமக்கு உணர்த்துகின்றன. அதாவது இலங்கை முஸ்லிம்களின் வாழ்வியல் நடைமுறை இல்லாத்தையும் - தமிழையும் மிக அற்புதமாக இணைக்கின்றன. உண்மையில் இதனை நாம் மொழிநிலைப்பட்டவோ, மதநிலைப்பட்டவோ பெரிதுபடுத்தக் கூடாது என்றே கருதுகின்றேன். ஏனெனில் இவை மிக்க இயல்பாக எந்தவிதத் 'தெண்டிப்பு'மில்லாத சரயு போல, கங்கைபோல, காவேரி போல, மகாவலி போல ஒடுகின்றன, பாய்கின்றன. ஒரு இல்லாமியத் தாய் இப்படித்தான் கூறுவாள்; அவளது எடுத்துரைப்பு அவளது தாய்மொழியில் இப்படித்தான் வரும்.

இந்த உண்மையை மனத்திருத்திக் கொண்டு, முதலிற் கூறிய, பாடல்களின் கவித்துவ வசீகரத்துக்குச் செல்லல் வேண்டும். முதலில் குழந்தை பற்றிய படிமங்களை அவதானிக்குமாறு வேண்டு கின்றேன். தங்கக்குடம், தலைவாசல் மாதுளை, மாஞ்குட்டி, மயில் குஞ்சு என்பவை இந்தப் பண்பாட்டின் நுண்ணிதான் இரசனை மையங்களாகும். உண்மையில் இந்தப் படிமங்களிலே இந்த அடிநிலை வாழ்விலும் தெரியவரும் அழகியல் நுண்ணுணர்வே நம்மைச் சிலிர்க்க வைக்கின்றது. நண்பர் முத்துமீரானுக்கு இல்லாமிய உலகமும், தமிழ் உலகமும் கடமைப்பட்டுள்ளன.

- கார்த்திகேச சிவத்தம்பி

பொருளடக்கம்

தாலாட்டு	01	30
தாலாட்டு	02.....	34
தாலாட்டு	03.....	38
தாலாட்டு	04.....	43
தாலாட்டு	05.....	53
தாலாட்டு	06.....	58
தாலாட்டு	07.....	64
தாலாட்டு	08.....	72
தாலாட்டு	09.....	78
தாலாட்டு	10	85
தாலாட்டு	11	88
தாலாட்டு	12	94
தாலாட்டு	13	99
தாலாட்டு	14	101
தாலாட்டு	15	103
தாலாட்டு	16	106
தாலாட்டு	17	109

கிலங்கை கிராமச்சிது முஸ்லிம்களின் தாலாட்டுப் பாடல்கள்

நூலாக்கம் தாலாட்டுப் பாடல்கள்

தாய்மையின் அதி உன்னத பாச உணர்வின் சுதந்திர வெளிப்பாடே தாலாட்டாகும். தாய்மையின் உள்ளத்தில் அன்பும் பாசமும் பொங்கிவழியும் போதெல்லாம், தாலாட்டு ஊற்றெடுத்துப் பாய்கிறது. இறைவனின் அருட்கொடைகளில் மிக மேலான கொடை, குழந்தைக் கொடையென்று கூறுவார்கள். குழந்தைகள் இல்லாத வீடுகளை, பேய்கள் வாழும் இல்லங்கள் என்று சொல்வார்கள். இதனாலேயே கிராமத்து மக்கள் தாலாட்டுக் கேட்கும் வீடெல்லாம், சிதேவிகள் வாழும் வீடென்றும் தாலாட்டுக் கேட்காத வீடெல்லாம் முதேவிகள் வாழும் வீடென்றும் கூறி குழந்தைப்பேற்றின் மகிமையைப் போற்றுவார்கள்.

ஒரு தாய் தன் குழந்தையை உறங்க வைக்கும் போது பாடும் தன் தாலாட்டில், அப் பிள்ளையைப் பற்றிய என்னக் கருக்களுக்கெல்லாம், கற்பனை மெருகூட்டி சொரிந்து விடுகிறாள். குழந்தை அழும்போதெல்லாம் பெற்றவளின் உள்ளும் சேர்ந்து அழுமென்று சொல்வார்கள். குழந்தையின் அழுகைச் சப்தம் கேட்கும் போதெல்லாம் தாய்மை விழிப்படைந்து குழந்தையின் அழுகையை நிறுத்தி அதை அமைதிப்படுத்தி உறங்கச் செய்வதற்கு தாலாட்டு, பெருந்துணை புரிகிறது. அன்பிலும் பாசத்திலும் குழந்தை வரும் தாயின் தாலாட்டு, தாய்மைக்கு இயற்கை அளித்த கொடையாகும். குழந்தைகளின் அழுகையை நிறுத்தி அமைதியடையச் செய்யும். இத்தாலாட்டுக்கள் இனிமையான ராகங்களோடும், ஒசையோடும் தாய்மையினால் இசைக்கப்படும்.

கிராமத்து பெண்கள் தாலாட்டுப் பாடுவதில் வல்லவர்கள். இயற்கையின் இனிய குழலில் இன்பங்கண்டு அமைதியாக வாழும் இவர்களின் தாலாட்டுப் பாடல்கள், கேட்பதற்கு மகிழ்ச்சியாக இருக்கும், கனிவும் கருணையும் கலந்து பாடப்படும் இத்தாலாட்டுக்கள் கேட்போருக்கு இன்தென்றவின் சுக்தையும், கனிலின் சுவையையும், காதலின் ஊடலையும், வசந்தத்தின் வாளிப்பையும், மல்லிகையின் மணத்தையும், மாங்களியின் ருசியையும், குயிலின் குரலோசையையும், கிளியின் மொழியையும் அள்ளிச் சொரியும் ஆற்றல் பெற்று விளங்குகின்றன. அள்ள அள்ள ஊறும் ஊற்றுப்போல் பிள்ளை அழுகையை நிறுத்தி அமைதியாக தூங்கும்வரை தாய்மையின் உள்ளத்திலிருந்து தாலாட்டு ஊறிக்கொண்டே இருக்கும்.

தாலாட்டின் நோக்கமும் தன்மையும்

தாலாட்டுக்கள் எவரிடமிருந்து பிறந்தாலும், அவைகள் அழுகின்ற குழந்தைகளை உறங்கச் செய்து அமைதிப்படுத்தவே பிறக்கின்றன. பல வழிகளால் ஓடி வந்து கடலில் சங்கமமாகும் நதிகளின் நீர்போல், தாலாட்டுக்கள், எந்தத் தாயின் வாயிலிருந்து பிறந்து வந்தாலும், அந்ததாலாட்டுக்கள் அனைத்தும், குழந்தையின் அமைதிக் கடலிலேயே சங்கமமாவதைக் காண்கின்றோம். குழந்தையின் அழுகைச் சப்தம் கேட்கும்போது, தாய்மை தன்னை அறியாமலே விழிப்படைந்து, தாலாட்டுப் பாடத் தொடங்கி விடுகிறது. காட்டாறு கரைபுரண்டோடுவது போல் குழந்தை அழும்போது, அதன் அழுகையை நிறுத்தி அதை அமைதிப்படுத்தி உறங்கச் செய்வதற்காக தாய்மையில் தாலாட்டு பாசத்தின் வழியாகப் பீறிட்டுப் பாய்ந்தோடி வருகிறது. அழும் குழந்தைகளை அமைதிப்படுத்தி நித்திரையாக்கும் நோக்கத்தைத் தவிர தாலாட்டுப் பாடல்களுக்கு வேறு எந்த நோக்கமும் கிடையாது. குழந்தைகளுக்காகப் பாசத்தின் வழியாகப் பொங்கி வழியும் இத்தாலாட்டுப்பாடல்கள் தாய்மையின், அடிவயிற்றிலிருந்து சுழியோடி வரும் எண்ணாங்களின் உணர்வுகளின் இயற்கையான வெளிப்பாடுகும்.

தாயின் இயல்பான பேச்சு மொழியிலேயே உருவாகி, அதன் தன்மையிலேயே நடை பயிலும் தாலாட்டுக்கு பல சிறப்பான தன்மைகள் இருப்பதைக் காண்கிறோம். அழும் குழந்தைக்காக, அமைதியின் குழலில், வரையறையில்லா நிலையில், இசைக்கப்படும் தாலாட்டுப் பாடல்கள் இல்லாதவைகளையெல்லாம் கற்பனையில் இருப்பதாகக் கொண்டு வந்து நிறுத்தி வைத்து எல்லோரையும் வியப்பில் ஆழ்த்திவிடும் தன்மைகளைப் பெற்றுள்ளன.

தாலாட்டுக்களின் பொருளாடக்கம், பொதுவாக குழந்தையைப் பற்றியதாகவே இருக்கும். குழந்தைக்காக்த் தாய் அடைந்த துண்ப துயரவுகள், தாய் புரிந்த பிரார்த்தனைகள், குழந்தையின் உறவினர் செய்த உதவிகள் அதன் வருங்கால வாழ்வின் தன்மைகள் என்பன பற்றியெல்லாம் தாலாட்டும்போது தாய் கூறிக்கூறிக் குழந்தையை உறங்க வைப்பது வழக்கமாகும். இச்சிறப்புக்களை தாலாட்டில் பரவலாக நாம் காணலாம்.

தாலாட்டும் - ஆய்வாளர்களின் கருத்துக்களும்

01. “தாய்மை உலகிற்கு வழங்கிய முதல் இலக்கிய பரிசுதான் தாலாட்டு” என்பார் திரு. தமிழன்னல் - காதல் வாழ்வு பக. 10
02. “மலைமீதிருந்து பாயும் வெள்ளருவிபோல, பனிப்பார்ந்த புலர் விடியலிலே மலரும் கதிரொளிபோல, தேன்சொட்டும் இருள் போல, இனிமை தரும் தென்றல் போல, உள்ளங்கவர் இசை தாயுள்ளத்தின் ஊற்றாகிறது. தாலாட்டும் கவிதையாகிறது” என்பார். திரு. தமிழன்னல் காதல் வாழ்வு பக. 1, 2.
03. “உலகில் தாய்மையும், சேய்மையும் உள்ளவரை, பாசமும், நேசமும் இருக்கும் வரை, தாலாட்டும் இருக்கும், சிறக்கும்” என்பார் டாக்டர் சு. சண்முகசுந்தரம். தாலாட்டுப்பாடல்கள் பக. 4.
04. “தாய் ஆழங்கான முடியாத அன்புக் கடல். அக்கடலில் விளைந்த வலம்புரி முத்தே தாலாட்டு” என்பார் திரு. ஆறு அழகப்பன் தாலாட்டுகள் ஜநாறு. பக. 17.
05. “தாயின் அன்பையும் சேயைச் சுற்றியெழும் கற்பனையையும் பாடலாக வழங்கும் பாட்டுருவம் தாலாட்டாகும்” என்பார் திரு. நா. வானமாமலை - தமிழர் நாட்டுப் பாடல்கள் பக. 79.
06. “மாணிடர்கள் வாழ்க்கை நீண்ட தொடர்க்கதை போன்றது. அக்கதையின் ஆரம்பப் பாதையை நோக்கிச் செல்லும் இசையே தாலாட்டு” என்பார் திரு. மா. சந்திரமூர்த்தி, கொங்கு, மே 73, பக. 119.

07. “நாட்டுப் பாடல்களில் தாலாட்டு வகை உலகனைத்துக்கும் பொதுவானது. அது காலத்தை வென்றது. அழும் குழந்தையும் அதைத் தூங்க வைக்க இசைபாடும் ஓர் அன்புக் குரலும் இருக்கும் வரையில் அதற்கு அழிவேயில்லை” என்பார். திரு. ஆர் அய்யாசுமி நாடோடிப்பாடல்கள் பக். 11.
08. “தாலாட்டு ஓர் இசைப்பறவை. ஆதலால் ஓரிடத்திலிருந்து வாழுமால் பல இடங்களுக்குச் சென்று வாழும் தன்மையது” என்பார். ஆறு. அழகப்பன் - தாலாட்டுக்கள் ஜநாரு, பக். 5.
09. “குழந்தை முதலில் கேட்கும் பாட்டே தாலாட்டு” என்பார் அ. ஆறுமுகம் - நாட்டுப்புற இலக்கியமும் பண்பாடும் பக். 18.
10. “குழந்தையை நித்திரையாக்கல், அமைதியாக்கல், பாலுட்டல், உடற்பயிற்சி, இசையுணர்வு, இறையருள் வேண்டல், தாயின் மகிழ்ச்சி வெளியாடு, எதிர்கால இலட்சியம், பரம்பரைப் பெருமை கூறல், அருகில் இருப்போருக்கும் தமது கருத்தை அறிவித்தல் போன்ற உபாயங்களை, உள்ளடக்கியதே தாலாட்டு” என்பார் கலாநிதி. இ. பாலசுந்தரம் - ஈழத்து நாட்டார் பாடல்கள் - 1979.
11. “நாட்டுப்புறப் பாடல்களில் தாலாட்டுக்குத் தனியிடம் உண்டு. தூங்காத குழந்தைகளைத் தூங்க வைக்கத்தாய்மார்கள் விடும் தூதுதான் இது” என்பார் டாக்டர் சு. சண்முகசுந்தரம் - இஸ்லாமிய நாட்டுப் புறப்பாடல்கள். ஒரு சமூகப் பார்வை - கருத்தரங்கக்கோவை - ஐந்தாம் உலக இஸ்லாமியத் தமிழ் இலக்கிய மாநாடு, கீழுக்கரை டிசம்பர் - 1990, பக்.01.
12. “குழந்தைகளைத் தூங்கச் செய்யத் தாய், பாட்டி, அத்தை போன்ற உறவினர் பாடும் பாட்டுத் தாலாட்டாகும்” என்பார் தே. ஹர்த்து - நாட்டார் வழக்காற்றியல் சில அடிப்படைகள் பக். 164.
13. “தாலாட்டின் வழியாகத் தாய் தன் குழந்தைக்குப் பண்பாட்டையும், மொழி இனிமையையும் கற்றுத் தருகிறாள். தாலாட்டுப் பாடின் பொருள் குழந்தைக்குப் புரிகிறதோ இல்லையோ தாலாட்டின் இசையே குழந்தையை உறங்க வைக்கப் பயன்படும் மாமருந்தாக அமைவதை யாரும்

மறுக்கவியலாது” என்பார். டாக்டர். மா. கோதண்டராமன் - வடார்க்காடு மாவட்ட நாட்டுப்புறப் பாடல்கள் - பக். 40.

14. “தாலாட்டுப் பாடல்களில் தாயுள்ளத்தில் பொங்கியெழும் புத்திரவாத்சல்யம் அப்படியே புலப்படுகின்றது”. என்பார். திரு. க. இ. சுரவணமுத்து (சாரதா) - கிராமக் கவிதை வளமும் சிந்தனைக் கட்டுரைகளும் பக். 30.

மேற்சொன்ன நாட்டாரியல் ஆய்வாளர்களின் கருத்துக்களின் படி தாலாட்டு தாய்மையின் உள்ளத்திலிருந்து ஊற்றெடுத்து வரும் தனித்துவமான பாடலென்பது புலனாகின்றது. தாய்மையில் நிறைந்துள்ள அங்கும் பாசமுமே தாலாட்டின் அடிப்படை நாதமாகும். குழந்தை அழும்பொதெல்லாம், அதைக் கண்டுபொறுக்க முடியாமல் தாய்மை துடிக்கிறது. அத்துடிப்பிலிருந்து ஏற்படுகின்ற அதிர்வுதான் தாலாட்டாக வெளிவருகிறது.

பொதுவாக கிராமத்து தாய்மார்கள், அன்றாடம் பேசும் தங்கள் பேச்சுவழக்கிலேயே தாலாட்டுப் பாடல்களைப் பாடியுள்ளனர். இலக்கண மரபுகள் இவர்களுக்கு ஒருபோதும் தடையாக இருந்ததில்லை. அழும் குழந்தையை அமைதிப்படுத்தி அதை உறங்கச் செய்வதற்காக தாய் தன் மனதில் பட்டதையெல்லாம் கருப்பொருளாகக் கொண்டு இசைவடிவில் இனிமையான ஒசை நயத்தோடு பாடுகின்றாள். படிப்பறிவில்லா இக்கிராமத்து தாயின் உள்ளத்திலிருந்து பொங்கி வரும் எண்ணங்கள் யாவும் ஒசையோடு கலந்து வரும்போது அது தாலாட்டாக உருவெடுக்கிக்கின்றது. அழுகின்ற குழந்தைக்கு தாயின் மொழி புரியாவிட்டாலும், அவளின் இனிமையான பாடலோசை மயக்கத்தைக் கொடுத்து, அமைதியை அளிக்கின்றது.

தாலாட்டும் கிராமத்து தாய்மார்களும்

கிராமங்களில் வாழும் தாய்மார்கள் தங்கள் குழந்தைகள் அழும்போது, அவர்களை அமைதிப்படுத்தி உறங்கச் செய்வதற்காக தங்கள் தோள்களில் தூக்கிப்போட்டு அணைத்தபடியும், தரையில் உட்கார்ந்து கால்களை நீட்டிப்போட்டு அக்கால்களுக்கிடையில் குழந்தைகளை மல் லாக் காக வளர்த்தியும், வீடுகளில் போடப்பட்டிருக்கும் பலகை ஊஞ்சலில் இருந்து மடியில் வைத்தும் தாலாட்டுப் பாடி உறங்கச் செய்வார்கள்.

கிராமப் புறங்களில் பொதுவாக எல்லா வீடுகளிலும், பல்கை ஊஞ்சல் போட்டிருப்பார்கள். இவ்வூஞ்சல்களை இவர்கள் வீட்டு வாசல்களிலும் சிலர் வீடுகளுக்குள்ளும் போட்டிருப்பார்கள். சில நேரங்களில் வளவுகளுக்குள் உள்ள பெரிய மாமரக் கிளைகளிலும், போட்டிருப்பார்கள். வீட்டு முற்றங்களில் போட்டிருக்கும் ஊஞ்சல்கள்கள் பெரிய இரண்டு கால்களை நாட்டி, அவை இரண்டையும் பலமான கம்பொன்றினால் இணைத்துக் கட்டுவார்கள். அதன் பின்னர் தேடாக் கயிறுகளைக் கொண்டு ஊஞ்சலில் கயிற்றில் ஒருவர் அல்லது இருவர் அமர்ந்திருந்து பின்னளையை வைத்து தாலாட்டுவதற்கு ஏற்றவாறு ஆறடி அல்லது ஏழடி நீளமானதும் ஒரு அடி அகலமானதுமான பல்கை ஒன்றை கயிற்றில் இணைத்துக்கொண்டு ஊஞ்சலாடுவார்கள். இதையே இவர்கள் பல்கை ஊஞ்சல் என்று அழைப்பார்கள். வீட்டுக்குள் போடும் ஊஞ்சல்களை வீட்டு வளைகளில் கயிறுகளை கட்டி அதில் பல்கையைப் போட்டுக் கொள்வார்கள். சிலர் கயிறுகளுக்கு பதிலாக சங்கிலிகளைப்போட்டு, பல்கையை இணைத்துக் கொள்வார்கள்.

ஊஞ்சலிலிருந்த ஆடும்போது வரும் இதமான காற்றும், தாயின் பாசம் கலந்த தாலாட்டுப் பாடலும் அழும் குழந்தையை அமைதிப்படுத்தி விரைவாக உறங்கச் செய்து விடுவதைக் காண்கின்றோம். சிலர் ஊஞ்சலில் கால்களை நீட்டி, அவைகளின் இடைநடுவில் அழும் குழந்தைகளை வளர்த்தாட்டி சதா கால்களை ஆட்டியும் அசைத்தும் கொண்டும் தாலாட்டுப் பாடுவார்கள். இதனாலும் அழும் குழந்தைகள் ஒருவித மயக்க நிலைக்குட்பட்டு உறங்கி விடுகின்றனர். இன்னும் சிலர் தங்கள் தோள்களில் குழந்தைகளைப் போட்டுக் கொண்டு, அக்குழந்தையின் முதுகில் சதா தட்டிக் கொண்டு தாலாட்டுப் பாடும் போதும் குழந்தை உறங்கி விடுகின்றது.

வாழையடி வாழையாக கிராமத்துத் தாய்மார்களினால் பாடப்பட்டு வரும் இத் தாலாட்டுப் பாடல் களுக்கு குருவுமில்லை, குருவித்தைகளுமில்லை. வாய் மொழியாக, உருவாக்கித் தாய்மார்களின் இதயங்களில் பதிந்திருக்கும். இப்பாடல்கள், காலவோட்டத்தில் சில மாற்றங்களை அடைந்தாலும் மாறாது அவர்களோடு வாழ்ந்து கொண்டிருக்கின்றன. பொதுவாக வீடுகளில் பின்னளைகள் அழுதால் தாய்மார்கள் மட்டுமில்லாது வீட்டிலுள்ள பின்னளையின் பாட்டி, தாயின் சகோதரிகள், உறவினர்கள் கூட பின்னளையைத் தூக்கி எடுத்து தோள்களில் போட்டு அல்லது ஊஞ்சலில் வைத்து தாலாட்டுப்பாடி உறங்க வைப்பார்கள். இப்பழக்கத்தை கிராமப் புறங்களில் இன்றும் காணலாம். பொதுவாக கிராமப் புறங்களில்

உள்ள பெண்கள் ஒசையோடு தாலாட்டுப்பாடும் போது பிள்ளைகள் மட்டுமின்றி பெரியவர்களுமே உறங்கி விடுவார்கள். இத்தனித்துவமான திறமையை, கிராமத்து தாய்மார்களிடம் மட்டுமே நாங்கள் காணலாம். இத்திறமைக்கு ஈடே இல்லை.

தாலாட்டும் உள்ளடக்கமும்

தாலாட்டுப் பாடல்களின் உள்ளடக்கம் எல்லாம் குழந்தையைப் பற்றியதாகவே இருக்கும். அழும் குழந்தையை தோள்மீது அல்லது மடிமீதில் வைத்து அமைதிப்படுத்தி உறங்க வைப்பதற்காக தாய்மை தன் உள்ளடத்தில் எதையெல்லாம் நினைக்கின்றதோ அதையெல்லாம் ஒசை நயத்தோடு சொல்லிச் சொல்லிப் பாடுகின்றது. இதுவே தாலாட்டுப் பாடல்களின் பிறப்பும் பண்புமாகும். தாலாட்டுப் பாடல்களின் உள்ளடக்கப் பொருட்கள் யாவும், தாய்மையின் உணர்வுகளும் கற்பனை வடிவங்களுமேயாகும். பொங்கித் தங்கு தடையின்றி பட்டதை எல்லாம் உருட்டி ஓடிக்கொண்டிருக்கும் காட்டாற்றினைப்போல் மனதில் பட்டதையெல்லாம் வாரி இழுத்துக் கொண்டு, தாய்மை என்னும் ஆறு ஒடும்போது, தாலாட்டு இயல்பாகவே பிறக்கிறது. இதற்கு தாய்மை கருப்பொருட்களை எங்கும் தேடுவதில்லை. குழந்தையை மையமாக வைத்து தாய்மை குழந்தையின் நலன், உயர்ச்சி, புகழ்ச்சி, தேவைப்பாடு, அதன் வருங்கால வாழ்வோடு, உறவினர்களின் பங்களிப்பு, அவர்களின் அன்பு பாசம், உதவிகள், ஒத்தாசைகள் அனைத்தையும் தாலாட்டின் கருப்பொருட்களாக்கிப் பாடித் தன் நோக்கத்தைப் பூர்த்தி செய்கின்றது. இத்தோடு இளவுயதிலேயே குழந்தையின் உள்ளடத்தில் இறைநம்பிக்கையையும், சமய உணர்வுகளையும் ஊட்டுவதற்காகத் தாய்மை, இறைவனின் தனித்துவம், சமய வழிபாட்டு முறைகள் என்பவைகளையெல்லாம் சிறப்பாகத் தாலாட்டில் உள்ளடக்கிப் பாடுகின்ற பண்பினையும் காண்கின்றோம்.

அனுபவமென்னும் பல்கலைகழகத்தில் பரம்பரை பரம்பரையாகக் கற்றுத் தேறி பட்டங்கள் எதுவும் பெறாமல், எழுத்தறியா ஏழைகள் என்ற பட்டத்தோடு மட்டும் இயற்கையின் இனிய தாலாட்டில் கண்ணயர்ந்து சுகங்கானும் கிராமத்து தாய்மார்களின், கற்பனைக்கெட்டாத அற்புத உருவங்களையும் உவமைகளையும் கொண்ட இத்தாலாட்டுப் பாடல்கள், நாகரீக உலகில் இன்று, சிறுக்க் கிறுக்கத் தாய்மார்களிடமிருந்து தூரப் போய்க் கொண்டிருப்பது

வேதனைக்குரிய விடயமே. இதனால் இப்பாடல்களைச் சேகரித்து, அவைகளுக்கு எழுத்துருவம் கொடுத்து காப்பாற்ற வேண்டிய பொறுப்பு, கற்றறிந்த மக்களின் தலையாக கடனாகும். இல்லாது விட்டால், எங்கள் வருங்கால சமுதாயத்தினருக்கு நாங்கள் துரோகம் செய்தவர்களாக ஆகிவிடுவோம். சிரமம் பாராது எம் முதாதையர்களின் விலை மதிப்பற்ற இவ்விலக்கியச் செல்வங்களை களதுய்வு மூலம் தேடுதல் செய்து நால் வடிவில் கொண்டு வர முயற்சித்தல் அவசியமாகும்.

தாலாட்டும் - இசைவடிவமும்

பொதுவாகத் தாலாட்டுப் பாடல்கள் யாவும் ஒரு குறிப்பிட்ட இசைவடிவிலேயே பாடப்பட்டு வருவது குறிப்பிடத்தக்கது. மனதில் பொங்கியெழுந்த எண்ணங்களுக்கும், உள்ளரசிகளுக்கும் இசைவடிவம் கொடுத்து இதை உருவாக்கிய இவ்விசை வடிவத் தனின் இசையமைப்பாளரைப் பற்றி யாருக்குமே தெரியாது. எவராலுமே குறிப்பிட்டு பெயர் சொல்ல முடியாத இவ்விசையமைப்பாளர் படிப்பறிவில்லா ஒரு ஏழைத் தாயேயாகும். குழந்தைகள் மட்டுமின்றி, இந்த உலகமே கேட்டு மயங்கி அமைதியுறும் அளவிற்கு இனிமையும், ஒசை நயமும் கொண்ட இத்தாலாட்டு இசைவடிவத்தை தாய்·தன் நாக்கினை வளைத்து ஆட்டி நெடிலோசையாகத் தந்துள்ளமை குறிப்பிடத்தக்கது.

தாலாட்டுப் பாடல்கள் அதிகமாக கீழ்வரும் இசைவடிவிலேயே ஆரம் பமாகித் தொடர்ந்து செல்வதை அவதானிக்கலாம். இவ்விசைவடிவம், உலகில் எங்கெல்லாம் தாலாட்டுப் பாடல்கள் பாடப்படுகின்றனவோ அங்கெல்லாம் உயிர்த்துடிப்போடு செயற்பட்டுக் கொண்டிருக்கும். அமும் குழந்தை கண்ணயர்ந்து தூங்கும் வரை, தாய்மை தன் உள்ளத்திலிருந்து வெளிவரும் விசயங்களையெல்லாம், இவ்விசை வடிவில் தாலாட்டாகப் பாடிப் பாடிப் பூரிப்படைவதைக் காணலாம். தாலாட்டுப் பாடும் தாய்க்கு காலம் தடைபோடுவதில்லை. அமும் குழந்தை அமுகையை நிறுத்தும் வரை தாய் விரும்பி தாலாட்டைத் தன் விருப்பப்படி இசைத்துக் கொண்டே இருப்பாள். இது இறைவன் அவளுக்கு அளித்த கொடையென்றே கூறலாம். பெற்ற குழந்தையின் பிஞ்சு மேனியில் பூ கூட விழுந்தாலும் அதனால் அதன் பஞ்ச உடல் நோகுமென்று துடிக்கும் தாயுள்ளாம் இசைக்கும் தாலாட்டுக்கு நிகர்தானேது? தாலாட்டின் இசைவடிவை நோக்குவோம்.

1. ஆராரோ..... ஆரிவரோ.....
ஆராரோ..... ஆரிவரோ.....
2. ஓரோரோ..... ஓரகண்டே.....
ஒராட்டக்..... கேளாயோ.....
3. ஆரா..... ராரா..... ராராரோ.....
ஆரா..... ராரா..... ராராரோ.....
4. ராராரோ..... ராரிவரோ.....
ராராரோ..... ராரிவரோ.....

மேற்சொன்ன தாலாட்டின் தொடக்க அடிகளின் சொற்கள் மாறுபட்டிருந்தாலும் அதன் இசை வடிவம் மாறுபடுவதில்லை. தொடர்ந்து அது ஒரே இசைவடிவிலேயே வந்து கொண்டிருக்கும். நெடிலோசையில் இசைக்கப்படும். தாலாட்டின் இவ்விசை வடிவம், என்றுமே, மாற்றம் பெறுவதில்லை.

தாலாட்டும் - முஸ்லிம் தாய்மார்களும்

தாய்மை உலகிற்கு பொதுவானது. தாலாட்டுப் பாடும் ஒரு தாய் கற்பனைத் தேரில் தன்குழந்தையை ஏற்றிக் கொண்டு சந்திரனுக்கும், வெள்ளிக்கும் போய் அங்குள்ள முத்துக்களையும், வைகுரியங்களையும் அள்ளிக் கொண்டு வந்து, பிள்ளைக்கு கொடுத்து விடுகிறாள். அற் புதமான பளிங்கு கோட்டைகளையும், மண்டபங்களையும் கட்டிக் கொடுத்து பூரிப்படைகின்றாள். வானத்தில் ஊஞ்சல் கட்டித் தாலாட்டுப்பாடி மகிழ்ச்சின்றாள். இதுவே தாய்மையின் சிறப்பம்சமெனலாம்.

தாலாட்டுப்பாடித் தங்கள் குழந்தைகளைக் கண்ணுறங்க வைப்பதில் எல்லாத் தாய்மார்களையும் போலவே முஸ்லிம் தாய்மார்களும், தாலாட்டுப் பாடுகின்ற திறமையும், சிறப்பும் கொண்டவர்களாக இருப்பதைக் காண்கின்றோம். ஆனால் முஸ்லிம்கள் ஏகத்துவக் கொள்கையில் என்றும் உறுதியாக இருப்பதனால், முஸ்லிம் தாய்மார்களின் தாலாட்டுப்பாடல்களும் ஏகத்துவக் கொள்கையிலிருந்து அனுப்பிச்காத நிலையில் உள்ளதைக் காணலாம். இவர்களினால் பாடப்பட்டுள்ள தாலாட்டுப் பாடல்கள் இறைவனைப் பற்றியும், இறை தூதர் முகம்து நபி (ஸல்) அவர்கள் பற்றியும், இறை நேசர்கள், ஆன்மீக உணர்வுகள் பற்றியும் கூறப்படுவது சிறப்பம்சமாகும். பிறமதங்களில் பேசப்படுகின்ற பல கடவுள்கள் பற்றிய கொள்கைகள்

பழக்கவழக்கங்கள் எதுவுமே முஸ்லிம் தாய்மார்களினால் பாடப்படும் பாடல்களில் இல்லை என்பது குறிப்பிடத்தக்கது. ஆனால், இவர்கள் தங்கள் குடும்பத்திலுள்ள மாமன், பாட்டன், உடன் பிறப்புகள் பற்றியெல்லாம் தாலாட்டுப்பாடல்களில் கூறியுள்ளனர். மேலும் வீட்டுச் சிறப்புகள், வட்டார மரபுகள், சமயச் சடங்குகள், இயற்கைச் சூழல் பற்றியெல்லாம், பிறமதத்தவர்களினால் அவர்களின் தாலாட்டுப் பாடல்களில் கூறியுள்ளவை போன்று சிறப்பாக இவர்களும் தங்கள் தாலாட்டுப் பாடல்களில் கூறியுள்ளனர். தங்கள் மதத்தால் சில வேளைகளில் இவர்களின் உணர்வுகள் கட்டுப்படுத்தப்பட்டிருந்தாலும், தாய்மையின் தூய்மையான பாசமும், அன்பும் இவர்களின் தாலாட்டுப் பாடல் களிலும் வித தியாசமின்றி ஒன்றாகவே தொழிற்படுவதைக் காணலாம்.

இலங்கை கிராமத்து முஸ்லிம்களின் தாலாட்டுப் பாடல்கள்

தமிழ் மொழியைத் தாய்மொழியாகக் கொண்ட இலங்கை வாழ் முஸ்லிம் கள் அதிகமாக இலங்கையின் கிழக்கு, வடக்கு மாகாணங்களிலேயே வாழ்கின்றனர். இப்பகுதிகளில் பரம்பரை பரம்பரையாக வாழ்ந்து வரும் முஸ்லிம்கள் தற்பொழுது ஏழுந்துள்ள இனப் பிரச் சினைக்கு முன் தமிழ் மக்களோடு மிக அன்னியோன்னியமாகவும் சகோதர வாஞ்சையுடனுமே வாழ்ந்து வந்தனர். ஆனால் இவர்கள், பல கசப்புளர்வுகளினால் இன்று வேறுபட்டிருந்தாலும் இவர்கள் தமிழ் மொழியோடு ஒன்றித்தும் அதில் கூடுதலான பற்றும் அசைக்க முடியாத ஆளுமையும் உள்ளவர்களாக இருப்பதை யாரும் மறுக்க முடியாது. இதேபோல் இலங்கையின் பிற மாகாணங்களில் வாழும் முஸ்லிம்களும் தமிழ் மொழியைத் தாய்மொழியாகக் கொண்டு வாழ்ந்து வந்தாலும், இவர்களின் கிராமங்கள் சிங்களப் பிரதேசங்களை அண்டியும், சேர்ந்தும் இருப்பதினால், இவர்களின் நாட்டார் இலக்கியங்கள், அதிகமாக சிங்களவர்களின் சூழல், பண்பாடுகளின் தாக்கங்கள் கொண்டவைகளாக இருப்பதைக் காண்கின்றோம். இந்நாலில் இடம்பெற்றுள்ள அதிகமான தாலாட்டுப்பாடல்கள் கிழக்கு, வடக்கு மாகாணங்களைச் சேர்ந்த முஸ்லிம், கிராமங்களிலிருந்து கள் ஆய்வின் மூலம் சேகரிக்கப்பட்டவைகளாகும். இத்துடன் பிறமாவட்டங்களில் வாழும் முஸ்லிம் தாய்மார்களினால் பாடப்படும் சில பாடல்களையும் கள் ஆய்வு செய்து இங்கு தந்துள்ளேன்.

இன்னும், நான் கள் ஆய்வில் ஈடுபட்ட கிராமங்களில் இத்தாலாட்டுப் பாடல்கள் அங்கு வாழ்ந்த மக்களிடையே வழக்கவிருந்த பேச்சு மொழியிலேயே இருந்தன. இவைகளை அனுப்பிச்காது அவைகள் இருந்தவாறே இங்கு தந்துள்ளேன். இவைகள் இலக்கண மரபுகளுக்கு கட்டுப்பட்டு எழுந்தவைகளால்ல. தாய்மையின் பூரண சுதந் திரத்தில் பிறந்த இப்பாடல் களின் உருவத்தையும், உள்ளடக்கத்தையும் நான் மாற்றவில்லை. இவைகள் எந்தத் தாயின் உள்ளத்திலிருந்து எப்படிப் பிறந்தனவோ, அப்படியே, ஒரு மாற்றமும் செய்யாது, தந்துள்ளேன். நாட்டார் இலக்கியத்தின் தனித்துவம் காக்கப்படல் வேண்டும் என்ற குறிக்கோளில் இதைச் செய்வதில் மகிழ்ச்சியும் மனநிறைவும் கொள்கின்றேன். கனிவும் இனிமையும் ஒருங்கிணைந்து மனதிற்கு இனிமைதரும் கிராமத்து முஸ்லிம் தாய்மார்களின் பேச்சுமொழி, அவர்களின் தாலாட்டுப் பாடல்களுக்கு மெருகூட்டி, எங்களையெல்லாம் மெய்மறக்கச் செய்யும் திறன் பெற்றுள்ளன. இவ்வண்மையை, இவைகளைப் படிக்கின்ற எல்லோரும் புரிந்து கொள்வார்கள்.

இப்பொழுது, இலங்கை கிராமத்து முஸ்லிம்களின் தாலாட்டுப் பாடல்களையும், அவைகளின் தன்மைகளையும் சிறப்புக்களையும் பற்றி விரிவாகப் பார்க்கலாம்.

சூலாட்டு - 01

அராரோ..... ஆரிவரோ.....
 ஆருபெத்த..... பாலகரோ.....?
 சீதவியாள்..... பெத்த எந்தன்.....
 செல்லமகன் நித்திரசெய்.....
 (அராரோ..... ஆரிவரோ.....)

கற்பக் கருவறையில்.....
 கண், காது, வாய், முக்கு.....
 உப்பத்தி செஞ்ச ரப்ப,.....
 உத்துணந்து நித்திரசெய்.....
 (அராரோ..... ஆரிவரோ.....)

ஆதிதந்த..... ஆணிமுத்தே.....
 ஆளவந்த..... ராசாவே.....
 நேசமுள்ள..... மந்திரியே.....
 நெஞ்சிலநீ..... நித்திரசெய்.....
 (அராரோ..... ஆரிவரோ.....)

அல்லா..... அளிச்சயெந்தன்
 ஆணிமுத்தே..... ராசாவே.....
 பொல்லாங்கு..... வேணாங்கா
 நல்லபடி..... நித்திரசெய்.....
 (அராரோ..... ஆரிவரோ.....)

தாளம்பூவாசமல்லோ..... என்ற.....
 தங்கமகன்..... மேனியெல்லாம்.....
 பொங்காம..... என்றராசா.....
 பொறுதியுடன்..... நித்திரசெய்.....
 (அராரோ..... ஆரிவரோ.....)

தங்கக்கொட்டுமே..... என்ற.....
 தலவாசல்..... மாதுளயே.....
 வல்லவனே..... என்றராசா.....
 வளர்பொறயே..... நித்திரசெய்.....
 (அராரோ..... ஆரிவரோ.....)

மக்கத்து பட்டே..... என்ற
மதினத்து மணி வெளக்கே.....
சொக்கத்து..... சந்தணமே..... நீங்க
சோக்காக..... நித்திரசெய்.....
(ஆராரோ..... ஆரிவரோ.....)

கம்முகம்பூ..... பல்லழகா..... என்ற
கல்பிலுள்ள..... முத்தழகா.....
மாதுளம்பூ..... வாயழகா..... நீ.....
மடிமீது..... நித்திரசெய்.....
(ஆராரோ..... ஆரிவரோ.....)

பாலக்குடிச்சி நீங்க..... நல்லாப
பசியாறி..... கண்முடி.....
மடிமீது..... படுத்துறவுகி..... என்ற
மன்னவரே..... நித்திரசெய்.....
(ஆராரோ..... ஆரிவரோ.....)

அழிக்கடல் முத்தே..... என்ற.....
அகமதரே..... தீவியே.....
நேந்துபெத்த..... பாலகரே..... நீங்க
நிம்மதியா..... நித்திரசெய்.....
(ஆராரோ..... ஆரிவரோ.....)

ஒதிப்படிச்சி..... நீங்க.....
ஓழங்கா..... வரவேணும்.....
அல்லா..... தொண்புரிவான்..... என்ற
ஆணிமுத்தே..... நித்திரசெய்.....
(ஆராரோ..... ஆரிவரோ.....)

பாடல் உதவி	:	எஸ். சேகுதாவுது
வயது	:	90
தொழில்	:	விவசாயம்
ஊர்	:	பொத்துவில்
பாடிக்காட்டியவர்	:	அலியார் கதிஜா உம்மா (சேகுதாவுதின் மனைவி)
வயது	:	75
ஊர்	:	பொத்துவில்

இப்பாடல் இலங்கையின் தென் கிழக்குப் பிராந்தியத்தில் வாழ்கின்ற கிராமத்து முஸ்லிம் தாய்மார்களால் அதிகமாகப் பாடப்பட்டு வருகின்ற தாலாட்டுப் பாடலாகும். இப்பாடலில் தாய் தன் குழந்தையை சில முன்னிலைப் பெயர்களைக் கொண்டு விழித்து, தன் தாய்ப்பாசத்தை வெளிப்படுத்தியுள்ளார். தாய்மை போங்கி எழும்போது இது இயல்பாகவே நடைபெறுவது வழக்கமாகும். இம்முன்னிலைப் பெயர்கள் அனைத்தும் தாயின் கற்பனையின் வெளிப்பாடாகும். குழந்தையின் மீது இவள் வைத்துள்ள பாசம், அன்பு காரணமாக, அவளை அறியாமலே இப்பெயர்களைத் தன் குழந்தைக்கு அவள் குட்டி மகிழ்கின்றார்.

முன்னிலைப் பெயர்கள்

செல்லமகன்

ஆணிமுத்து

தங்க மகன்

வளர்பிறை

தங்கக்குடம்

மன்னைவன்

இம்முன்னிலைப் பெயர்களில் கூடுதலாக ‘ஆணிமுத்து’ என்னும் முன்னிலைப் பெயரையே இத்தாய் பாடலில் பல இடங்களில் அடிக்கடி கூறுவதை நோக்கலாம். இப்பெயர் தாயின் உள்ளத்தை மிகக் கூடிய அன்பின் நிமிர்த்தம் ஆட்கொண்ட பெயராகவே நாம் இதைக் கொள்ள வேண்டும். ஆழ்கடலில் விளைந்த பெறுமதியுள்ள முத்தைத் தன் பிள்ளைக்கு குட்டி மகிழும் இத்தாய்மையின் பாசத்திற்கும் அன்புக்கும் எல்லைதான் உண்டா? இத்தலாட்டுப் பாடலில் உவமையும் உருவகமும் பின்னிப் பினைந்து அழகட்டிக் கொண்டிருப்பது மேலும் சிறப்பம்சமெனலாம். அவை பின்வருமாறு:

உவமை:

கம்குகம்பூ பல்லழகா : குழந்தையின் பற்கள் சிறிய வடிவுள்ள கம்முகம்பூப்போல் இருப்பதாகக் கூறப்படுகிறது.

மாதுளம்பூ வாயழகா : குழந்தையின் அதரங்கள் சிகப்பு நிறமாக இருப்பதைச் சுட்டிக் காட்டுவதற்காக சொல்லப்படுகிறது.

உருவகம்:

தங்கக்குடம்: பிள்ளையின் முக்கியத்துவத்தையும், பெறுமதியையும் கூறுவதற்காக சொல்லப்படுகிறது.

மக்கத்துப்பட்டு: குழந்தையைக் குறிக்கின்றது.

மதினத்து மணிவிளக்கு: குழந்தையைக் குறிக்கிறது.

சொர்க்கத்து சந்தணம்: குழந்தையைக் குறிக்கிறது.

ஆழிக்கடல் முத்து: குழந்தையைக் குறிக்கிறது.

இப்பாடலில் இடம் பெற்றுள்ள மண்மளச்சொற்களும் கருத்துக்களும் பொங்காம

- அழாமல் : கோபப்படாமல்

பொறுதி - அமைதி

தலவாசல் - தலைவாசல்

சொக்கத்து - சொர்க்கத்து

சோக்காக - வடிவாக : நல்லபடி

என்ற - என்னுடைய

மாதுள - மாதுளை

மணிவெளக்கு - மணிவிளக்கு

பாலக்குடிச்சி - பாலைக்குடித்து

பொற - பிறை

அரபுச் சொற்களும் கருத்துக்களும்

அல்லா - இறைவன்

கல்பு - உள்ளம்

பொதுவாகத் தலாட்டுப் பாடல்கள் எல்லாம் தாயின் அல்லது தாலாட்டுப் பாடுபவர்களின் ஒருமுகக் கூற்றாகவே அமைந்திருப்பது மரபாகி விட்டது. எல்லாப் பாடல்களும் குழந்தைகளை கண்முடித் தூங்கச் செய்கின்ற நோக்கத்திற்காகவே பாடப்படுவதே இதற்கு முக்கியமான காரணமாகும்.

தாலாட்டு - 02

ஓரோரோ..... ஓரகண்டே..... நீ,
ஓராட்டக்..... கேளாயோ.....
என் கண்ணே..... நீயறங்கு
என் கண்மணியே..... நீயறங்கு.....

(ஓரோரோ.....)

பாலுக்கோ..... நீயமுதாய்.....? நீ
பசிக்கிதென்டோ..... நீயமுதாய்?
என் கண்ணே..... நீயறங்கு
என் கண்மணியே..... நீயறங்கு

(ஓரோரோ.....)

தேடாத் திரவியமே..... நீ.....
தேனருந்தும்..... பாலகனோ?
என் கண்ணே..... நீயறங்கு
என் கண்மணியே..... நீயறங்கு

(ஓரோரோ.....)

வாடாத பூவோ.....? நீ.....
வதங்காத..... மல்லிகயோ?
என் கண்ணே..... நீயறங்கு
என் கண்மணியே..... நீயறங்கு

(ஓரோரோ.....)

மானீன்ற கண்டோ.....? நீ.....
மயில்பொரிச்ச..... நற்குஞ்சோ.....?
என் கண்ணே..... நீயறங்கு
என் கண்மணியே..... நீயறங்கு

(ஓரோரோ.....)

பூவே நீ..... புலம்பாதே..... என்ற
புதுமலரே..... வாடாதே.....
என் கண்ணே..... நீயறங்கு,
என் கண்மணியே..... நீயறங்கு

(ஓரோரோ.....)

சாதிகுலமோ.....? நீ.....
 சந்தணப்பு..... மேனியரோ?.....
 என் கண்ணே..... நீயறங்கு,
 என் கண்மணியே..... நீயறங்கு.....

(ஓரோரோ.....)

ஆழ்கடல் முத்தோ.....? நீ
 ஆதிதந்த..... பாக்கிசமோ.....?
 என் கண்ணே..... நீயறங்கு
 என் கண்மணியே..... நீயறங்கு

(ஓரோரோ.....)

வருக்கப் பெலாப்பழமோ..... நீ
 வங்கிசத்தின்..... தலமகனோ?.....
 என்கண்ணே..... நீயறங்கு.....
 என் கண்மணியே நீயறங்கு.....

(ஓரோரோ.....)

கொடி மல்லியப் பூவோ..... நீ.....
 குதிச்சோடும்..... மான்குட்டியோ.....?
 என் கண்ணே..... நீயறங்கு.....
 என்கண்மணியே..... நீயறங்கு.....

(ஓரோரோ.....)

பாடல் உதவி :	நூலாசிரியரின் அன்புத்தாய்
	மர்ஹாமா மீ. மீரா உம்மா
வயது :	இறக்கும்போது 67
தொழில் :	குடும்பத்தலைவி
ஹர் :	நிந்தவூர்
பாடிக்காட்டியவர் :	நூலாசிரியரின் தாய்

இத் தாலாட்டுப் பாடலும் கிழக்கிலங்கை முஸ்லிம்கள் மத்தியில் வழக்கிலுள்ள மிகப் பிரபல்யமான தாலாட்டுப் பாடல்களிலொன்றாகும். இப்பாடலைத் தாய்மார்கள் ஒசையோடு பாடும்போது, உறங்காத பிள்ளையும் கேட்டு உறங்கி அமைதியாகி விடுவார்கள். அற்புதமான ஒசை நயமும், உணர்வுர்வமான கற்பனையும் சொல்லாட்சியும் கொண்ட இத்தாலாட்டுப் பாடலை, இப்பகுதிகளிலுள்ள கிராமங்களில் வசிக்கும் முஸ்லிம் தாய்மார்கள் மிக விரும்பியும் ரசித்தும் பாடுவார்கள்.

கிராமத்து குழலையும் அதனோடு ஒட்டிய பழங்கள், மலர்கள், மிருகங்கள், பறவைகளையெல்லாம் உள்ளடக்கி இத்தாலாட்டுப் பாடல் பாடி இருப்பது இதன் சிறப்பம்சமெனலாம்.

தாலாட்டும் முன்னிலைப் பெயர்களும்

என் கண்ணே
என் கண்மனியே
தேடாத்திரவியமே
வாடாத பூவே
வதங்காத மல்லிகையே
பூவே
புதுமலரே
சந்தணப்பூவே
அழக்டலின் முத்தே
வருக்கப் பெலாப்பழமே
கொடிமல்லியப்பூவே.

மேற்கொண்ட முன்னிலைப் பெயர்கள் யாவும், தாய் தன்னுடைய குழந்தைக்கு குட்டிய அன்புப் பெயர்களாகும். தாயின் ஆழங்காண முடியாத அன்பின் வெளிப்பாடாகப் பிறந்துள்ள இப்பெயர்களில் சில அவள் வாழும் கிராமத்து குழலில் உள்ளவைகள் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது. இயற்கையின் எழிலோவியங்களாக உள்ள கிராமங்களில் வாழும் மக்கள் ஏழைகளாக இருந்தாலும் அவர்கள் அற்புதமான கற்பனைகள் செய்வதில் வல்லவர்கள். பரந்து விரிந்து கிடக்கும் வயல்வெளிகளும், சலசலத்தோடும் நீரோடைகளும், இனிய கானமிசைக்கும் பட்சிகளும், பலாவும், வாழையும், மாவும் கிராமத்து மக்களுக்கு இறைவன் அள்ளிக் கொடுத்த கொடைகளாகும். எதற்கும் பஞ்சமின்றி உடல் உழைப்பால் உவகையுற்று வாழும் இக்கிராமத்து மக்களின் தாலாட்டுப் பாடல்களில் கற்பனைக்கு பஞ்சமே இல்லை. கிராமத்து இனிய சுகத்தில் ஒன்றித்து வாழும் இம் மக்கள் அதன் செல்வங்களில் என்றும் மனம்பூரித்து மகிழ்வதில் வல்லவர்கள். இதற்கு நல்ல உதாரணம் இத்தாலாட்டுப் பாடல்.

தாலாட்டும் மண்வளச் சொற்களும்.	
பசிக்கிதென்டோ	- பசிக்கிறது என்றோ
பாக்கிசோ?	- செல்வமோ?
பெலாப்பழம்	- பலாப்பழம்

சாதிகுலம்

முஸ்லிம்களுக்குள் சாதிப்பாகுபாடுகள் இல்லை. இவர்கள் எல்லோரும் இறைவனின் படைப்பென்ற பரந்த நோக்கிலேயே வாழ்வர்கள். பிற சமயத்தவர்களுக்கிடையில் உள்ள, கீழ்சாதி மேல்சாதி என்னும் பாகுபாடு இல்லாத்தில் கிஞ்சித்தும் கிடையாது. ஆண்டானும் அடிமையும் ஒரே நிலையில், ஒரே வரிசையில் நின்று படைத்தவனைத் தொழுகின்ற பண்பும், பழக்கமும் இல்லாம் மதத்தில் மட்டும்தான் இருக்கிறது. இப்பாடலில் இடம் பெற்றுள்ள சாதிகுலம் என்னும் சொல் பண்பான பழக்க வழக்கமுள்ள ஒழுக்கமுள்ள மக்களையே குறிக்கப் பாவிக்கப்பட்டுள்ளது. இதை மையமாக வைத்தே இத்தாய் சாதிகுலமோ? என்று தன்சேயை மேம்படுத்திக் காட்டி பெருமைப்படுகிறாள். இதையொட்டித்தான் கிராமத்து முஸ்லிம்கள் தங்கள் கிராமங்களில் வாழும் ஒழுக்கப் பண்புள்ள நல்லவர்களை ஷசாதிவான்கள்' என்று பெருமையோடு கூறுவார்கள். வாழ்க்கையில் ஒழுக் கமும், பண் பும் உயர் ந த நோக் கும் கொண் ட பெற்றோர்களிலிருந்து பிறந்து வரும் மக்கள் எல்லோரையும், இவர்கள் சாதிகுலத்தில் இருந்து வந்தவர்கள் என்று கெளரவப்படுத்தி, கிராமங்களில் உள்ள இறை இல்லங்களுக்கு தலைவர்களாகவும், கிராமத்தில் உள்ள சமூக இயக்கங்களுக்கு இவர்களை முக்கியமான பதவிகளுக்கும் வைத்து, பெருமைப்படுத்துவார்கள். இதனால், இங்கு ஷசாதி', ஷகுலம்' என்னும் சொற்கள் அன்புள்ள மக்களையும், அவர்களின் ஒழுக்கம், அறிவு, பண்பு, ஆகிய சிறப்புகளையும் மேன்மைப்படுத்தி அடையாளப்படுத்தப்பட்டதே தவிர மக்களின் தொழில் அவர்களின் வாழ்வியல், ஏழ்மை சம்பந்தப்பட்டதல்ல என்பது இங்கு குறிப்பிடத்தக்கது. பொதுவாக கிராமத்தில் ஒழுக்கமுள்ள பெண்ணின் வயிற்றிலிருந்து பிறந்த ஒரு பிள்ளையை, நல்ல குலத்தில் பிறந்த பிள்ளையென்று கூறுவார்கள். இதையே இவர்கள் குலப்பெருமை என்றும் சொல்வார்கள்.

தாலாட்டு – 03

ஆராரோ..... ஆரிவரோ.....
 ஆரடிச்சி..... நீயமுதாய்.....?
 அல்லா..... எனக்களித்த.....
 செல்வமே நீ..... நித்திரசெய்.....
 (ஆராரோ.....)

நித்திரைக்கோ..... நீயமுதாய்?
 நேசமுள்ள..... என்மகனே.....
 வாசமுள்ள..... ரோசாவே..... நீ.....
 பேசாமே..... நித்திரசெய்.....
 (ஆராரோ.....)

முத்துக்கலிமாவ..... நீ.....
 பக்தியுடன்அறிஞ்சணந்து.....
 பெத்தவளின்..... மனங்குளிர.....
 சித்திரமே..... நித்திரசெய்.....
 (ஆராரோ.....)

அஞ்சி கலிமாவயிம்..... நீ.....
 ஆராஞ்சி..... பாத்து நல்லா.....
 நெஞ்சில் அது..... இருத்தி நீ.....
 நெனவோடு..... நித்திர செய்.....
 (ஆராரோ.....)

நித்திர..... மவுத்தாகும்..... நீ,
 நெனக்கிறது..... அயாத்தாகும்.....
 உத்துணந்து..... மழிதீ.....
 உசும்பாம..... நித்திர செய்.....
 (ஆராரோ.....)

அல்லாவ..... நெனச்சி..... நீ.....
 அனுதினமும்.....கஜாது செய்து.....
 மாயன்..... இபுலீசி.....
 மருண்டோடு..... நித்திரசெய்.....
 (ஆராரோ.....)

மக்கத்து..... நாயகத்த..... நீ.....
 மனசெல்லாம்..... நெறச்சிவெச்சி.....
 அச்சிக்கு..... போய்வரணும்..... என்ற.....
 ஆணிமுத்தே..... நித்திரசெய்.....
 (ஆராரோ.....)

கோவத்த..... உட்டுப்போட்டு..... நீ
 கொள்ளாம..... தோள்மீது.....
 சாஞ்சிபடுத்து..... நல்ல.....
 சந்தோசமா நித்திரசெய்.....
 (ஆராரோ.....)

பாடல் உதவி : திருமதி. முகைதின் வாவா மரியங்கண்டு
 வயது : 73 (படிக்கவில்லை)
 ஊர் : நிந்தவூர்
 பாடிக்காட்டியவர் : திருமதி முகையதீன்பாவா மரியங்கண்டு

இத்தாலாட்டுப் பாடல், குழந்தைக்கு தாய் உபதேசம் செய்யும் முறையில் பாடப்பட்டுள்ள பாடலாக இருப்பதைப் பார்க்கலாம். தாயின் உபதேசத்தை குழந்தை விளங்கினாலும் சரி விளங்கா விட்டாலும் சரி அதைப் பற்றி அவள் கவலைப்படுவதில்லை. சிறு வயதிலேயே தன் குழந்தைக்கு அவளுடைய சமயத்தையும் அதன் சிறப்புக்களையும் தன்மைகளையும் ஒழுக்கப் பண்புகளையும் ஒழுங்காகச் சொல்லித் தாலாட்டுப்பாடுவதில் அவள் பெருமைப்படுகிறாள். இப்பழக்கம் வாழையடி வாழையாக கிராமத்து முஸ்லிம் தாய்மார்களிடையே இருந்து வருவதைக் காண்கின்றோம். ஏழைக்கிராமத்து முஸ்லிம்கள் தங்கள் சமயத்திலும், சமயம் சார்ந்த நம்பிக்கைகளிலும் மிகக் கூடுதலான பற்றுள்ளவர்களாக இருப்பார்கள். இதை இவர்களின் பழக்கவழக்கங்களிலிருந்தும் அறியக் கிடக்கிறது. இவர்களிடம் எழுத்தறிவு இல்லாவிட்டாலும், இவர்களின் இலக்கியங்கள் படிப்போரைப் பரவசத்தில் ஆழ்த்தி விடும் பண்பும், திறனும் கொண்டுள்ளன. அதித கற்பணை வளமும், ஆழமும், ஆளுமையும் உள்ள இவர்களின் தாலாட்டுப் பாடல்கள், அவர்களின் பேச்சுமொழியிலேயே உள்ளன. கள ஆய்வு மூலம் சிரமம்பாராது அவைகளைப் புரிந்து ரசிப்பது எங்களின் கடனாகும். நல்ல கல்வியறிவு இல்லாத இக்கிராமத்து முஸ்லிம்களும், தமிழ்மொழிக்கும் தமிழ் இலக்கியத்துக்கும் தங்களால்

முடிந்த வரையில் அருந்தொண்டாற்றியுள்ளார்கள் என்பதை யாரும் மறுக்க முடியாது. படித்துப்பட்டங்கள் பெற்று, பல்கலைக்கழகங்களில் விரிவுரையாளர்களாகவும், பேராசிரியர்களாகவும் இருப்பவர்களும், அறிஞர் பெருமக்களும், ஆய்வாளர்களும் முழுமனதோடு இதை ஏற்று அவர்களின் இலக்கியங்களைக் களாதுயீவு செய்து நூலுருவில் வெளிக்கொன்ற முயற்சிக்க வேண்டும். பல்கலைக்கழக தமிழ் துறைசார்ந்தவர்கள் கலாநிதிப்பட்டங்களோடு மட்டும் நின்றுவிடாமல், நாட்டார் இலக்கியத்தில் ஆய்வுகள் செய்து பல நாட்டார் இலக்கிய நூல்களை வெளிக்கொன்ற உழைத்தல் வேண்டும்.

தென் இந்தியாவைச் சேர்ந்த கி. ராஜநாராயணின் கரிசல் காட்டுத்தமிழ் மொழி இலக்கியங்களுக்கு குஞ்சம் கட்டி கும்பிடுபோடும் இலங்கை நாட்டு கலாநிதிகளும், இலக்கிய படைப்பாளிகளும் ஏன் இலங்கை கிராமத்து முஸ்லிம்களின் பேச்சு மொழிக்கும், அவர்களின் இலக்கியங்களுக்கும் மதிப்பளிப்பதில்லை? மனம் திறந்து பேசுவதில்லை? அவைகளைப் பேசுவதற்கும் எழுதுவதற்கும் அவர்களிடையே ஒட்டிக்கொண்டிருக்கும் மறைமுக மேலாண்மையும். நலீனத்துவமும், அடிமைத்துவமும் தடையாக இருக்கிறதோ? கரிசல் காட்டுத்தமிழ் மொழியைப் போற்றித் துதிப்பவர்களுக்கு கிராமத்து முஸ்லிம்களின் பேச்சுமொழி புரியவில்லையோ?

தாலாட்டும் - முன்னிலைப் பெயர்களும்

செல்வமே

ரோசாவே

சித்திரமே

ஆணிமுத்தே

பொதுவாக முன்னிலைப்பெயர்கள் எல்லாம், தாயின் பாசத்தின் உச்சக்கட்டமென்னாம். அவள் தன் குழந்தையின் மேல் வைத்துள்ள ஆழங்காண முடியாத அன்பினாலேயே பிள்ளையைப் பற்றி இப்படியெல்லாம் கற்பனை செய்து மகிழ்ச்சியடைகின்றாள். இது பொதுவாக எல்லாத் தாய்மார்களுக்கும் உள்ள பண்பெனலாம். கிராமப்புற முஸ்லிம்கள் தங்கள் குழந்தைகளை மட்டுமின்றி பொதுவாக எல்லாக் குழந்தைகளையும் ராசா, கிளி, மயில், குயில், மணி என்றெல்லாம் அழைப்பார்கள். சாதாரணமாக அவர்கள் பேசும்போது இதைச் சர்வசாதாரணமாகக் காணலாம்.

தாலாட்டும் மண்வளச் சொற்களும்

பேசாம்	-	கதையாமல்
ஆராட்சி	-	யார் அடித்து
அறிஞ்சனந்து	-	அறிந்துணர்ந்து
பெத்தவளின்	-	பெற்றவளின்
ஆராஞ்சி	-	ஆராய்ந்து
நெனவோடு	-	நினைவுடன்
உத்துணந்து	-	உற்றுணர்ந்து
உசும்பாம்	-	ஆடாமல் அசையாமல்
உட்டுப்போட்டு	-	விட்டெறிந்து
கொளறாம்	-	அழாமல்
மருண்டோட	-	பயந்து ஓட
மனசில	-	மனதில்
சாஞ்சி	-	சாய்ந்து
சங்கயுடன்	-	மரியாதையாக / அமைதியாக
ரோசா	-	ரோஜாப்பு
அஞ்சி	-	ஜங்து
அச்சி	-	ஷங்ஜா (இல்லாத்தின் ஜங்தாவது கடமை)

தாலாட்டும் அரபுச் சொற்களும்

அல்லா	-	இறைவன்
முத்துக்கலிமா	-	இல்லாம் சமயத்தின் முக்கியமான இறை விளக்கங்கள் - கட்டளைகள் திருமறை வாக்குகள்
மவுத்து	-	மரணம்
அயாத்து	-	வாழ்வு
சஜாது	-	வணங்கி / தொழுது
இபுலீசு	-	சாத்தான்

மக்கத்து நாயகம்

இல்லாம் சமயத்தை இறையிடமிருந்து பெற்று உலகோருக்கு அளித்த இறைதாதர் பெருமானார் முகம்மது நபி (ஸல்) அவர்களைக் கிராமத்து முஸ்லிம்கள், மக்கத்து நாயகம் என்று மதிப்போடும், உயர்வோடும், சொல்லுவார்கள். இதைப் பின்பற்றியே இத்தாயும்,

இத்தாலாட்டுப் பாடவில் ஷமக்கத்து நாயகத்தை நீ, மனிசில் நெறச்சி வெச்சி' என்று பாடுகின்றார். சுவதி அரேபியாவிலுள்ள மக்கமா நகரில் நபிபெருமானார் பிறந்ததினாலேயே, அவர்களைக் கிராமத்து முஸ்லிம்கள் மரியாதையுடன் ஷமக்கத்து நாயகம்' என்று அழைப்பது வழக்கமாக வந்து விட்டது.

ଓক্সো (ହୁଜ୍ଜ୍ବା)

இல்லாத்தில் இறுதிக் கடமை ஹஜ்ஜாகும். பண்பலமும், உடற்பலமும் ஒழுங்காக உள்ள முஸ்லிம்கள் எல்லோர் மீதும் கடமையாகும். சஷ்டி அரேபியாவிலுள்ள மக்கமா நகரில் அமைந்துள்ள இறையில்லமாகிய ஷகுபா'வைத் தரிசித்து மற்றும் ஹஜ்ஜாக்குரிய கடமைகளையும் செய்வதே ஹஜ்ஜின் தத்துவமாகும். இது இறைவனின் தோழராகிய நபி இப்ராகீம் (அலை) அவர்களின் தியாகத்தை கண்ணியப்படுத்தி, நினைவுகள்வதே இதன் அடிப்படைத் தத்துவமாகும்.

சூலாட்டு - 04

அரூரோ..... ஆரிவரோ.....
 அரூரோ..... ஆரிவரோ.....
 தங்கக் கொடமே..... என்ற
 தலவாசல்.... ரோசாவே.....
 வள்ளல்..... மகனாரே..... என்ற
 வளர்பொறயே..... கண்ணுறங்கு.....
 (அரூரோ.....)

தொடமரததினிலே..... ஒனக்கு
 தொட்டிலுஞ்சல்..... கட்டித்தாறன்.....
 வட்டமொகத்தழகா..... என்ற.....
 வடிவான..... பல்லழகா.....
 தொட்டிலிலே..... கண்முடி..... நீ
 தொல்ல வேணாம்..... கண்ணுறங்கு.....
 (அரூரோ.....)

வாசமுள்ள..... மல்லிகையே..... என்ற
 நேசமுள்ள..... ராசாவே.....
 பாசமுள்ள..... ஓங்குவாப்ப..... இப்ப
 பகலைக்கு..... வந்திருவார்.....
 பேசாம்..... தொட்டிலிலே..... நீ,
 படுத்து நல்லா..... கண்ணுறங்கு.....
 (அரூரோ.....)

மக்கத்து..... மணிவிளக்கே..... என்ற
 மதினத்து..... மாணிக்கமே.....
 சொக்கத்து..... ரோசாவே..... என்ற
 சோக்கான..... பொட்டகமே.....
 தங்கக் கொடியே..... மகனார்..... நீ நல்ல
 தம்பியல்லோ..... கண்ணுறங்கு.....
 (அரூரோ.....)

மாடப்பொறாவே..... என்ற.....
 மலநாட்டு..... நங்கிணமே.....
 சோலக்குயிலே..... நல்ல.....
 சோக்கான..... மயிலாரே.....

சாக்சாவும்..... வந்திருவார்..... நீ
சலியாம..... கண்ணுறங்கு.....

(ஆராரோ.....)

புள்ளட மாமா..... இன்டைக்கு.....
பொறப்பட்டு..... வாறாரு.....
பசுமாடும் கண்டும்..... தம்பிக்கு.....
பரிசாகக் கொண்டுவந்து..... இப்ப
ஊட்ட..... தருவாரு..... நீ
உக்கத்தின்டு..... கண்ணுறங்கு.....

(ஆராரோ.....)

வட்டைக்க..... போனமச்சான்.....
வாறாராம்..... லாவைக்கு.....
கீச்சானும்..... வக்காவும்.....
கிளிக்குஞ்சும்..... புடிச்சி வந்து
தம்பிக்கு..... தருவாரு..... என்ற
தங்கமே..... கண்ணுறங்கு.....

(ஆராரோ.....)

முத்தம்மா..... தம்பிக்கு..... தங்க
மோதிரமும்..... போடரிக்கா.....
அப்பாவும்..... தம்பிக்கு..... வெள்ளி
அர்ணாக்கொடி..... போடுவாரு.....
அல்லாடகாவலாக..... தம்பி நீ,
அழாமக..... கண்ணுறங்கு.....

(ஆராரோ.....)

தண்டயிம்..... காறயிம்..... எங்கிட
தம்பிக்கு..... போர்றததுக்கு.....
பட்டக்கலியாணம் ஊட்ட
பண்ணுவாக நாளைக்கு....
கண்ணான ராசா நீ....
கலங்காம..... கண்ணுறங்கு.....

(ஆராரோ.....)

மாமீயும்..... மச்சிமாரும்..... ஒனக்கு
மருதமொண்டி..... அரச்சிவந்து.....

பட்டக்கலியாணத்தில்..... மாப்புளைக்கு
பகல்வெத்தியும்..... கொழுத்தி..... அது.....
கைநெறயப்போடுவாக..... நீ
கலங்காம..... கண்ணுறங்கு.....

(அரூரோ.....)

பட்டாலே..... சட்டயஞம்..... ஒனக்கு
படிக்க நல்ல பொத்தகமும்
காப்போடு..... சங்கிலியிம்..... என்ற
கண்மளிக்கு..... வாங்கி வந்து..... ஒங்கிட
முத்தமாமா..... தருவாரு..... நீ
முனகாம..... கண்ணுறங்கு.....

(அரூரோ.....)

கட்டித்தயிரும்..... எங்கிட மகனாருக்கு.....
வெட்டின..... தேன்வதயிம்
கொண்டு வந்து..... சின்னம்மா
குடுத்தப்போட்டு..... ஒங்களயிம்.....
நல்லா..... கொஞ்சவாக நீ,
துடியாம..... கண்ணுறங்கு.....

(அரூரோ.....)

பாடல் உதவி	:	மீராக்குட்டி செய்யதும்மா
ஹர்	:	நிந்தஷூர் 12
கல்வி	:	படிக்கலில்லை
வயது	:	90
பாடிக்காட்டியவர்	:	மீராக்குட்டி செய்யதும்மா

மேற்சொன்ன இத்தாலாட்டுப்பாடல் முழுக்க முழுக்க கிராமத்து மூஸ்லிம்களின் வாழ்வியல் சம்பந்தப்பட்ட நிகழ்வுகளை மையமாக வைத்துப் பாடப்பட்டுள்ளது குறிப்பிடத்தக்கது. இப்பாடலில் கிராமத்து மூஸ்லிம்களிடையே வழக்கில், உள்ள பட்டக்கலியானம் பற்றியும், அந்நிகழ்வில் இடம்பெறும் வழக்காருகள் பற்றியும் பேசப்படுகின்றன. இவை மட்டுமின்றி அக்கால கிராமத்து மூஸ்லிம்கள் தங்கள் குழந்தைகளுக்கு அணிவித்து அழகு பார்த்த வெள்ளி, தங்க ஆபரணங்கள், உடைகள் என்பன பற்றியெல்லாம் இத்தாலாட்டின் மூலமாக நாங்கள் அறிந்து கொள்ளக் கூடியதாகவும் உள்ளன. இவர்களினால் அணிந்து அழகு பார்த்து மகிழ்ந்த இவ்வாபரணங்கள்

தற்பொழுது, வழக்கொழிந்து விட்டாலும், இன்றைய நவீன உலகம் அவைகளின் அசலில் பல உருவமாற்றங்கள் செய்து வேறு பெயர்களில் அழகிய ஆபரணங்கள் செய்து அணிவதைக் காணலாம்.

கிராமத்து முஸ்லிம்கள் அணிந்த ஆபரணங்கள்

1. தங்கக்கொடி
தங்கத்தினால் உருவான பெரிய மாலை.
2. மோதிரம்
கை விரல்களில் அணியும் நகை. இது தங்கம், வெள்ளியினால் செய்யப்படும்.
3. அர்ணாக்கொடி
வெள்ளியினால் செய்து ஆண் குழந்தைகளின் இடுப்பில் அணிவார்கள்.
4. தண்டை
இது சிலம்பு வடிவானது. வெள்ளியினால் செய்து பெண் குழந்தைகளின் கால்களில் அணிவார்கள்.
5. காறை
அக்கால கிராமத்து முஸ்லிம்கள் தங்கள் ஆண் குழந்தைகளின் கழுத்தில் இந்நகையை அணிவார்கள். இந்நகை சற்றுத்தடிப்பான வெள்ளிக் கம்பியினால் வட்டமாகச் செய்யப்பட்டு அதை அழுகபடுத்தி இருப்பார்கள். இது கிரேக்க, ரோம நாகரீகத்தின் வழிவந்த பழக்கமெனக் கூறப்படுகிறது. அக்கால கிரேக்க ரோம மன்னர்களின் கழுத்தில் இந்நகை அணியப்பட்டிருப்பது குறிப்பிடத்தக்கது.
6. காப்பு
இதை தங்கம், வெள்ளியினால் செய்து கைகளில் அணிவார்கள்.
7. சங்கிலி
இதுவும் ஆண், பெண்கள் ஆகிய இருபாலாரும் கழுத்தில் அணியும் நகைகளில் ஒன்று. மேற்சொன்ன ஆபரணங்களை அக்கால கிராமத்து முஸ்லிம் பெண்கள் தூய வெள்ளியினால் அல்லது தங்கத்தினால் செய்து

அணிந்து தங்களை அழகுபடுத்தினார்கள். பொதுவாக முஸ்லிம் ஆண்கள் தங்கத்தினால் செய்யப்பட்ட ஆபரணங்களை அணிவது, சமயாந்தியாகத் தடைசெய்யப்பட்டுள்ளது. இதனால், வெள்ளியினால் மோதிரங்கள் செய்து அணிந்து கொள்வார்கள். ஆனால், சிறு ஆண் குழந்தைகளுக்கு தங்கத்தினால் ஆபரணங்கள் செய்து போட்டுக் கொள்வார்கள். அக்காலத்தில் கிராமப் புறங்களில் நகைகள் செய்யும் ஆசாரிகள் (தட்டான்கள்) வீடுகளில் பட்டறைகள் வைத்து நகைகள் செய்து கொடுத்துக் கொண்டிருந்தார்கள். கிராமத்து முஸ்லிம்கள் தங்கம், வெள்ளியினால் செய்யப்பட்ட நகைகளை ஷபுணாரம்' என்றும் கூறுவார்கள். சில நேரங்களில் 'ஷநகந்ட்டு' என்றும் சொல்வார்கள் இது பற்றிய கிராமியப் பாடல்களை நோக்குவோம்.

நகைகளும் நாட்டார் பாடல்களும்

1. கல்லூடும் காசிம்
கனக்க மாடு, யுமிகளும்
ஷநகந்ட்டும்' தாறும் - நீங்க
நாடிவாங்க ராசாவே.....
2. அட்டியலும், மோதிரமும்
அழகான காப்புகளும்
வாங்கித்தருவாரு அவருக்கு
வயசி இப்ப அறுவதுகா.....

மேற்சொன்ன ஆபரங்களோடு முஸ்லிம் ஆண்களும் பெண்களும் கீழ்வரும் ஆபரணங்களையும் அணிந்து வந்துள்ளனர். அவைகள் பற்றிய விபரம் பின்வருமாறு.

இந்நகைகள் அதிகமாக வெள்ளியினாலேயே செய்து அணிந்து வந்தன்னான். இதற்கு பொருளாதார நிலைமையும் ஒரு காரணமாக இருந்திருக்கலாம்.

**கிராமத்து முஸ்லிம் பெண்கள் அணிந்த
நகைகளின் பெயர்கள்**

அல்லுக்குத்து	- காதில் அணிவது
தோடு	- காதில் அணிவது
சிமிக்கி வாளி	- " " "
தட்டுவாளி	- " " "

தாவத்து	- முழங்கைக்குமேல் உள்ள
மோப்பிடிக் காப்பு	- புஜத்தில் அணியப்படும் நகை
அடுக்குக் காப்பு	- கைகளில் அணிவது
பூட்டுக் காப்பு	- " "
முகப்பனிக்காப்பு	- " "
சவுக்கமணி	- கழுத்தில் அணிவது
அட்டியல்	- " "
வைரமணிக்கோர்வை	- " "
உழுக்கட்டு	- " "
கொண்டக்குத்தி	- தலை முடியை வார்ந்து அழகாக முடித்து அவைகள் கலையாமல் சேர்த்து குத்துவது
அலமுடி	- சிறு பெண் குழந்தைகளின் பெண் உறுப்பை மறைப்பதற் காக அரையில், வெள்ளிக் கொடியில் கோர்த்து அணிவது. இது அரசுகிலை வடிவில் அமைந்திருக்கும்.
கொலுகு	- கால்களில் அணிவது
தண்டை	- " "
கரணை	- " "

ஆண்கள் அணியும் நகைகள்

(குழந்தைகள்)

காற	- கழுத்தில் அணிவது
குஞ்சுக்குடிமாங்கா	- குழந்தைகளின் ஆண்குறியோடு சேர்த்து, அர்ணாக்கொடியில் சேர்த்து போடுவது.

பொதுவாக ஆண்களும், பெண்களும் மோதிரம் அணிவது வழக்கமாக இருந்துள்ளது.

தண்டையும் நாட்டார் பாடலும்

கிராமத்து முஸ்லிம்கள் தங்கள் பெண் குழந்தைகளுக்கு, ஷதண்டை' என்னும் நகை செய்து அணிவித்து அழகு பார்த்தார்கள். இது பற்றிய நாட்டார் பாடல்களை நோக்கலாம்.

தண்டை குலங்கிவரத்
தங்கமகள் ஓடி வந்தது
கேத்து திறக்க - எனக்கு
கிருப செய்ரா ஆண்டவனே.

மேற்சொன்ன நாட்டார் பாடல் மூலமாகக் கிராமத்து மூஸ்லிம் மக்கள் தங்கள் பெண் பிள்ளைகளுக்கு ஷதண்டை' என்னும் நகையினைக் காலில் அணியும் பழக்கத்தைக் கொண்டிருந்தார்கள் என்பது புலனாகின்றது. மேலும் குலுங்கிவர என்னும் சொல்லின் வாயிலாக குழல்போன்று செய்யப்பட்ட இத்தண்டையின் உள்ளே சப்தத்தை உண்டாக்கக்கூடிய மணிகளையும் போட்டிருந்தார்கள் என்பதும் தெளிவாகின்றது. ஐம்பெரும் காப்பியங்களில் ஒன்றான சிலப்பதிகாரத்தில் கூறப்படும் ஷசிலம்பு' என்னும் அணிகலனும் இங்கு கூறப்பட்ட ஷதண்டையும்' வடிவில் ஒன்றெனக் கொள்ள இடமுண்டு.

தாலாட்டும் முன்னிலைப் பெயர்களும்

தங்கக்குடம்
வளர்பிறை
மக்கத்து மணிவிளக்கு
மதினத்து மாணிக்கம்
சொக்கத்து ரோசா
ராசா
தங்கக்கொடி
மாடப்புறா
மலநாட்டு நங்கினம்
சோலைக்குயில்

**தாலாட்டும் கிராமப்புற மிருகங்களும்,
பறவைகளும் - உணவுகளும் - உடைகளும்**
மிருகங்கள்:

பக்மாடும் கன்றும்	-	கிராமப்புற மக்களின் வீட்டு வளர்ப்பு மிருகம்
பறவைகள்:		
கீச்சான்	-	கிராமப்புற வயல்களில் வாழும் சிறு பறவை. இப்பறவையைப் பிடித்து கறிசமைத்து சாப்பிடுவார்கள்.

வக்கா	-	கிராமத்து வயல்களில் வாழும் சிறு பறவை
கிளிக்குஞ்சு	-	வயல் நிலங்கள், ஆற்றோரங்களி லுள்ள மரப்பொந்துகளில் வாழும் பறவை

உடுப்பு - ஆபரணங்கள்

மோதிரம்	-	மக்கள் அணியும் அணிகலன்
அர்ணாக்கொடி	-	மக்கள் அணியும் அணிகலன்
தண்டை	-	பெண்கள் அணியும் அணிகலன்
காற்	-	ஆண்கள் அணியும் அணிகலன்
பட்டுச்சட்டை	-	உடுப்பு
காப்பு	-	பெண்கள் அணியும் அணிகலன்
கங்கிலி	-	ஆண்கள் அணியும் அணிகலன்

உணவுகள்

கட்டித்தயிர்	-	உணவு
சக்கரை	-	உணவு
தேன்வதை	-	உணவு

மேற்கொண்ணவைகள் யாவும் குழந்தைக்கு பரிசுப் பொருட்களாக குழந்தையின் உறவினர்களால் அளிக்க இருப்பதைத் தாய் தாலாட்டில் சிறப்பாகக் கூறுகிறாள்.

தாலாட்டும் உறவினர்களும்

வாப்பா	-	பிள்ளையின் தகப்பன்
சாச்சா	-	பிள்ளையின் தகப்பனின் சகோதரன்
மாமா	-	தாயின் சகோதரன்
மாமீ	-	மாமாவின் மனைவி
மச்சி	-	மாமீ மகள்
முத்தம்மா	-	தாயின் தாய்
அப்பா	-	தாயின் தகப்பன்
முத்தமாமா	-	மாமான்மார்களின் முத்தவர்
சின்னம்மா	-	தாயின் சகோதரி

கிராமப்புற முஸ்லிம் மக்களிடையே உறவுமுறைகள் மிகவும் சிறப்பாகப் பேணப்பட்டு வருவதை இன்றும் காணலாம். இம்மக்கள்

தங்கள் குடும்பங்களில் இடம்பெறும் வாழ்விலும், சாவிலும், தவறாது பங்கெடுத்து அவர்களின் பங்களிப்புகளை மனம் கோணாது செய்வார்கள். இதை மையமாக வைத்தே இத்தாயும் தன் குடும்ப உறவின் ஆழத்தைப் பற்றி அழுத்தமாக இத்தாலாட்டில் கூறுகிறாள்.

தாலாட்டும் - பட்டக்கலியாணமும்

இலங்கை கிராமத்து முஸ்லிம் கள் மதத்தியில் சிறு குழந்தைகளுக்கு பட்டக்கலியாணம் செய்யும் நிகழ்வு பரம்பரை பரம்பரையாக வழக்கில் இருந்து வருகிறது. சிறு குழந்தைகளுக்கு செய்யும் சீர்சிறப்புகளை இவர்கள் பட்டக்கலியாணம் பண்ணுதல் என்று கூறுவார்கள். குடும்பத்தில் உள்ள உறவினர்களுக்கு பிள்ளையின் பெற்றோர் பட்டக் கலியாணம் பற்றி அறிவித்தவுடன், அவர்கள் பல பெறுமதியான பரிசில்களைக் கொண்டு வந்து பட்டக்கலியாணம் செய்யும் குழந்தைக்கு அளிப்பார்கள். இப்பட்டக் கலியாணத்தின்போது பட்டக் கலியாணம் பண்ணும் குழந்தைக்கு புது உடுப்புகள் அணிவித்து, தங்கம், வெள்ளியால் செய்த மாலை, காப்பு, தண்டை போன்ற ஆபரணங்களையும் குட்டி மகிழ்வார்கள். இந்நிகழ்வு அதிகமாக பகல் நேரங்களிலேயே நடைபெறும். குடும்பத்திலுள்ளவர்கள் குழந்தையின் மேலுள்ள அன்பையும் மகிழ்ச்சியையும் காட்டுவதற்காக, பரிசில்கள் அளித்து, குரவையிட்டு, பகல் வெற்றி கொழுத்தி இந்நிகழ்வை மிகச் சிறப்பாக நடத்தி வைப்பார்கள். இதையே இத்தாலாட்டில் இத்தாயும் சிறப்பாகக் கூறுகின்றாள்.

தாலாட்டும் மன் வளச்சொற்களும்

இத்தாலாட்டில் கூடுதலான மண்வளச் சொற்கள் வந்துள்ளமை குறிப்பிடத்தக்கது பொதுவாக இத்தாலாட்டு தாயினுடைய பேச்சு மொழியிலேயே பாடப்பட்டு இருப்பது இதற்குரிய காரணமாகும்.

தோடமரத்தினிலே	- தோடை மரத்திலே
ஒங்கு வாப்பா	- உன் தந்தை
சொக்கத்து	- சொர்க்கத்து
சோக்கான	- அழகான/ நல்ல
சலியாம	- அழாமல்/ சினுங்காமல்
வாறாரு	- வருகின்றார்
ஊட்ட	- வீட்டில்
உக்கத்தின்டு	- உணவை உண்டு

வட்டைக்க	- வயலுக்குள்
வாறாராம்	- வருகின்றாராம்
போடரிக்கா	- போடுவதற்கு இரிக்கிறா
செஞ்சிரிக்கு	- செய்கை பண்ணி இருக்கு
பதறாம்	- க'டப்படுத்தாமல் / தூடியாமல்
ஒனக்கு	- உனக்கு
கொளறாம்	- அழாமல்
அரச்சி	- அரைத்து
மருதோன்டி	- மருதோன்றி
பொட்டகம்	- பெட்டகம்

மருதோன்றி கிராமத்து முஸ்லிம் மக்களிடையே நடைபெறும் திருமணம், சன்னத்து (கத்னா) பட்டக்கலியாணம் போன்ற வைவாங்களில் போடும் பழக்கம் இன்றும் வழக்கில் இருந்து வருகிறது. இவர்கள் திருமணம் முடிக்கலிருக்கும் மணமகன், மணமகளுக்கும், பட்டக்கலியாணம் பண்ணவிருக்கும் குழந்தைக்கும் அவர்களின் கைகளில் மருதோன்டி போட்டு மகிழ்வார்கள்.

தாலாட்டும் முஸ்லிம்களின் புனிதஸ்தலங்களும்

உலகில் உள்ள எல்லா முஸ்லிம் களும் சவுதி அரேபியாவிலுள்ள மக்கா, மத்னா நகரங்களுக்கு தங்கள் ஹஜ்ஜாக் கடமையை நிறைவேற்றச் செல்வார்கள். இந்நகரங்களிலேயே இறை இல்லமாகிய புனித கதுபாவும், பெருமானார் முகம்மது நபி (ஸல்) அவர்களால் கட்டப்பட்ட புனித மஸ்ஜிதுல் நவவிப் பள்ளிவாசலும் உள்ளன. இதனாலேயே இவ்விரு நகரங்களும் முஸ்லிம்கள் மத்தியில் மிகச் சிறப்புப் பெற்றுள்ளன. இதனாலேயே தன் குழந்தையை இப்புனிதமான இடங்களிலிருந்து எடுத்து வரப்பட்ட மணிவளக்கென்றும், மாணிக்கமென்றும் முன்னிலைப்படுத்தி பெருமைப்படுகின்றார். இது இத்தாய்க்குள்ள சமய ஒழுக்க விழுமியங்களை சிறப்பாகக் காட்டுகிறது. இப்பாகிம் நபியுடைய வாழ்க்கையோடு பின்னிப் பினைக்கப்பட்டுள்ள ஹஜ்ஜாப் பயணம், இல்லாத்தின் ஐந்தாவது கடமையாகும்.

சூலாட்டு - 05

ஓரோரோ..... ஓரகண்டே..... நீ
 ஓராட்டக்..... கேளாயோ.....
 வல்லோன்..... எனக்களித்த.....
 வலம்புரியே..... நித்திரசெய்.....

(ஓரோரோ.....)

பாலுக்கமுகிறதோ..... கண்டார் ஒனக்கு,
 பசிக்கிறதும்..... கேக்கிறதோ.....?
 தாலாட்டச் செல்லிறதோ?.....எனர
 தங்கமே நீ..... நித்திரசெய்.....

(ஓரோரோ.....)

மல்லிகப்பு..... தோட்டத்தில..... கண்டார்,
 மருக்கொழுந்து..... தொட்டிலிலே.....
 அல்லாட..... காவலாக - நீ
 நல்லபடி..... நித்திரசெய்.....

(ஓரோரோ.....)

பச்சக்கிளியெல்லாம்..... கண்டார்.....
 பறந்து வந்து உங்களுக்கு.....
 பழமெல்லாம்..... தந்திடுங்கள் நீ அதப்
 பசியாறி..... நித்திரசெய்.....

(ஓரோரோ.....)

சோலக்குயிலெல்லாம்..... கண்டார்
 சோடிகளாய்ப் பறந்து..... வந்து.....
 பாட்டெல்லாம்..... பாடுவாங்க..... நீ அதக்
 கேட்டு நல்லா..... நித்திரசெய்.....

(ஓரோரோ.....)

வானத்து..... வெள்ளியெல்லாம்..... கண்டார்.....
 வந்துவந்து..... ஒங்களுக்கு.....
 பூவெல்லாம்..... சொரிவாங்க..... நீ
 புலம்பாம..... நித்திரசெய்

(ஓரோரோ.....)

சந்திரனும்..... சூரியனும்..... கண்டார் ஒனக்கு
சங்குமணி..... மாலயெல்லாம்.....

கொண்டந்து..... போடுவாங்க..... நீ,
கொள்றாம..... நித்திரசெய்.....

(ஓரோரோ.....)

காட்டிலுள்ள..... மான்களெல்லாம்..... கண்டார்,

ஊட்டுக்கு..... வந்துனக்கு.....

வெள்யாட்டு.....காட்டுவாங்க..... நீ,
விம்மாம..... நித்திர செய்.....

(ஓரோரோ.....)

சித்தெறும்பு..... வண்டுகொசி..... கண்டார்.....

தேள்முட்டு.....வெண்கறயான்.....

குத்தினதோ..... மகனார்க்கு..... நீ

கொள்றாம..... நித்திரசெய்.....

(ஓரோரோ.....)

மகனார்க்கு..... அடிச்சவர்..... கண்டார்.....,

மாமாட்டு..... செல்லிநாங்க.....

அடிக்கவேணும்..... என்குலக்கொழுந்தே..... நீ

ஆறுதலா..... நித்திரசெய்.....

(ஓரோரோ.....)

நாகவர்..... மணிவிளக்கே..... கண்டார் என்ற,

நாகமணி..... ரெத்தினமே.....

ஆழிக்கடல்..... முத்தே..... நீ

அழாம..... நித்திரசெய்.....

(ஓரோரோ.....)

அல்லாட..... காவலாக..... கண்டார்.....

அண்ணல் நபி..... பொருட்டாலே.....

பொல்லாங்கு..... வரமாட்டா..... நீ

பொறுதியுடன்..... நித்திரசெய்.....

(ஓரோரோ.....)

- பாடல் உதவி : திருமதி. கலந்தர் பாத்தும்மா
 வயது : 72 (படிக்கவில்லை)
 ஊர் : பொத்துவில்
 பாடிக் காட்டியவர் : திருமதி கலந்தர் பாத்தும்மா

தாலாட்டுப் பாடல்களுக்கு ஒரு குறிப்பிட்ட எண்ணாவுகிடையாது. அழுகின்ற குழந்தையின் அழுகை ஓய்ந்து அது அமைதியடைந்து உறங்கும் வரை தாய் தாலாட்டுப்பாடிக் கொண்டே இருப்பாள். இது தாய்மைக்கு இறைவனும், இயற்கையும் அளித்த கொடையாகும். அழும் குழந்தையின் அழுகையை நிறுத்தி அதை நித்திரையாக்கத் தாலாட்டுப்பாடும் தாய்க்கு சொற்களுக்கும், கற்பனை, உவமை, உருவகங்களுக்கு என்றும் பஞ்சம் ஏற்படுவதே இல்லை. அள்ள அள்ள ஊறி வரும் ஊற்றுப்போல் குழந்தையின் அழுகை ஓய்ந்து அது உறங்கும் வரை, தாயின் உள்ளத்திலிருந்து, தாலாட்டு ஊறிப்பாய்ந்து கொண்டே இருக்கும். ஆழம் காண முடியாத தாய்மையின் அன்பின் வெளிப்பாடே இதுவாகும். அவள் சொல்வதெல்லாம் உவமைகள்தான். அவள் நினைப்பதெல்லாம் கற்பனைதான். அவளின் கற்பனைக்கு எல்லையுமில்லை, முடிவுமில்லை. அவளின் உள்ளம் நினைப்பதெயல்லாம், இனிய ஒசையோடு பாடித் தாலாட்டாகத் தந்து விடுகிறாள். இவளின் பாசமும் அன்பும் குழந்த இனிமையான இசையொலியைக் கேட்டு குழந்தை தானாகவே உறங்கி விடுகிறது. சில குழந்தைகள் உடனே உறங்கி விடும். சில குழந்தைகள் நெடுநேரம் உறங்காமல் அழுதுகொண்டே இருக்கும். அப்படியான சந்தர்ப்பங்களில், தாய்மார்கள் தங்கள் தாலாட்டை நிறுத்தாமல் தொடந்து பாடிக்கொண்டே இருப்பார்கள். இதனாலேயே சில தாலாட்டுப் பாடல்கள் நீண்டதாகவும், சில சிறியதாகவும் இருக்கின்றன.

தாய் தன் உள்ளத்தில் பொங்கி வழியும் பூரிப்பையும், பாசத்தையும், அன்பையும் இறுகக் குழைந்து தாலாட்டுப் பாடும்போது, உலகமே உறங்கி விடுகிறது. எல்லையற்று எழுகின்ற உணர்ச்சிகளுக்கெல்லாம் சொல்லுருவும் கொடுத்து பல பளிங்கு மாளிகைகளையும், ஆகாசக்கோட்டைகளையும் அழகாகக் கட்டி, அவைகளில் தன் குழந்தையோடு சேர்ந்து அவள் ஆடிப்பாடி மகிழ்கின்றாள். வானத்தில் மின்னும் விண்மீன்களையும், வனத்தில் உலவும் மான்கூட்டங்களையும், சோலைகளில் பாடித்திரியும் கிளிகளையும், குயில்களையும். ஆழிக்கடலில் புதைந்து கிடக்கும் முத்துக்களையும், இரத்தினங்களையும், சந்திரனையும், குரியனையும்

கொண்டு வந்து தன் குழந்தைக்கு காட்டி அதைச் சந்தோசப்படுத்துகிறாள். இதுவே தாய்மையின் சிறப்பெனலாம்.

எழுத்தறிவில்லா ஏழைக்கிராமத்து முஸ்லிம் தாய்மார்களின் சமய ஒழுக்க நெறிகளையும் வாழ்வியல் வளங்களையும் அதன் குட்சமங்களையும் இத்தாலாட்டுப் பாடல்கள் மூலம் சிறப்பாக நாங்கள் அறிந்து கொள்ளலாம். அள்ள அள்ள ஊறும் கிணறு போல், இத்தாலாட்டுப் பாடல்களைப் படிக்கப்படிக்க இனபம் ஊறிக்கொண்டே இருக்கும்.

தாலாட்டும் முன்னிலைப் பெயர்களும்

தங்கமே

வலம்புரியே (சங்கு)

குலக்கொழுந்து

நாகூர் மணிவிளக்கே

நாகமணிரெத்தினம்

ஆழிக்கடல்முத்து

மேற்சொன்ன முன்னிலைப் பெயர்கள் யாவும் தாயின் அன்பின் வெளிப்பாடுகளேயாகும். குழந்தைக்காக அவள் சூடிய இப்பெயர்கள் எல்லாம் அவளின் எல்லையில்லாக கற்பனையின் விம்பங்கள் எனலாம்.

தாலாட்டும் சீவராசிகளும்

சிற்றெறும்பு

வண்டு

கொசு

தேள்

முட்டைப்பூச்சி

வெண்கறயான்

மேற்சொன்ன சீவராசிகளெல்லாம் சிறு குழந்தைகளின் விரோதிகளென்றே கூறலாம். குழந்தைகள் தொட்டிலில், கட்டிலில், தரையில், பாயின் மேல் உறங்கும் பொழுது, இவைகள் படுத்துறங்கும் குழந்தைகள் அறியாமலே அவர்களுக்கு தீங்கு செய்து விடுகின்றன. இதனால் வேதனை தாங்க முடியாமல் குழந்தைகள் வீரிட்டுக் கத்தி அழுகின்ற பொழுது தாய்மை அலறித் துடிக்கிறது. இதனாலேயே இத் தாலாட்டில் தாய், இந்தத் தீங்கு செய்யும் சீவராசிகள் பற்றிக் கூறுகின்றாள்.

தாலாட்டும் இஸ்லாமிய நெறிமுறைகளும்

இத்தாலாட்டில் இடம்பெற்றுள்ள ‘அல்லா எனக்களித்த’ என்னும் வசனத்தின் மூலமாக, இத்தாயின் இறைநம்பிக்கையையும், ஒழுக்க நெறியையும் சிறப்பாகப் புரிந்து கொள்ளலாம். முஸ்லிம்கள் தங்கள் வாழ்க்கையில் எது நடந்தாலும் அது இறைவனின் நாட்டப்படியே நிகழ்ந்தது என்னும் நம்பிக்கையிலேயே வாழ்வார்கள். இவர்களின் வாழ்வில் நடக்கின்ற நல்லது கெட்டது எதுவாக இருந்தாலும் அது எல்லாமே இறைவனைச் சார்ந்தது என்றே பூரணமாகவும், உறுதியாகவும் நம்புவார்கள். இதை இவர்கள் ஒரு மனிதனின் ஸமானின் (நம்பிக்கையின்) பாலத்தின் அடிப்படையிலே உள்ளதாகக் கொள்வார்கள். இங்கே இத்தாலாட்டுப் பாடிய தாயும், தன்னுடைய குழந்தை இறைவனின் பேரருளாலேயே தனக்கு கிடைத்தது என்பதை ‘அல்லா எனக்களித்த’ என்று பாடுகின்றார்கள்.

தாலாட்டும் நாகர் மணிவிளக்கும்

தென் இந்தியாவிலுள்ள நாகர் என்னுமிடத்தில் சங்கைக்குரிய சாஹுல் ஹமிது ஓவியர்ஸா அவர்களின் அடக்கஸ்தலம் அமைந்ததுள்ளதாக வரலாறுகள் கூறுகின்றன. இவர்களுடைய அடக்கஸ்தலத்தில் எழுந்துள்ள பள்ளியை ஷநாகர் தர்கா’ என்று எல் லோரூம் மரியாதையுடன் கூறுவார்கள். இச் சிறப்புமிக்க பள்ளிவாசலில் உள்ள மணிவிளக்கிற்கு இத்தாய் தன் குழந்தையை உருவகப்படுத்திப் பெருமைப்படுகிறார். இதிலிருந்து, இத்தாய் தன் குழந்தையின் மேல் வைத்திருக்கும் அன்பையும், பாசத்தினையும், சிறப்பாகப் புரிந்து கொள்ளலாம். தன் சேயை நாகர் மணிவிளக்கு என்று உருவகப்படுத்திக் கூறும் இவளின் பக்தியுடன் கூடிய பிள்ளைப் பாசம் இதன் மூலம் சிறப்பாகக் காட்டப்படுகிறது.

ஷகண்டார்’

கிராமத்து முஸ்லிம்கள் சிறு குழந்தைகளை அன்போடு அழைக்கும்போது மயில், கிளி, செல்லம், கண்டார் என்றெல்லாம் உவமைப்படுத்தி அழைப்பார்கள். இத்தாலாட்டுப் பாடலிலும் இப்பழக்கத்தை அடியொற்றியே இத்தாயும் தன் குழந்தையை ஷகண்டார்’ என்று பாசத்தோடு கூறுவதை நோக்கலாம் இது ஒரு மரபு வழிவந்த வெளிப்பாடாகும்.

தூலாட்டு - ०६

அரூரோ..... ஆரிவரோ.....
 அருபெத்த..... பாலகரோ.....
 பாலுக்கோ..... நீயமுத?..... என்ற
 பசங்கிளியே..... நித்திர செய?.....
 (அரூரோ.....)

கண்ணே..... கனிபழுமே
 கண்நெறஞ்ச..... கற்பகமே.....
 பொன்னே..... என்பொக்கிசமே..... என்ற
 யூமகனே..... நித்திரசெய?.....
 (அரூரோ.....)

மாடப்புறாவே..... எங்கிட
 மலநாட்டு..... நங்கினமே.....
 தேடாத் திரவியமே..... நீங்க
 தேனருந்தி..... நித்திரசெய?.....
 (அரூரோ.....)

ஹரார்..... அடிச்சாரா.....?
 ஒறவுமொற..... பாக்காம.....?
 அடிச்சவர..... நாமடிப்போம்..... என்ற
 அண்ணலரே நீ..... நித்திரசெய?.....
 (அரூரோ.....)

கையில்..... அடிச்சாரோ.....? மகனாருக்கு
 காலில்..... அடிச்சாரோ.....? ஒனக்கு
 அடிச்சவர..... நாமடிப்போம்.....நீ
 அழாம..... நித்திரசெய?.....
 (அரூரோ.....)

வெள்ளி..... நிலாவே என்ற.....
 செல்லக்கிளி..... மகனாரே.....
 முதிர் மரப்பொட்டகமே..... நீ,
 மொனங்காம நித்திரசெய?.....
 (அரூரோ.....)

நித்திரைக்கோ..... நீயமுத.....? என்ற

சித்திரப்பு..... வாயாரே.....

கக்கத்தில..... நீ இருந்து..... என்ற

கண்மணியே..... நித்திர செய்.....

(ஆராரோ.....)

வானத்து..... வளர்பொறயே..... நீ,

வடிவான..... வெள்ளியல்லோ.....

சரல்கொழுந்தே..... மகனார்.....நீ

ஏங்காம..... நித்திரசெய்.....

(ஆராரோ.....)

பாடல் உதவி : ஆதம்பாவா ஆசியா உம்மா

வயது : 70 (படிப்பறிவில்லை)

ஊர் : வாழைச்சேனை.

பாடிக்காட்டியவர் : ஆதம்பாவா ஆசியா உம்மா

இத்தாலாட்டுப் பாடலும் கிழக்கிலங்கை கிராமத்து முஸ்லிம்கள் மத்தியில் மிகவும் பிரபல்யம் பெற்ற பாடல்களில் ஒன்றாகும். பொதுவாக தாலாட்டுப் பாடல்கள் எல்லாம் நெடிலோசையிலேயே பாடப்படுகின்றன. தாலாட்டுப் பாடுவர்கள் எல்லோரும் ஓவ்வொரு சொல்லாக நீட்டி நீட்டியே பாடுவார்கள். எப்பொழுதும் தாலாட்டுப்பாடும் தாய்மார்களும், மற்றவர்களும் அதிலுள்ள முன்னிலைப் பெயர்கள், உருவக உவமையணிகளையெல்லாம் ஒசைநயத்தோடு நீட்டிப் பாடுவதினால், இப்பாடல்கள் கேட்பதற்கு இனிமையாக இருக்கும். எங்கள் கற்பனைக்கும் கூட எட்டாத சில சம்பவங்களையெல்லாம், தன் குழந்தைக்காக தாய் நடந்ததாக, நடப்பதாக, நடக்கவிருப்பதாக கற்பனை செய்து பாடுகிறாள். இது தாலாட்டுப்பாடல்களில் மரபுவழிவந்த வழக்கமாகும்.

உலகில் எப்பொழுது குழந்தையொன்று பிறந்ததோ அன்றிலிருந்து வாழையடி வாழையாக வாய்மொழி மூலம் வளர்ந்து வரும் இத்தாலாட்டுப் பாடல்கள், ஏழைத்தாய்மார்களின் இதயங்களில் மட்டுமே தஞ்சமடைந்து, கிடக்கின்றன. இன்று, இவைகள் வீறு கொண்டு பரவிவரும் நாகரீகத்தின் எடுபிடிகளுக்கு தாக்குப் பிடிக்க முடியாமல் திண்டாடிக் கொண்டிருக்கின்றன. இதிலிருந்து இவைகளைக் காப்பாற்றி எடுத்துப் பாதுகாக்க வேண்டியது எம் எல்லோருடைய கடனாகும்.

இலங்கை கிராமத்து முஸ்லிம் தாய்மார்களினால் பாடப் பட்டுவரும் தாலாட்டுப்பாடல்கள் அவர்களின் சமயநெறிமுறைகளுக்கு உட்பட்டவாறு பாடப்பட்டிருப்பது குறிப்பிடத்தக்கது. ஏகத்துவக் கொள்கையிலிருந்து சற்றும் தவறாத நிலையில், சம்பவங்கள் எல்லாம் ஒழுங்காகவும், ஒழுங்கமாகவும், இப்பாடல்களில் பேசப்படுகின்றன. கற்பணையிலும்கூட இவர்கள் சமயத் தத்துவங்களை திரிப்படுத்தி தாலாட்டுப்பாடவில்லை என்பது ஈண்டு குறிப்பிடத்தக்கது. இதைக் கிராமத்து முஸ்லிம்களின் தனிச்சிறப்பாகவும் கொள்ளலாம்.

பிற சமயங்களிலுள்ள கடவுள் அவதார சுதந்திரங்கள் எதுவுமே இல்லாம் சமயத்தில் முற்றாக இல்லை என்பதினால் இவர்கள் ஏகத்துவக் கொள்கையிலிருந்து அனுப்பிச்காமலே தங்கள் நாட்டார் இலக்கியங்களைக்கூடப் படைத்தளித்துள்ளனர். புனித திருக்குர்அுனின் கொள்கையிலிருந்தும், நபிபெருமானார் முகம்மது நபி (ஸல்) அவர்களின் வழிமுறைகளிலிருந்தும் மாறுபட்டு வாழ்வது தங்களைத் தாங்களே அழித்துக் கொள்வதற்கு ஈடாகுமென்று அடித்துக் கூறும் முஸ்லிம்களின் நாட்டார் இலக்கியங்களில் ஷஹல்லா', ஷஹப்பு', ஷஹகுமான்' போன்ற இறைவனை விழித்துக்கூறும் தனித்துவமான சொற்களைத் தவிர வேறு எந்தச் சொற்களையுமே காண முடியாது. முஸ்லிம்களின் தாலாட்டுப் பாடல்களில் மேற்சொன்ன இறைவனைப் பறைசாற்றும் சொற்கள் மட்டுமே பிரார்த்தனை வடிவில் காணப்படும். இதனாலேயே கிராமத்து முஸ்லிம்களால் பாடப்பட்டுள்ள அநேகமான தாலாட்டுப்பாடல்கள் ஒரே வடிவிலேயே உள்ளன. பொதுவாக, 'கண்ணுறங்கு', 'நித்திரை செய்' என்றே எல்லாப் பாடல்களும் முற்றுப் பெறுவதும், நாடலடிச்சீர் வடிவில் அமைந்திருப்பதும் இதன் முக்கிய அம்சமாகக் கொள்ளலாம்.

பிற சமயத்தவர்கள் மத்தியிலுள்ள தாலாட்டுப் பாடல்கள் பல வடிவங்களில் அவர்களின் பலவதார கடவுளர் பற்றிய எண்ணங்களுக்கும், ரசனைகளுக்கும் ஏற்றவாறு சுதந்திரமாக நெங்கிழ்வு கொடுத்து அமைந்திருப்பதைக் காண்கின்றோம். ஆனால் முஸ்லிம்களின் தாலாட்டுப்பாடல்கள் அப்படி இல்லை. பல சமய கட்டுப்பாடுகளினால் முஸ்லிம்களின் தாலாட்டுப் பாடல்கள் புடம் போடப்பட்டு. சில விதிமுறைகளைக் கடைப்பிடித்துப் பாடப்பட்டிருப்பதே இதற்குக் காரணமாகும்.

தாலாட்டும் முன்னிலைப் பெயர்களும்

வெள்ளி நிலாவே
 பசுங்கிளி
 செல்லக்கிளி
 கண்ணே
 பொன்னே
 கற்பகமே
 பூமகனே
 முதிர்மரப்பெட்டகமே
 மாடப்புறாவே
 மலைநாட்டு நங்கினமே
 அண்ணலரே
 வானத்து வளர்பிறையே
 ஈரல்கொழுந்தே

இம்முன்னிலைப் பெயர்களில் சில கிராமத்து முஸ்லிம் தாய்மார்களினால் பாடப்பட்டுள்ள வேறு தாலாட்டுப் பாடல்களிலும் வந்துள்ளன. சாதாரணமாக தாய்மார்கள் தங்கள் மனதில் அடிக்கடி எழுகின்ற சொற்களையும் தங்களுக்கு விருப்பமானதும் பரிச்சயமான சொற்களையுமே தாலாட்டுப் பாடல்களில் முன்னிலைப் பெயர்களாகப் பயன்படுத்துகின்றனர். தாய்மை தனித்துவமானது அது நிகரில்லாதது. அதை இந்த உலகத்தில் எவராலுமே அளந்து ஆழங்கான முடியாது.

தனிகரில்லாத தாய்மை தன் குழந்தைக்காக இப்பரந்த உலகத்தையும், அதிலுள்ள திரவியங்கள், பழங்கள், பூக்கள், பறவைகள், மீன்கள், மிருகங்கள், முத்துக்கள், இரத்தினங்கள் எல்லாவற்றையும் அள்ளிக் கொண்டு வந்து அதன் காலடியில் குவித்து மகிழ்கின்றது. இயற்கையை தன் குழந்தைக்கு வசப்படுத்திக் கொடுத்து, அதை வைத்து அது விளையாட அதைப் பார்த்து பார்த்து ரசிக்கிறது. தாய்மைக்கு இந்த உலகில் என்னதான் நிகராக முடியும்?

கிராமத்து முஸ்லிம்களும் அவர்கள் பாவித்த பாவனைப் பொருளும்

முதிரப் பெட்டகம்

கிராமத்து முஸ்லிம்கள் தங்கள் வீடுகளில் பலதரப்பட்ட பாவனைப் பொருட்களை உபயோகித்து வந்துள்ளனர். இவைகளில் மிக முக்கியமான பொருளாக இருந்த சில பொருட்களை இன்றும்

இவர்கள் தங்கள் வீடுகளில் வைத்திருக்கின்றனர். அப்படிப்பட்ட பொருட்களில் ஒன்றுதான் முதிர் மரப்பெட்டகம். இப்பெட்டகத்தில் இவர்கள் தங்களுடைய காணி, வளாகுகளின் உறுதிகள், தங்க நகைகள், பணம் மற்றும் முக்கியமான உடுபிடவைகள், பீங்கான் கோப்பைகள் என்பவைகளைப் பாதுகாப்பாக வைத்திருப்பார்கள். பொதுவாக கிராமிய வாழ்க்கையில் நிலச்சுவாந்தர்களாகிய போடிமார்களின் வீடுகளிலும் மற்றும் ஒரளவு பணக்காரர்களின் வீடுகளிலுமே இப்பெட்டகங்கள் பாவனைப் பொருட்களாக இருந்தன. இப்பெட்டகங்கள் முதிரை, கருங்காலி, சமளை போன்ற விலைமதிப்புள்ள மரங்களினாலேயே செய்யப்பட்டன. அக்காலத்தில் இப்பெட்டகங்களைக் கொண்டும் ஒருவரின் மதிப்பும், தகுதியும் கிராமப்புறங்களில் கணிக்கப்பட்டன. சில போடிமார்கள் கைதேர்ந்த தச்சர்களைக் கொண்டு முதிரை மரத்தில் பெட்டகங்கள் செய்து, அப் பெட்டகங்களுக்கு கருங்காலி மரத் தினால் வண்ண வேலைப்பாடுகளும் செய்து வைத்திருப்பார்கள். இப்படியான எல்லாப் பெட்டகங்களுக்கும் இரும்பினால் பூட்டுகள் செய்தும் போட்டிருப்பார்கள். பலமாகவும், உறுதியாகவும், செய்யப்படும் இப்பெட்டகங்கள் பூட்டுத் திறப்போடு இருக்கும். கிராமத்து முஸ்லிம் பணக்காரர் போடிமார்களின் கௌரவச் சின்னமாக இன்றும் கணிக்கப்படும். இப்படிப்பட்ட முதிர் மரப்பெட்டகத்தையும் தன் குழந்தைக்கு உருவகப்படுத்தியுள்ள இத்தாயின் அன்புக்குத்தான் நிகிரேது? இன்றும், போடிப்பரம்பரையின் எச்சங்களாக கிராமப்புறங்களில் வாழுகின்ற போடிமார்கள், பணக்காரர்களின் வீடுகளில் இப்பெட்டகங்கள் ஒரு கௌரவச் சின்னமாகவும், இவர்களின் வாழ்வியலின் எச்சமாகவும் இருந்து வருவது குறிப்பிடத்தக்கது. இப்பெட்டகங்களின் உள்ளே பணம், தங்க, வெள்ளி ஆபரணங்களையெல்லாம் வைப்பதெக்கென்றே ஒரு சிறிய பெட்டியையும் உருவாக்கி வைத்து, அதற்கும் பூட்டுப் போட்டும் வைத்திருப்பார்கள். இதன் நீளம் ஐந்து அல்லது ஆற்று கொண்டதாகவும் அகலம் மூன்றுடியாகவும் இருக்கும். இதற்கு திறந்து முடக்கூடிய பலகை மூடியிருக்கும்.

தாலாட்டும் உவமையும்

தாலாட்டுப் பாடல்களில் உவமைக்கும் உருவகத்திற்கும் பஞ்சமே இல்லை. தாலாட்டுப் பாடும் தாய் தன் குழந்தையின் மேலுள்ள அன்பினால் உலகத்தில் உள்ள பெறுமதிமிக்க எல்லாப் பொருட்களையுமே உவமையாக்கி மகிழ்கின்றாள்.

(ஐம்) தங்க மகன்

தாய் தன் குழந்தையின் மேலுள்ள ஆழமான அன்பின் காரணமாகத் தன் மகனை தங்கத்திற்கு உவமையாக்கி மகிழ்கின்றாள். தங்கம் விலைமதிப்புள்ள ஒரு பொருளாக இருப்பதால், தன் பிள்ளையும் பெறுமதியானவன் என்பதைக் கூறுவதற்கே இவள் தங்கத்தை தன் பிள்ளைக்கு உவமையாக்கி, அதைச் சிலேடையாகக் கூறுகிறாள்.

நாகர் மணிவிளக்கு

தென் இந்தியாவிலுள்ள நாகர் என்னும் இடத்தில் எழுந்தருளியுள்ள சங்கைக்குரிய சாஹூல் ஹமிது ஓலியுல்லா அவர்களின் தர்க்கா (பள்ளிவாசல்) எல்லா மதத்தினர்களினாலும் மதிக்கப்படும் சக்தி பெற்ற ஒரு இடமாகக் கருதப்படுகிறது. இப்பள்ளியில் உள்ள மணிவிளக்கைத் தன் குழந்தைக்கு இவள் உவமையாக்கி, தன் பிள்ளையின் பெருமையை உயர்த்திக் காட்டுகிறாள்.

நாகமணிரெத்தினம்

நாகபாம் பிடம் உள்ள விலை மதிப்பற்ற நாகமணிரெத்தினத்தையும் தன் பிள்ளைக்கு இவள் உவமையாக்கி உவகையறுகின்றாள்.

ஆழிக்கடல் முத்து

ஆழமான கடலிலிருந்து எடுத்துவரும் முத்தையும் தன் குழந்தைக்கு உவமையாக்கி மகிழ்கின்றாள். தாய் அவள் வாழுகின்ற கிராமத்தையும் அதன் குழலையும் மையமாகக் கொண்டு தாலாட்டைப் பாடும்போது, உலகத்து அதிசயங்களையும், அற்புதங்களையும் தன் குழந்தைக்கு உவமையாக்கியும், உருவகப்படுத்தியும் காட்டும் சுதந்திரத்திற்கு எல்லையுமில்லை, தடையுமில்லை. அதுவே தாய்மை பெற்றுள்ள சுதந்திரத்தின் தன்மையாகும்.

தாலாட்டு - 07

அராரோ..... ஆரிரோ.....
அணிமுத்தே..... கண்ணுறவுகு.....
(அராரோ.....)

தங்கமோ..... பொன்னோ.....
என்னரசி..... கண்ட மகனார்..... நீங்க
தனிப்பொன்னோ..... தாவிடமோ.....?
(அராரோ.....)

சொக்கத்து..... வாசலுக்கு.....
என்னரசி..... கண்ட மகனார்..... நீங்க
தூண்டா..... மனிவிளக்கோ.....?
(அராரோ.....)

கொத்துவா..... பள்ளியிலே.....
என்னரசி..... கண்ட மகனார்..... நீங்க
கொறுவானும்..... ஒதுறதோ.....?
(அராரோ.....)

அரசரசு..... பவளமல.....
என்னரசி..... கண்ட மகனார்..... நீங்க
ஆண்டிருந்த..... பொன்மலயோ.....?
(அராரோ.....)

வெள்ளி..... வெளிச்சத்தில்
என்னரசி..... கண்ட மகனார்..... நீங்க
வெளயாடி..... வந்தமுத்தோ.....?
(அராரோ.....)

முத்தோ..... பவளமாமோ.....
என்னரசி..... கண்ட மகனார்..... நீங்க
முன்கையின் பொன்காப்போ.....?
(அராரோ.....)

நித்திரைக்கோ..... அமுகிறது.....
என்னரசி..... கண்ட மகனார்..... ஒங்கிட

முத்திரப்பு..... வாய்நோக.....?

(ஆராரோ.....)

பாலுக்கோ..... பதறிறது.....

என்னரசி..... கண்ட மகனார்..... நிங்க
பசிபொறுக்க..... மாட்டெகளோ?

(ஆராரோ.....)

மாமீ..... அடிச்சாவோ.....

என்னரசி..... கண்ட மகனார்..... ஒனக்கு
மருதமொண்டி..... கொப்பாலே?

(ஆராரோ.....)

சாச்சி..... அடிச்சாவோ.....

என்னரசி..... கண்ட மகனார்..... ஒனக்கு
சாயப்..... பெரம்பாலே.....?

(ஆராரோ.....)

பெத்தா..... அடிச்சாவோ.....

என்னரசி..... கண்ட மகனார்..... தம்பிக்கு
பெரண்டங்..... கொடியாலே.....?

(ஆராரோ.....)

மக்கத்து..... மாதாள்.....

என்னரசி..... கண்ட மகனார்..... ஒனக்கு.....
மாதிளம்பு..... தாற்யாமோ.....?

(ஆராரோ.....)

சின்னத்து..... கலியாணம்.....

என்னரசி..... கண்ட மகனார்..... ஒங்களுக்கு
செறப்பாக..... செஞ்சயாமோ.....?

(ஆராரோ.....)

பொல்லடிச்சி..... ஊருசத்தி.....

என்னரசி..... கண்ட மகனார்..... ஒனக்கு.....
பூமால..... போட்டயாமோ.....?

(ஆராரோ.....)

செப்பெல்லாம்..... கொண்டு வந்து.....
என்னரசி..... கண்ட மகனார்..... ஒனக்கு.....
சீரவாரிச..... செஞ்சயாமோ.....?

(அழராரோ.....)

மாடறுத்து..... விருந்தாக்கி.....
என்னரசி..... கண்ட மகனார்..... ஒங்களுக்கு
மல்லத்து..... குடுத்தயாமோ.....?

(அழராரோ.....)

ஓழுகாப்புர..... ஊட்டகட்டி.....
என்னரசி..... கண்ட மகனார்..... சின்னத்து.....
ஓழுங்காக..... செஞ்சயாமோ.....?

(அழராரோ.....)

என்ற ஈரக்கொழுந்தே.....
என்னரசி..... கண்ட மகனார் - நீங்க
என்னாளும் மன்னவரோ?

(அழராரோ.....)

ஏழுகடல்..... ராசாவே.....
என்னரசி..... கண்ட மகனார்..... நீங்க
எங்களுக்கு..... மன்னனாமோ.....?

(அழராரோ.....)

பாடல் உதவி :	அலியார் ஆழ்னா உம்மா
வயது	: 74 (படிக்கவில்லை)
ஹன்	: இறக்காமம்
பாடிக்காட்டியவர்	: அலியார் ஆழ்னா உம்மா இறக்காமம்.

மேற் சொல்லப்பட்ட தாலாட்டுப் பாடல் கிழக்கிலங்கையைச் சேர்ந்த முஸ்லிம் கிராமத்து தாய்மார்களால் மிகவும் விரும்பி பாடப்படும் தாலாட்டுப் பாடலாகும். முஸ்லிம்களிடையே வழக்கிலுள்ள ஷகத்தனா' அல்லது 'ஷகன்னத்து' கலியாணம் பற்றிய முழுவிபரங்களையெல்லாம் இத்தாலாட்டுப் பாடல் விரிவாக எடுத்துக் கூறுவது சிறப்பம்சமாகும்.

கிராமப்புறங்களில் வாழும் முஸ்லிம்கள் தங்கள் ஆண்குமந்தைகள் ஏழைட்டு வயதை அடைந்தவுடன் அவர்களுக்கு சன்னத்து (கத்தனா) செய்வார்கள். இப்படி சன்னத்துக் கலியாணம் செய்யும் வைபவத்தை ஒரு பெரும் வைபவமாகவே இவர்கள் கொண்டாடுவார்கள். சன்னத்துப் பண்ணும் பிள்ளைகளுக்கு புது உடுப்புகள் போட்டு அலங்கரித்து அழகுபடுத்தி பெற்றோர்களும், குடும்பத்தவர்களும், உறவினர்களும் மற்றவர்களும் சேர்ந்து சன்னத்து கலியாணத்தை நடத்துவார்கள். சன்னத்து செய்யவிருக்கும் பிள்ளையின் நெருங்கிய உறவினர்கள் செப்புக் கொண்டுவருதல். மருதமொன்றி போடுதல், ஊர் சுற்றுதல், பொல்லடித்தல், வீட்டில் ஒழுகாப்புரை கட்டி, இரவு நேரங்களில் அதனுள்ளே பக்கீர் வாவாக்களையும், பாட்டுக்கோ'டிகளையும் அழைத்து வந்து பாட்டுக் கச்சேரி நடத்துதல் போன்ற நிகழ்ச்சிகளைல்லாம் சன்னத்து கலியாணத்தின்போது வழமையாக நடைபெறும். மேலும் சன்னத்துக் கலியாணத்தின்போது, சன்னத்துப் பண்ணவிருக்கும் பிள்ளையை அலங்கரித்து இரட்டைமாட்டு வண்டில்களில் ஏற்றி ஊர் சுற்றி வருவதும், பொல்லடிகாரர்களைக் கொண்டு சன்னத்து வீட்டில் பொல்லடிப்பதும் சிறப்பாகச் செய்யப்படும். சன்னத்து மாப்பிள்ளையை வண்டிலில் வைத்து ஊர் சுற்றும்போது, பல இரட்டை மாட்டு வண்டில்கள் தொடுவையாகப் போவது வழக்கம். இவ்வண்டில்களில் பொல்லடிகாரர்களும், பாட்டுப்படிக்கும் கோ'டிகளும், உறவினர்களும் ஏறிச்செல்லவார்கள். தொடுவையாக வண்டில்கள் செல்லும்போது, பொல்லடிகாரர்களின் பொல்லடிச் சப்தமும், சலங்கையொலியும், மத்தள ஒசையோடு கூடிய பாடல்களும் வானைப் பிளந் து கொண்டே இருக்கும். தொடுவையாக வரும் வண்டில்களுக்கிடையில் சன்னத்து மாப்பிள்ளை இருக்கும் வண்டில் நடுநாயகமாக, நடுவில் வந்து கொண்டிருக்கும். இவ்வண்டிலில் உயர்ந்த கதிரையொன்றில் சன்னத்து மாப்பிள்ளை கம்பீரமாக, வீற்றிருந்து வருவார். சன்னத்து வைபவத்தின் போது, இது ஒரு விசேட அம்சமாக இருப்பது குறிப்பிடத்தக்கது. இத்தாலாட்டில் இதையே தாயும் சிறப்பாகக் கூறித் தன் குழந்தையை உறங்க வைக்கின்றாள். இன்று இக்கலாக்சாரம் முஸ்லிம்கள் மத்தியிலிருந்து முற்றாக அழிந்து போனாலும், அதன் எச்சங்கள் சில முஸ்லிம் கிராமங்களில் இன்றும் இருக்கின்றன. நவீன வைத்திய வசதிகளின் வருகையினால் முஸ்லிம்கள் தங்கள் பிள்ளைகளுக்கு பிறந்த ஒரிரு நாட்களுக்குள் சன்னத்து செய்துவிடுகின்றனர். இதனால் இப்படியான எந்த நிகழ்வுகளும், இப்பொழுது எங்கும் நடைபெறுவதில்லை. சன்னத்தை இவர்கள் விருத்தசேதனம் என்றும் அழைப்பார்கள். முஸ்லிம் பெண்களால் அதிகமாகப் பாடப்படும் தாலாட்டுப் பாடல்கள்

‘ஆராரோ..... ஆரிரரோ’ என்னும் இசைவடிவிலேயே பாடப்படுவது குறிப்பிடத்தக்கது. இவ்விசையொலி இடத்திற்கிடம் மாறுபட்டாலும், தாலாட்டின் நோக்கம் எல்லா இடங்களிலும் ஒன்றாகவே இருக்கும்.

தாலாட்டும் - முன்னிலைப் பெயர்களும்

ஆணிமுத்து

தங்கம்

பொன்

தூண்டா மணிவிளக்கு

பொன்மலை

முத்து

பவளம்

பொன்காப்பு

ஈரக்கொழுந்து

மன்னவன்

பவளமாலை

ராசா

பொதுவாக இம்முன்னிலைப் பெயர்களெல்லாம், தாயின் கற்பனை வடிவங்களாகும். கிராமத்து முஸ்லிம் தாய்மார்களெல்லாம் வழமையான பெயர்களையே தாலாட்டின் போது முன்னிலைப்படுத்திக் கூறுவது பரம்பரை பரம்பரையாக இருந்து வருவது நோக்கத்தக்கது. வாய்மொழி இலக்கியமாக இருந்து வரும் இத்தாலாட்டுப் பாடல்கள் எதற்கும் அடிமைப்படாது, அவைகள் எப்படியெல்லாம் சுதந்திரமாக உலாவ வேண் டு மோ, அப் படியெல் லாம் உலாவி, வந்துகொண்டிருக்கின்றன. இப்பாடல் குடும்பத்திலுள்ள வயது முதிர்ந்த பெண்ணொருத்தி (பெத்தா / முத்தம்மா) குழந்தையைத் தன் மடிமீது வைத்து, பிள்ளையிடம் கேள்வி கேட்டுக் கேட்டு பாடுவதுபோல் பாடப்பட்டுள்ளது குறிப்பிடத்தக்கது. கிராமத்து முஸ்லிம் தாய்மார்களின் இத்தாலாட்டுப் பாடல் கள் சமூகப்பாகுபாடு, இனக் கங் கள் எல்லாவற்றையும் சுதந்திரமாகக் கடந்து, தாய் மையின் கட்டுப்பாடுகளுக்கு மட்டும் தலைசாய்த்து, தாய்மையோடு வாழ்வதே இதற்குக் காரணமென்னலாம்.

மேற்சொன்ன இத்தலாட்டுப் பாடலில் குழந்தையின் உறவினரான (பெத்தா / முத்தம்மா) குழந்தையிடம் நீங்க தங்கமா? பொன்மலையா?, பவளமா? என்றெல்லாம் கேட்டு கேட்டு மகிழ்ந்து பாடுவது தாய்ப் பாசத்தை புடம்போடுவதோடு, அன்பையும் உயர்த்திக் காட்டுகிறது.

தாலாட்டும் - குழந்தையின் உறவினர்களும் சாக்சி

பொதுவாக கிராமத்து முஸ்லிம்கள் தங்கள் தாயின் சகோதரியை சாக்சி என்று அழைப்பது வழக்கமாகும். சிலர் சாக்சியை ஷிசின்னம்மா' என்றும் அழைப்பார்கள். ஒரு குடும்பத்தில் ஒன்றுக்கு மேற்பட்ட பெண்பிள்ளைகள் இருந்து, இவர்களில் முத்துபெண் திருமணம் முடித்து அத்திருமணத்தின் மூலமாக அவருக்கு பிறக்கும் பிள்ளைகளை, திருமணம் முடியாத தாயின் சகோதரிகளே வளர்ப்பார்கள். இது கிராமிய கூட்டுவோழ்க்கையில் உள்ள, வாழ்வியல் சிறப்பம்சமாகக் கொள்ளப்படுகிறது. இதனாலேயே கிராமிய வாழ்வில் சாக்சி என்னும் பெயர் மிக முக்கிய பெயராகவும், எல்லோராலும் விரும்பப்படும் பெயராகவும் கருதப்படுகிறது. குழந்தைகள் மத்தியில் தாய்க்கு அடுத்தபடியாக சாக்சியே அவர்களின் உள்ளத்தில் இடம்பிடித்து வாழ்கின்றார். ஒரு குடும்பத்திலுள்ள முத்த சகோதரியின் பிள்ளைகள் அதிகமாக, அக்குடும்பத்தில் திருமணம் முடியாமல் இருக்கும், அவளின் இளை சகோதரிகளினால் அன்பாகப் பேணி வளர்க்கப்படுவதை எல்லாக் குடும்பங்களிலும் காண்கின்றோம். இன்னும் குழந்தைகள் தாயின் அரவணைப்பில் இருக்கும் பொழுது கூடத் தாயின் சகோதரிகளைக் கண்டால் அவர்கள் உடனே அவர்களிடம் போவதற்கு அடம்பிடித்து அழுவதைக் காண்கின்றோம். இதிலிருந்து நாங்கள் கிராமிய வாழ்க்கையில் சாக்சிகளின் முக்கியத்துவம் எந்திலையில் இருக்கிறது என்பதை மிக எளிதாகப் புரிந்து கொள்ளலாம்.

மாமீ

ஒரு குடும்பத்தில் உள்ள குழந்தைகள் தங்கள் தந்தையின் சகோதரிகளை மாமீ என்று அழைப்பார்கள். மாமீமார்கள். தங்கள் சகோதரியின் பிள்ளைகள் மீது அக்கறையும் அள்பும் காட்டி வருவார்கள். இதை அதிகமாக கிராமிய வாழ்க்கையில் யதார்த்தமாக காணலாம். பொதுவாகத் தங்கள் சகோதரனின் வீட்டில் நடைபெறும் நல்லது, கெட்டது அனைத்து நிகழ்வுகளிலும் இவர்கள் பங்கெடுத்து உதவி செய்து வருவார்கள். அதிகமாக கிராமத்து முஸ்லிம்களின் கூட்டு வாழ்க்கையில் ஒரு குடும்பத்திலுள்ள மாமீயின் மகனை, அக்குடும்பத்திலுள்ள அவளின் சகோதரரனின் மகன் திருமணம் முடித்துக் கொள்வது வழக்கமாக இருப்பதை இன்றும் காணலாம். இதை இங்கு உறவுமுறைக் கலியாணம் என்று சிறப்பாகக் கூறுவார்கள். இப்படி நடைபெறும் திருமணங்களையே அதிகமாக இங்குள்ள எல்லோரும் விரும்புவார்கள். இப்படியாக நடைபெறும்

திருமணங்களை கிராமத்து முஸ்லிம்கள் “வைக்கலால் வெளஞ்சத வைக்கலாலதான் கட்டணும்” என்று கூறுவார்கள். இக்கிராமிய பழமொழி, குடும்ப உறவுகளின் முக்கியத்துவம் பற்றி மிகச் சிறப்பாக விளக்குவதை நோக்கலாம்.

பெத்தா

கிராமத்து முஸ்லிம்களின் கூட்டு வாழ்க்கையில் பெத்தாமார்கள் மிக முக்கியமான இடத்தை வகிக்கின்றனர். ஒரு குடும்பத்தில் அறுபது எழுபது வயதைத்தாண்டி முதுமை அடைந்து வாழ்ந்து கொண்டிருக்கும் இவர்கள் அக்குடும்பத்தில் இடம்பெறும் எல்லா நிகழ்வுகளுக்கும் முன்னின்று ஆலோசனைகள் அளித்து வருவதும், உதவிகள் செய்வதுமே இவர்களின் பங்களிப்பாக இருக்கும். அனுபவமும், ஆற்றலும், செயற்திறனும் உள்ள இவர்களுக்கு எல்லாக் குடும்பங்களிலும் நிறைய மதிப்பும் மரியாதையும் இருக்கும். இவர்களே குடும்பங்களில் நடைபெறும் திருமணங்களையெல்லாம் பேசி முடிக்கும் குத்திரதாரிகளாகவும் இருப்பார்கள். சில நேரங்களில் குழந்தைகள் அமுதால் அவர்களைத் தங்கள் மடிமீது தூக்கி வைத்து, தாலாட்டுப் பாடி உறங்கச் செய்வார்கள். புதுமணத் தம்பதிகளை ஓட்டி உறவாட வைத்து, அவர்களுக்கு வாழ்க்கையின் புனிதம் பற்றி புரியச்செய்வதில் இவர்கள் கூடிய பங்கெடுத்துக் கொள்வார்கள். இதனால் இவர்கள் மீது பெரியவர்கள் தொடக்கம் சிறியவர்கள் வரை அன்பு காட்டி அவர்களின் மனம் நோகாது நடந்து வருவார்கள்.

சீர்வரிசை

கிராமத்து முஸ்லிம்களிடையே நடைபெறும் திருமணம், கன்னத்து வைவாங்களின் போது, மணமக்களுக்கும், கன்னத்து வைக்கவிருக்கும் ஆண் பிள்ளைக்கும் உறவினர்களாலும், இனபந்துக்களினாலும் அளிக்கப்படும் பரிசுப் பொருட்களான பணம், சாறான், பிடவை ஆகியவற்றையே சீர்வரிசை என்று சொல்வார்கள். மேலும் இவர்களுக்கு செப்புக்கொண்டு வருதல், மருதமொண்டி போடுதல் போன்றவைகளையும் சீர்வரிசை என்றே சொல்வார்கள். திருமணத்தின் நிமிர்த்தம் பெண் வீட்டார் மாப்பிள்ளைக்கு அளிக்கும் சீதனத்தையும் கூட சீர்வரிசை என்றே கூறுவார்கள்.

தாலாட்டும் - மண்வளச் சொற்களும்

கண்ட மகனார் - அன்புமகன்

(இது கண்டு மகனின் திரிபாகும்)

தாவிடம்	- தாவிளாம் / மலைகளில் வாழ்பவர்கள் பிரயாணத் திற்காக, மாடுகளைப் பழக்கி வைத்திருப்பார்கள். இதுவே தாவிளாம் எனப்படும்.
சொக்கத்து	- சொர்க்கத்து
கொத்துவாப் பள்ளி	- வெள்ளிக்கிழமைகளில் ஜூம்மாத் தொழுகை நடைபெறும் பள்ளிவாசல்
கொறுவான்	- புனித குர்அன் / வேதநூல்
வெள்யாடி	- விளையாடி
பதறிறது	- தூடிப்பது/ அவதிப்படுதல்
பெரம்பாலே	- பிரம்பாலே
சின்னத்துக் கலியாணம்	- முஸ்லிம்கள் ஆண்குழந்தைகளுக்கு செய்யும் கத்தானச் சடங்கு
செப்புகள்	- சீர்வரிசைகள்
ஊட்ட	- வீட்டில்

தாலாட்டும் அரபுச் சொல்லும்

மவ்லத்து (மெளவுது)	- வீடுகளில் விருந்து வைத்து இறைவனிடம் பிரார்த்தித்தல்
--------------------	---

மேற்சொன்ன இத்தாலாட்டுப் பாடல், இலங்கை கிராமத்து முஸ்லிம்களிடையே வழக்கிலிருந்து வந்து இன்று, முற்றாக அழிந்து கொண்டிருக்கும், அவர்களின் பண்பாட்டுக் கோலங்களையும், பழக்க வழக்கங்களையும், வெளிக்காட்டும் சிறப்பான பாடலாகும். இப்பாடலை நாங்கள் ஒரு சரித்திரச் சான்றாகவும் கொள்ளலாம். இன்னும் இவர்களின் வாழ்வியலைப் பற்றி ஆய்வு செய்வதற்கு இப்பாடலைத் தக்க சான்றாகவும் கொள்ளலாம்.

ஷகண்ட'

ஷகண்டார்' என்று தாய்மார்கள் குழந்தைகளை அழைக்கும் அன்புச் சொல்லின் திரிபே ஷகண்ட மகனார்' என்பதாகும். ஷகண்டார்' அல்லது கண்டு மகனார் என்று சிறுபிள்ளைகளைக் கிராமத்து தாய்மார்கள் அழைப்பார்கள். இதுவே இப்பாடலில் ஷன்னரசி கண்ட மகனார்' என்று திரிபடைந்து வந்துள்ளது

தூலாட்டு - ०४

ஒரோரோ..... ஒர கண்டே..... நீ,
ஒராட்டக் கேளாயோ.....

(ஒரோரோ.....)

கண்ணே..... மகனாரே..... ஒனக்கு
கற்பாயிம்..... போட்டிருக்கி.....
பொன்னே..... மகனாரே..... ஒனக்கு
பூப்பாயிம்..... போட்டிருக்கி.....
தங்க..... மகனாரே..... ஒனக்கு
தலகாணியிம்..... போட்டிரிக்கி.....
புத்தியுள்ள..... மகனாரே ஒனக்கு
புற்பாயிம்..... போட்டிருக்கி.....
பொலம்பாம்..... மகனார் நீ.....
பொறுதியுடன்..... கண்ணுறங்கு.....

(ஒரோரோ)

பாலகரே..... ஒங்களுக்கு.....
பால்கொண்டு வந்திரிக்கி.....
பசியாறு..... ஒங்களுக்கு.....
பால்பழமும் கரச்சிரிக்கி.....
சோத்தோடு..... மீன்போட்டு.....
சோக்கா..... கடஞ்சிரிக்கி.....
வாழப்பழமும்..... வடிதயிரும் போட்டுனக்கு.....
வாய்க்குருசியா..... வடிவாப்பெனஞ்சிரிக்கி.....
குடிச்சிப்பசியாறு..... மகனாருக்கு
குறுணல்கஞ்சி..... காச்சிரிக்கி
எல்லாத்தயிம்..... திண்டுபோட்டு
என்ற ராசா..... கண்ணுறங்கு.....

(ஒரோரோ.....)

மாமரத்தில்..... உஞ்சிலொண்டு.....
மாமாவந்து..... பொடுவாரு.....
சீலயால்..... தொட்டிலொண்டு.....
சின்னம்மா..... போடுவாக.....

மரத்தால் தொட்டில் செங்சி
 மாமீ கொண்டு..... தருவாக.....
 கயித்தூஞ்சல் போட்டுனக்கு.....
 காக்காவும்..... தருவாரு.....
 சங்கிலியால்..... உஞ்சிலொண்டு.....
 சாச்சாவும்.....போடுவாரு.....
 சலியாம்..... கண்டு மகன்.....
 சந்தோசமா..... கண்ணறாறங்கு.....
 (ஒரோரோ.....)

பாடல் உதவி	-	ஆதம்பாவா றம்மான் (எளையம்பி / ஹாய்)
வயது	-	57 (4ம் வகுப்புவரை படித்தவர்)
தொழில்	-	சூலி வேலை செய்பவர்
ஊர்	-	நிந்தவூர்
பாடிக்காட்டியவர்	-	ஆதம்பாவா றம்மான்

இத்தாலாட்டுப்பாடல் கிழக்கிலங்கையில் வாழும் கிராமத்து முஸ்லிம் தாய்மார் களினால் மிகவும் விரும்பி பாடப்படும் பாடல்களிலொன்றாகும். இப்பாடல், மற்றத் தாலாட்டுப் பாடல்களிலும் பார்க்க சற்று வித்தியாசமாக இருப்பதைக் காணலாம். இப்பாடலில் கிராமத்து முஸ்லிம்கள் அவர்களின் வீடுகளில் இரவு நேரங்களில் படுத்துறங்குவதற்காகவும், வேறு சந்தர்ப்பங்களில் தரையில் அமர்ந்து இருப்பதற்காகவும் உபயோகிக்கும் பாய்கள் பற்றியும். சிறு குழந்தைகளுக்கு தாய்மார்களினால் கொடுக்கும் உணவுகள் பற்றியும், குழந்தைகளைத் தூங்கவைப்பதற்காக கிராமப்புறங்களில் போடப்படும் ஊஞ்சல்கள் பற்றியும் சிறப்பாக கூறப்படுகிறது. கிராமப் புறங்களில் அதிகமாக கயிறுகளினாலும், சீலைகளினாலும் ஊஞ்சல் கட்டி இருப்பார்கள். அழும் பிள்ளைகளை இவ்வூஞ்சல்களில் வைத்து தாலாட்டுப் பாட உறங்க வைப்பார்கள். இப்பழக்கம் வாழையாக வாழையாக இவர்களிடம் இருந்து வருகின்றது. இதைப்போன்று குழந்தைகளுக்கு உணவாக தேங்காய்ப் பாலோடு சோறும் சீனி வாழைப்பழங்களும் சேர்த்து கரைத்து குடிக்கக் கொடுப்பார்கள். சிலர் சோற்றை எடுத்து அதில் முள் நீக்கிய மீன் துண்டுகளைப் போட்டு, சட்டிகளில் எடுத்து நன்றாகக் கடைந்து, சிறு சிறு பருக்கைகளாக உருட்டி எடுத்துக் கொடுப்பார்கள். இன்னும் சிலர் அரிசியைப் புடைத்து வரும் சிறு குறுணைலை எடுத்து கஞ்சி காய்ச்சி குடிக்கக் கொடுப்பார்கள். குழந்தைகளுக்கு அளிக்கும் உணவுகளை இவர்கள் ருசியாகவும்,

கெதியில் அவர்களுக்கு சமிபாடடையும் விதத்திலும் தயார் செய்து கொடுப்பதில் வல்லவர்கள், ஏழைகளாக இருந்தாலும் கிராமத்து முஸ்லிம் தாய்மார்கள் தங்கள் குழந்தைகளுக்கு கற்பனையில் பளிங்கு மாளிகைகள் கட்டுவதிலும் பல்வேறு ஊஞ்சல்கள் போடுவதிலும் வாய்க்கு ருசியான உணவுகள் சமைத்துக் கொடுப்பதிலும் சளைத்தவர்களுமல்ல, களைத்தவர்களுமல்ல. தாய்மை தன் குழந்தைக்கு எப்படிப்பட்ட உணவையெல்லாம் உணவாகக் கொடுக்க விரும்புகிறதோ அதையெல்லாம் தாலாட்டில் சொல்லி சொல்லி ஆணந்தப்படுகிறது. தாய்மையின் நோக்கம் சிறப்பாக நிறைவேற வேண்டுமென்பதற்காக, தாலாட்டை நிறுத்தாமல் தொடர்ந்து பாடிக்கொண்டே இருக்கிறது. மனத்திலெலமும் உணர்வுகளுக்கெல்லாம் அது உயிர்கொடுத்து, அவைகளை யெல்லாம் தன் தாலாட்டில் உலாவி மகிழ்ச் செய்கிறது. இதையே தாய்மையின் மகிழ்மையும் மதிப்பும் எனலாம்.

பொங்கியெழுந்து வரும் கடல் அலை அதில் சிக்குண்ட கிழிஞ்சல்களையெல்லாம் அள்ளி வந்து கரையில் தள்ளுவது போல், தாய்மை தன் மனதில் பட்டதையெல்லாம் தாலாட்டில் அள்ளி வீசித் தன் சேயை கண்ணுறங்க வைத்து விடுகிறது. ஆழம்காண முடியாத ஆழியின் நிலையிலுள்ள தாய்மையின் அன்புக்கும் பாசத்திற்கும் இத்தாலாட்டுப் பாடல் நல்ல சான்றாகும்.

தாலாட்டும் முன்னிலைப் பெயர்களும்

கண்ணே

பொன்னே

தங்கமகன்

பொதுவாகத் தாலாட்டுப் பாடல்களில் குழந்தைகளை மேம்படுத்தி கூறுவதற்கே முன்னிலைப் பெயர்களை தாலாட்டுப்பாடும் தாய்மார்கள் பயன்படுத்துவது சிறப்பம் சமென்னலாம். இதனாலேயே சில குறிப்பிட்ட முன்னிலைப் பெயர்களை தாலாட்டுப்பாடும் தாய்மார்கள் தொடர்ந்து பயன்படுத்துகின்றனர். தாய்மை உலகில் எங்கு இருந்தாலும் அதன் பங்களிப்பும் தன்மையும் அனுவேணும் மாறாது, சேயைச் கற்றிச் சுழன்று கொண்டே இருக்கும். இதுவே அதன் மகத்துவமாகும்.

தாலாட்டும் கிராமத்து முஸ்லிம்கள்

பாவித்த பாய்களும்

பொதுவாக கிராமத்து முஸ்லிம்கள் தங்கள் வீடுகளில் இரவில் தூங்குவதற்கும், தரையில் போட்டு அமர்ந்து இருப்பதற்கும், பன்களால்

இழைத்த பாய்களையே பாவிப்பார்கள். வீடுகளில் இடம்பெறும் திருமண வைவங்கள், வேறு விசேஷ நிகழ்வுகளிலெல்லாம் சனங்கள் வந்து இருப்பதற்கு பாய்களையே விரித்து வைப்பார்கள். இத்தாலாட்டில் கிராமத்து முஸ்லிம்கள் உபயோகித்த பாய்கள் பற்றியும் அவகைளின் பெயர்கள் பற்றியும் சிறப்பாகக் கூறப்பட்டுள்ளனம் குறிப்பிடத்தக்கது.

கற்பாய் : சாப்பைப்பாய்

இப்பாய் பொதுவாக கிராமத்து முஸ்லிம்களால் அவர்களின் வீடுகளில் சாதாரணமாகப் பாவிக்கப்படும் பாயாகும். வயல்வெளிகளில் அல்லது சதுப்பு நிலங்களில் வளரும் பன்னைப் பிழங்கி வந்து, வாட்டியெடுத்து சாயமுட்டி இப்பாய்களை இழைப்பார்கள்.

பூப்பாய் : கற்பன்பாய்

இது விசேஷமாக இழைக்கப்படும் பாயாகும். பாய் இழைப்பவர்கள் பன்களால் பல வர்ணங்கள் போட்டு இப்பாய்களை இழைப்பார்கள். கிழக்கிலங்கையிலுள்ள கிராமப்புறங்களில் வாழும் முஸ்லிம் பெண்கள் அழகிய பூப்பாய்களை இழைப்பதில் வல்லவர்கள். கிராமத்து குழலில் உள்ள சதுப்பு நிலங்களில் வளரும் கற்பன்களைப் பிழங்கி வந்து, அவைகளை நார்நாராகக் கிழித்தெடுப்பார்கள். பின்னர் அவைகளை வர்ணச் சாயங்கள் கலந்த பனைகளில் போட்டு அவித்தெடுத்து வெய் யிலில் காயவைப்பார்கள். இதன் பின்னர் இப்பன் நார்களையெல்லாம் திருகுமணனயில் இட்டு வாட்டி எடுத்து, அழகான பூவேலைப்பாடுகளுள்ள பாய்களை இழைப்பார்கள். இப்பாய்களில் இவர்கள் போட்டு இழைக்கும் பூக்களின் பெயர்களை கிராமத்து முஸ்லிம் பெண்கள் கீழ்வருமாறு அழைப்பார்கள்.

1. அத்திராசிப்பு
2. ரவுன் அத்திராசிப்பு
3. நெரிஞ்சப்பு அத்திராசி
4. விடிவெள்ளி அத்திராசி
5. மயிலிறகு அத்திராசி
6. தாரா அடிக்ககூட்டம்
7. கருக்குருவிக் கூட்டம்
8. கண்மலர்க் கூட்டம்
9. ஒத்தக் கொடிக்கூட்டம்
10. வால் வெள்ளிக் கூட்டம்
11. வீணைப்பெட்டிக்கூட்டம்
12. சீப்புக் கண்டாங்கி
13. மஸ்க்கட்டைப்புமுக்கண்டாங்கி

14. பொருத்துப் புணி
15. தப்புப் புணி
16. தாராக்கால்
17. தாமரைக்கொடி
18. சீத்துப்புணி
19. மைக்கன்

அத்திராசி என்னும் அலங்காரரப்புவேலைப்பாடுகளினால் இழைக்கப்படும் பாய்களில் கோப்பிக் கொட்டைகளின் வடிவத்தையும், நெரிஞ்சிப்பு அத்திராசியில் மஞ்சள் நிறமுள்ள சின்னச் சின்ன நெரிஞ்சிப்புக்களையும், விடிவெள்ளி அத்திராசியில் விண்ணில் கண்சிமிட்டும் வண்ண நட்சத்திரங்களையும், பன்களால் உருவான இவர்களின் பாய்களில் பார்த்துப் பார்த்து ரசிக்கலாம். கருக்குருவிகள் சிறகடித்துப் பறக்கும் அழகையும், கருக்குருவிக் கூட்டப் பாய்களிலும் சதுப்பு நிலங்களில் தாராக்கள் நடந்து சென்ற பொழுது பதிந்த அவைகளின் அடிகளின் அழகை தாரா அடிக் கூட்டப் பாய் களிலும், குவளைமலர்களின் உருவங்களை கண்மலர்க்கூட்டப் பாய்களிலும், நாங்கள் பார்த்து ரசிக்கலாம்.

- கிழக்கிலங்கை முஸ்லிம்களினால் சாதாரணமாகப் பாவிக்கப்படும் பாய்கள் பற்றிய சில நாட்டார் பாடல்களைப் பார்க்கலாம்
- 1) அல்லயில் பன்புழங்கி
ஆவரணப் பாயிழழச்சி
படுக்கைக்குபோட்டிருக்கன் - என்ற
பச்சயிஞ்சி வாயாரிக்கு
 - 2) முத்துச் சரியன்
முழுதுமது கண்டாங்கி
அத்தனையின் பூத்தான் - இப்ப
அவர் படுக்கும் பாயெல்லாம்
 - 3) முடக்குப் புணியெடுத்து
மோடியான பாயிழழச்சி
படுக்கைக்கி போட்டிருக்கன் - என்ற
பத்திரிப்பு ராசாக்கு

தாலாட்டும் மண் வளச் சொற்களும்

போட்டிரிக்கி	-	போட்டு இருக்கிறது
தலகாணியிம்	-	தலையணை
பொலம்பாம்	-	அழாமல்/ பேசாமல்
வந்திரிக்கி	-	வந்து இருக்கிறது
பசியாறு	-	சாப்பிடுவதற்கு
கரச்சிரிக்கி	-	கரைத்து இருக்கிறது
சோத்தோடு	-	சோற்றோடு
சோக்கா	-	நன்றாக/ ருசியாக
கடஞ்சிரிக்கி	-	கடைந்து இருக்கிறது
பெனஞ்சிரிக்கி	-	பிணைந்து இருக்கிறது
குடிச்சி	-	குடித்து
காச்சிரிக்கி	-	சமைத்து இருக்கிறது/ காய்ச்சி இருக்கிறது
கொளறாம	-	அழாது
உஞ்சில்	-	ஹஞ்சல்
சீலயால்	-	சீலையால்
செஞ்சி	-	செய்து
கயித்தாஞ்சில்	-	கயிற்று ஹஞ்சல்
காக்கா	-	சகோதரன்
சலியாம	-	அழாமல்
ஒனக்கு	-	உனக்கு
எல்லாத்தயிம்	-	எல்லாவற்றையும்
திண்டுபோட்டு	-	சாப்பிட்டுவிட்டு
கட்டித்தயிர்	-	பாலை முறுக்கக் காய்ச்சி அதிலிருந்து பெறப்பட்ட தயிர்

கிராமத்து முஸ்லிம்களும் - குழந்தைகளின் உணவுகளும்

1. குறுணைல் கஞ்சி
2. பகவின் பால்
3. பாலோடு வாழைப்பழும் சேர்த்து கரைத்து
கொடுக்கும் பால்பழும்
4. கடைந்த சோறு

குலாட்டு - ०९

ஓரோரோ..... ஓரோரோ.....
ஓரோரோ..... ஓரகண்டோ..... நீ
ஓராட்டக் கேளாயோ.....

கண்ணே..... ஒறங்காயோ..... என்ற
கண்மணியே..... நீயறங்கு.....
நித்திரைக்கோ..... நீயமுத.....?
நிம்மதியா..... நித்திர செய்.....
மகனார்..... பாலுக்கோ..... நீயமுத.....? நீ,
மகனார்..... பசிக்கிதெண்டோ..... நீயமுத?
மகனார்..... ஆரடிச்சி..... நீயமுத.....? என்ற
மகனார்..... அடிச்சவரச் செல்லியமு.....

(ஓரோரோ.....)

கடலில் நீ..... அரிகடலோ..... மகனார்.....
கண்மணியே..... நித்திரசெய்.....
அரிகடலே..... மகனாரு..... நீ,
அறையிலுள்ள..... ஆணிமுததோ.....?
வானத்து..... விடுவெள்ளியோ..... மகனார் நீ.....
வளர்பொறயோ..... வங்கிசமோ.....?
வாடாத..... பூவல்லவோ..... என்ற.....
மகனார் நீ..... வதங்காத வெத்திலயோ?.....

(ஓரோரோ.....)

என்ற மகனார்..... நொக்கு..... ஊட்ட.....
பூவால..... பந்தலுண்டு.....
என்ற மகனார்..... நொக்கு..... ஊட்ட.....
பொன்னால..... தொட்டிலுண்டு.....
என்ற மகனார்..... நொக்கு..... படுக்க.....
புதுப்பாயிம்..... போட்டிரிக்கி.....
என்ற மகனார்..... நீ.....
பொலம்பாம..... நித்திரசெய்.....
கடலாலே..... இருண்டமழ - மகனார்,
காலுாண்டி..... பேயாதோ.....?

(ஓரோரோ.....)

முத்தான..... முத்தொளியோ..... மகனார் நீ.....
 மொகமதறின்..... பேரொளியோ..... ?
 அல்லாவின்..... அருளொளியோ..... மகனார் நீ
 அவனுடைய..... அலிபெழுத்தோ..... ?
 ஆளவந்த..... ராசாவே..... நீ.....
 அழாம..... நித்திரசெய்.....
 (ஓரோரோ.....)

பேயாப் பெருமழயோ..... மகனார் நீ
 பேசிம்கிளி..... வங்கிசமோ..... ?
 பொங்குகடல்..... முத்தாமோ..... மகனார் நீ
 பொறுதியுள்ள..... மந்திரியோ..... ?
 பேர்போன..... வன்னிமையோ..... மகனார்நீ
 பேரழுகுச் சங்காமோ..... ?
 பாசமுள்ள..... ராசாவே..... நீ
 பேசாம..... நித்திரசெய்.....
 (ஓரோரோ.....)

ஆசாக் கொழலாமோ..... மகனார் நீ
 அருங்கந்து..... மாம்பழமோ..... ?
 வாழப் பழமாமோ..... மகனார் நீ
 வடிதயிரோ..... சக்கரயோ..... ?
 வருக்கப் பெலாப்பழமோ..... மகனார் நீ
 வதபுழிஞ்சு..... தேனாமோ..... ?
 குடிகுலத்து..... ராசாவே நீ,
 கொள்றாம..... நித்திரசெய்.....
 (ஓரோரோ.....)

பாடல் உதவி : திருமதி அலியார் லெவ்வை
 பாத்தும்மா (நூலாசிரியரின்
 மனைவியின் தாய்)
 வயது : 67 (படிக்கவில்லை)
 ஊர் : நிந்தவூர் 12
 பாடிக்காட்டியவர் : திருமதி அலியார் பாத்தும்மா

மேற்கொண்ண தாலாட்டுப் பாடல், இலங்கை கிராமத்து முஸ்லிம்
 பெண்களிடையே மிகப் பிரபல்யம் பெற்ற பாடல்களில் ஒன்றாகும்.
 இப்பாடல் ஒரு தாய்க்கும் சேய்க்கும் இடையிலுள்ள பாசப்

பிணைப்பினையும். அதன் மகத்துவத்தையும் புதிய கோணத்தில் தொட்டுச் செல்வதையும் அனுகுவதையும் பார்க்கலாம். இப்பாடலில் இயற்கையின் இனிமையான கனிவர்க்கங்களையும் இறைவனின் அதி அற்புதமான கொடைகளையும் தன் குழந்தைக்கு உவமைப்படுத்தியும், உருவகப்படுத்தியும் இத்தாய் மகிழ்ச்சியடைகிறாள் பெற்றவளின் அன்பும் பாசமும் பெருக்கெடுத் தோடுவதை, இப்பாடலில் காணக்கூடியதாக இருக்கிறது. படிக்கப் படிக்க இனிக்கும் இக்கிராமத்து முஸ்லிம்களின் தாலாட்டுப் பாடல்களிலுள்ள சிறப்பம்சங்களைப் பற்றி கைகள் களைக்கு மட்டும் எழுதலாம் ஓயாமல் பேசலாம்.

மகுடியின் ஒசையில் மயங்கி ஆடும் நாகம்போல், கிராமத்து முஸ்லிம் ஏழைத்தாய்மார்களின் இனிமையான தாலாட்டை அவர்கள் ஒசையோடு பாடும்போது, குழந்தைகள் மட்டுமென்ன, இந்த உலகமே மயங்கி உறங்கிவிடும். வாழ்வில் கல்வியின் வாடை கூடப்படாத இக்கிராமத்து முஸ்லிம் தாய்மார்களின் இத்தாலாட்டுப் பாடல்கள், வாழ்வியலின் தத்துவங்களையும், மானிட உணர்வுகளையும் அவர்களின் உள் உந்தல்களையும் உணர்வுபூர்வமாக அள்ளிச் சொரிகின்றன. கற்பனையின் உச்சிக்கே சென்று நர்த்தனமிடும் இத்தாலாட்டுப் பாடல்களில் உள்ள தாய்மையின் வெளிப்பாடுகள் யாவும் எம்மையெல்லாம் மெய்மறக்கச் செய்து விடுகின்றன. இயற்கை கற்பித்த அனுபவப் பாடங்களையெல்லாம் மனதிலெழுதி வைத்து, பின் அவைகளையெல்லாம் அற்புதமான இலக்கியங்களாகப் படைத்து எங்களுக்கு விட்டுச் சென்றுள்ள கிராமத்து முஸ்லிம் தாய்மார்களின் இலக்கியப் பங்களிப்புகள் போற்றுதற்கரியனவாகும். இயற்கையின் அனுபவப் பல்கலைகழகங்களில் கற்றுத் தேறிய இக்கிராமத்து முஸ்லிம் தாய்மார்களின் தாலாட்டுப் பாடல்கள், எத்தனையோ அழிந்து விட்டன. மக்களின் மனப் பெட்டகங்களில் மட்டுமே தஞ்சமடைந்து கிடக்கும் இவ்வரிய இலக்கியப் பொக்கிசங்களைத் தேடியெடுத்து நூலுருவில் கொண்டு வருவதற்கு சிரமம் பாராது, ஆய்வாளர்களும், அறிஞர்களும் முன் வருதல் வேண்டும். கள்ளம் கபடமில்லா வெள்ளை உள்ளம் கொண்ட இவ்வேழைக் கிராமத்து முஸ்லிம் தாய்மார்களின் தாலாட்டுப் பாடல்கள் அவர்களிடமிருந்து முற்றாக அழிவதற்கு முன்னர் அவைகளை நூலுருவில் கொண்டு வர எல்லோரும் முன்வரல் வேண்டும். இது எங்கள் எல்லோரினதும் கடனாகும். இதை எங்களிடமிருந்து வருங்கால சமூகம் எதிர்பார்த்துக் கொண்டிருக்கிறது.

தாலாட்டும் முன்னிலைப் பெயர்களும்

கண்ணே

கண்மணி

அரிகடல்
 ஆணிமுத்து
 விடிவெள்ளி
 வளர்பிறை
 முத்தொளி
 ராசா
 வன்னிமை
 மந்திரி
 சக்கரை
 பெருமழை
 பேசும்கிளி
 பொங்குகடல்
 பேரழகுச் சங்கு
 ஆசாக்குழல்
 அருங்கந்து மாம்பழம்
 வாழைப்பழம்
 வடிதயிர்
 வருக்கைப் பலாப்பழம்
 குடிகுலத்து ராசா.

தாய் தன் குழந்தையின் மீது வைத்துள்ள அளவிட முடியாத அன்பின் வெளிப்பாடே மேற்சொன்ன முன்னிலைப் பெயர்களைல்லாம். குழந்தையை கண்ணுறங்க வைப்பதற்காக தாய் தாலாட்டுப் பாடும்போது அவளின் உள்ளத்திலிருந்து கழிபோடி வரும் இம் முன்னிலைப் பெயர்கள் யாவும், அவள் குழந்தைக்கு ஸ்டாக்க் காணுகின்ற கற்பனையின் உச்சமென்னலாம். இவளின் கற்பனைகளில் சில யதார்த்தமாகவும் சில அதீத கற்பனையாகவும் இருப்பதைக் காண்கிறோம். இவைகள் தாலாட்டுப் பாடல்களில் பெதுவாக உள்ள பண்புகளில் ஒன்றெனக் கொள்ளலாம்.

தாலாட்டும் பழங்களும் உவமைப்பும்

இத்தாலாட்டில் முக்கனிகளான மா, பலா, வாழை ஆகிய பழங்கள் தாயினால் குழந்தைக்கு முன்னிலைப் பெயர்களாகக் கூறப்படுவது குறிப்பிடத்தக்கது. இனிமையும் சுவையும் மிகுந்த இப்பழங்களைத் தன் குழந்தைக்கு உவமையாக்கி மகிழும் இத்தாய்மைக்கு என்னதான் ஸ்டாக் முடியும்? மூல்லிம்கள் இம்முன்று கனிகளையும் சொர்க்கத்து கனிகளென்று சிறுப்பாகக் கூறுவார்கள். மேலும் இக்கனிகள் அனைத்தும் தாய் வாழுகின்ற கிராமிய குழலில்

சிறப்பாக வளரும் கனி மரங்களிலிருந்து கிடைகின்றவைகளாகும். முன்னிலைப் பெயர்களுக்கு இத்தாய் எங்கும் தேடி அலையாமல் தன் சூழலில் கிடைக்கின்ற பழங்களையே பயன்படுத்தியிருப்பது மிகச் சிறப்பாக இருக்கிறது. இது கிராமத்து மக்களின் வாழ்வியல் சிறப்பினையும், பண்பினையும் வெளிப்படையாகக் காட்டுகின்றன.

தாலாட்டும் உருவகமும்

பெரும்பாலான கிராமத்து முஸ்லிம் தாய்மார்களின் தாலாட்டுப் பாடல்களில் உருவகமும், உவமைகளும் மடைதிறந்த காட்டாறுபோல் வீறு கொண்டோடிவருவதைக் காணலாம். கிராமத்து முஸ்லிம் தாய்மார்களால் பாடப்பட்டுள்ள தாலாட்டுப் பாடல்களில் உவமைக்கும், உருவகங்களுக்கும் பஞ்சமே இல்லை. பாடலில் பார்க்குமிடமெல்லாம் உருவகமும். உவமைகளும் கண்சிமிட்டிக் கொண்டே இருக்கின்றன. இவர்களின் சில அற்புதமான உருவகங்களைப் பார்க்கலாம்.

அரிகடல்: சிங்கம் போன்ற வீறு கொண்ட பலமுள்ள கடல், இதைத் தன் சூழ்நிதைக்கு உருவகப்படுத்துவது மிகச் சிறப்பாக இருக்கிறது.

பெருமழை: ஒயாது பெய்யும் அடைமழை. இம்மழைக்கு தன் சிகவைத் தாய் உருவகப்படுத்தி மகிழ்கிறாள்.

விடிவெள்ளி: வானத்தில் விடியச் சாமத்தில் தோன்றும் பெரிய வெள்ளிக்கு தன் மகவை உருவகப்படுத்துகிறாள்.

படிப்பறிவில்லா இவ்வேவழைக்கிராமத்து தாயின் மேற்சொன்ன உருவகங்களைல்லாம் எங்களை வியப்பில் ஆழ்த்தி விடுகின்றன. இத் தாய்மார்களின் தாலாட்டுப் பாடல்களில் நிறைந்துள்ள கற்பனை வளங்களும் உருவக உவமை அணிகளும் வேறு எந்த இலக்கியங்களுக்கும் அவைகளில் உள்ள கற்பனை, உவமை உருவகங்களுக்கும் சளைத்தவைகளல்ல என்று துணிந்து கூறலாம். படிக்கப் படிக்க இனிக்கும் இத்தாலாட்டுப் பாடல்கள் யாவும் தமிழ்மொழிக்கு கிடைத்த தமிழ்த்தாய் சன்ற அழகும், ஆற்றலும் உள்ள இலக்கியச் செல்வங்களாகும்.

தாலாட்டும் - இஸ்லாமியத் தத்துவங்களும்

இத்தாலாட்டில் இடம்பெற்றுள்ள ‘அவனுடைய அலிபெழுத்தோ?’ என்னும் வசனம் இறைவனின் தனித்துவத்தையும், ஆனாமையையும்,

அவனின் தத்துவத்தையும் தன்னுள் அடக்கி எழுந்துள்ளமை குறிப்பிடத்தக்கது. புனித திருக்குர்ஜுனின் ‘அல்பகறா’ (பசுமாடு) என்னும் இரண்டாவது அத்தியாயம் ‘அலி:ப், லாம் மீம்’ என்னும் மூன்று எழுத்துக்களைக் கொண்டே ஆரம்பமாகின்றது. இறைவனின் தத்துவங்களை இம்முன்று எழுத்துக்களும் உள்ளடக்கியுள்ளமை குறிப்பிடத்தக்கது. இந்த மூன்று எழுத்துக்களின் சிறப்பையும், மகிழமைகளையும் எவரினாலும் கணக்கிட முடியாது. இறைவனால் மனித குலத்திற்காகவும், மக்களின் உயர்ச்சிக்காகவும் வழிகாட்டியாக அருளப்பட்ட இப்புனித திருக்குர்ஜுனின் முதல் வசனமே அலி:ப், லாம், மீம் என்றே ஆரம்பமாகிச் செல்கிறது. இவ்வளவு மகிழமையுள்ள அலி:ப் என்னும் எழுத்தையே தன் குழந்தைக்கு, இத்தாய் உவமையாக்கித் தன் பாசத்தை வெளிப்படுத்திக் காட்டுகிறாள் என்றால் அவருக்கு தன்னுடைய குழந்தையின் மீதுள்ள பாசத்தையும், சமயத்தின் பாலுள்ள பற்றுதலையும், ஒழுக்கத்தையும் இது வெளிச்சமிட்டுக் காட்டுவதாகவே கருதலாம். இத்தாய் தன் சமயத்தில் வைத்துள்ள அசைக்க முடியாத பக்தியும், இறைவன் மீது அவள் கொண்டுள்ள அன்புமே மேற்சொன்ன ஈடு இணையில்லா உவமையைத் தன் பிள்ளைக்கு காட்டத் துணிந்துள்ளாள். இத்தாலாட்டில் வரும் ஷமோகமதரின் பேரோளி’ என்னும் சொல் இறைவனின் இறுதித் தூதராகிய பெருமானார் முகம்மது நபி (ஸல்) அவர்களின் சிறப்பையே குறிக்கும். பெருமானாரின் ஒளி மகத்தானது. அதற்கு ஈடு இணையே இவ்வுலகில் கிடையாது. இவ்வுலகில் இம்மகிழமையுள்ள நபியின் ஒளியை அவரின் மகள் பாத்திமா நாயகியுடன் அவரின் ஒரு சில தோழர்கள் மட்டுமே கண்டதாகக் கூறப்படுகிறது. இப்படிப்பட்ட பெருமை பொருந்திய இறைதூதரின் ஒளியைத் தன் குழந்தைக்கு உவமையாக்கும் இத்தாயின் அன்புக்குத்தான் ஈடேது? மேலும். இத்தாலாட்டில் இடம்பெற்றுள்ள ஷஅல்லாஹ்வின் அருளொளியோ’ என்னும் வசனம், இறைவனின் மகத்துவத்தையும், அவனின் அருட்கொட்டகளையும் பற்றியே எடுத்தோதுகின்றது. அல்லாஹ்வின் அருளொளி என அன்னல் நபி முகம்மது (ஸல்) அவர்களையும் மேம்படுத்தி அழைப்பார்கள். இறைவனின் அருளுக்கு ஈடுமில்லை, எல்லையுமில்லை. அந்த அருளுக்கு அவனே ஸ்டாவான். அப்படிப்பட்ட அருளின் ஒளியையே இவன் தன் குழந்தைக்கு உவமையாக்கி விடுகின்ற இவளின் தாய்ப்பாசத்திற்கு எல்லையேயில்லை. இன்னும் இத்தாலாட்டுப் பாடலில் இடம்பெற்றுள்ள ஷஆசாக்கொழலாமோ’ என்னும் பெயர்ச்சொல் இல்லாமிய அடிப்படைத் தத்துவமொன்றோடு

தொடர்புடையதாக இருப்பது குறிப்பிடத்தக்கது. உலகில் பிறக்கும் மக்களோடு, இறைவனால் படைக்கப்பட்ட அத்தனை சீவராசிகளும் ஒரு நாள் மரணத்தை சந்தித்தே ஆகவேண்டும். இன்னும் இந்த உலகம் ஒரு நாள் இறைவனின் ஆணைப்படி அழிக்கப்படும் என்றும் இஸ்லாம் சமயம் கூறுகின்றது. இந்நாளில், ஒரு பயங்கரச் சப்தம் கேட்குமென்றும், அச்சப்தத்தினால் இந்த உலகம் தரைமட்டமாகி விடுமென்றும் சொல்லப்படுகிறது. அப்யங்கரச் சப்தத்தை ஒரு வானவர் தன்னிடமுள்ள குழலொன்றால் ஊதி எழுப்புவதாக சொல்லப்படுகிறது. அக்குழலையே ‘ஆசாக் குழல்’ என்று கூறுவார்கள். இப்படிப்பட்ட சக்தியும், சிறப்பும் பொருந்திய குழலையே தன் மகவிற்கு உவமையாக்கிப் பாடும் இத்தாயின் தாலாட்டுப் பாடலுக்கு என்னதான் ஈடாகும்?

தாலாட்டும் மண்வளச் சொற்களும்

ஒறங்காயோ	-	உறங்குதல்
பசிக்கிதெண்டோ	-	பசிக்கிறது என்றா?
ஆரடிச்சி?	-	யாரடித்து?
வளர்பொற	-	வளர்பிறை
நொக்கு	-	உனக்கு
பொறுதி	-	பொறுமை
பொலம்பாம	-	சப்தமில்லாமல்/ கோபப்படாமல்
மழு	-	மழை
பேயாதோ	-	பெய்யாதோ
அழாம	-	அழாமல்
வெக்கிம்	-	வெக்கும்
சாதிகொல	-	சாதிகுலம்/ உயர்வான
பேசும்கிளி	-	பேசும்கிளி
பேசாம	-	பேசாது
வதபுழிஞ்ச	-	வதைபிழிந்த தேன்
கொழல்	-	குழல்
வங்கிசம்	-	உயர்ந்த குடி/ பரம்பரை
காலுாண்டி	-	காலுான்றி
வன்னிமை	-	அரச உயர் அதிகாரி
ஊட்ட	-	வீட்டில்
போட்டிரிக்கி	-	போட்டு இருக்கிறது
அழாம	-	அழாதே
பெலாப்பழும்	-	பலாப்பழும்

சூலாட்டு - 10

அழாரோ..... அழாரோ.....
 அழாரோ..... அழிவரோ.....
 அழாரோ..... அழாரோ.....
 அழாரோ..... அழிவரோ.....
 (அழாரோ.....)

வண்டு..... புலியறங்கு.....
 வனக்குயிலே..... நீயறங்கு.....
 சேடிப் புலியறங்கு
 செல்லமகன் நீயறங்கு.....
 (அழாரோ.....)

பச்சை இலுப்பைவெட்டி.....
 படுக்கைக்கு தொட்டில்கட்டி.....
 தொட்டிலும் பொன்னாலே.....
 தொடுக்கிறும்..... முத்தாலே.....
 (அழாரோ.....)

முத்தான..... முத்தொளியோ.....? ?
 மொகமதரின்..... ஆணிமுத்தோ.....?
 ஆணிமுத்து..... மாணிக்கமே, நீ.....
 அல்லா தந்த..... புத்திரனோ?.....
 (அழாரோ.....)

அல்லாஹ்..... உதவியுண்டு..... மகனே,
 அவுலியாக்கள்..... காவலுண்டு.....
 நாயன்..... கிருபையுண்டு..... மகனே,
 நாச்சிமாரின்..... துணையுமுன்டு.....
 (அழாரோ.....)

நாயன்ற்..... காவலாலே..... நீ.....
 நல்லபடி..... சொகமாயிருப்பாய்.....
 படைத்தவண்ட்ட..... காவலாலே உனக்கு
 பழுதொண்டும்..... வந்திராது.....
 (அழாரோ.....)

நோய்வராமல்..... பேய்வராமல் மகன.....
 காத்துத்தா..... வல்லவனே.....
 வல்லவனே..... உன்னிடத்தில்..... ஏழ நான்
 வலிந்து துவாக்..... கேட்கின்றேன்.....
(ஆராரோ.....)

இரந்து துவாக்..... கேக்கிறேன்..... கையேந்தி
 இறையோனே..... உன்னிடத்தில்.....
 பரிந்து துவாக்..... கேக்கிறேன்..... நான்,
 படைத்தவனே..... உன்னிடத்தில்.....
(ஆராரோ.....)

கேட்டேனே..... உன்னிடத்தில்..... என்ற,
 கிருபையுள்ள..... நாயனே.....
 கேட்டதுவா..... வெற்றிபெற..... நீ
 கிருப செய்வாய்..... ரகுமானே.....
(ஆராரோ.....)

பாடல் உதவி	:	மன்னார் சர்ப்
தொழில்	:	ஆசிரியர், இலக்கியவாதி
ஊர்	:	மன்னார்
வயது	:	60
பாடிக்காட்டியவர்	:	மன்னார் சர்பு

இப்பாடல் இலங்கையின் வடபகுதியிலுள்ள மன்னார்ப் பிரதேச முஸ்லிம் கிராமத்து மக்களால் விரும்பிப் பாடப்பட்ட தாலாட்டுப் பாடல்களில் ஒன்றாகும். இப்பாடலில் அதிகமாக அறபுச் சொற்கள் கலந்திருப்பதைக் காணலாம். முஸ்லிம்கள் பேசும் போதும் எழுதும் போதும் பொதுவாக அறபுச் சொற்களைக் கலந்தே பேசுவார்கள். எழுதுவார்கள். இதன் காரணமாகவே அவர்களால் ஆக்கப்பட்ட இலக்கிய வடிவங்களிலெல்லாம் அறபுச் சொற்கள் அதிகமாகக் கலந்திருக்கின்றன. இத்தாலாட்டுப் பாடலும் சமயத்தின் அடிப்படையில் ஒழுக்க நெறிமுறைகளைப் பற்றிப் பேசுவதைக் காணலாம். சிறுவயதிலேயே குழந்தைகளுக்கு இறைவனைப் பற்றியும் அவனுடைய ஆளுமை பற்றியும் ஆழமாகவும், அழகாகவும் கூற வேண்டும் என்ற நிலையில் பாடப்பட்டுள்ள இத்தாலாட்டுப் பாடல் நல்லதோரு உபதேசப் பாடலென்று கூறலாம்.

தாலாட்டும் - முன்னிலைப் பெயர்களும்

வல்லவன்
வனக்குயில்
செல்ல மகன்
ஆணிமுத்து
சோடிப்புலி

பொதுவாக கிராமத்து முஸ்லிம் பெண்களால் பாடப்பட்டு வந்த தாலாட்டுப் பாடல்களில் முன்னிலைப் பெயர்கள் ஒரே மாதிரியாக அமைந்திருப்பது குறிப்பிடத்தக்கது. இதை ஒரு மரபு எனவும் கொள்ளலாம். மேலும் இத்தாலாட்டு ஒரு தாய் தன் குழந்தையைப் பாதுகாப்பாகப் பேணி வளர்த்தெடுக்க இறைவனிடம் பிரார்த்தனை செய்யும் நிலையில் உருவாக்கப்பட்டிருப்பதை நோக்கலாம்.

தாலாட்டும் அறபுச் சொற்களும்

ரகுமான்	-	இறைவன்
கிருப	-	இரக்கம்
துவா	-	இரஞ்சதல்
அல்லா	-	இறைவன்
அவுலியாக்கள்	-	இறையடியார்கள்
நாச்சிமார்	-	பெண் இறையடியார்கள்
மொகமதர்	-	முகம்மது நபி (ஸல்)

தாலாட்டும் - இறைநம்பிக்கையும்

முஸ்லிம்கள் இறைவனைப் பூரணமாக நம்பி, அவன் தூதர் முகம்மது நபி (ஸல்) அவர்களின் போதனைப் படியும் அவர் வழிகாட்டலின் மீதும் வாழ்ந்து வருவார்கள். இத்தோடு இறைநேச்ச செல்வர்களின் வழிகாட்டலையும் போதனைகளையும் கண்ணியப்படுத்தி ஒழுகுவதோடு, அவர்களிடம் தங்கள் குறைகளைக் கூறி, இறைவனிடம் தங்களுக்காக இரஞ்சம்படி வேண்டுவார்கள். இதையே இத்தாய் ஷுனுவுலியாக்கள்' ஷநாச்சிமார்' காவலுண்டு எனப் பாடுகின்றாள்.

சூலாட்டு - II

சின்ன மகனே..... என்ற
 சீதேவியே..... நித்திர செய்.....
 முத்துப்போல் நீர்வழிய.....
 மோதிரவாயும்..... நோவ
 கத்திக்கற்றாத..... நாம
 காலம் போய்ப் பார்ப்போம்
 சின்ன மகனே..... என்ற
 சீதேவியே நித்திர செய்.....

(சின்ன மகனே.....)

வாப்பா இருந்தாக்கால்.....
 வாரி உன்னைத் தோளில் வைத்து
 பூப்போல் உலாவிடுவார்
 பொறுதியுடன் உன்னைத்தான்
 சின்ன மகனே..... என்ற
 சீதேவியே நித்திரசெய்.....

(சின்ன மகனே.....)

மத்தவர்கள் உன்தாயை
 மலடி என்று தள்ளாமல்
 பெத்தெடுத்த கண்மணியே
 பேர்வழங்க நீ வளராய்
 சின்ன மகனே..... என்ற
 சீதேவியே..... நித்திரசெய்.....

(சின்ன மகனே.....)

மாமி அடித்தாவோ
 மருதோண்டிக் கொப்பாலே
 தேமி அழுகாமல்
 தேன்வதயே கண்வளராய்.....
 சின்ன மகனே..... என்ற
 சீதேவியே நித்திரசெய்.....

(சின்ன மகனே.....)

சாச்சா அடிச்சாரோ
 சாயப் பெரம்பாலே.....?

பூச்சி பூரான் குத்தினாப்போல்
புலம்பாதே கண்மணியே.....
சின்ன மகனே..... என்ற
சீதேவியே நித்திர செய்.....

(சின்ன மகனே.....)

அழச்சி அமுதிடுவாள்
அம்மானும் கதறிடுவாள்
சாச்சி கலங்கிடுவாள்
சத்தமிட்டால் சந்தணமே.....
சின்ன மகனே..... என்ற
சீதேவியே..... நித்திரசெய்.....

(சின்ன மகனே.....)

மாமி மலைத்திடுவாள்
மச்சினியும் ஏங்கிடுவாள்
கத்திக் கதறாமல்
கண்மணியே நீ கண்வளராய்
சின்ன மகனே..... என்ற
சீதேவியே..... நித்திரசெய்.....

(சின்ன மகனே.....)

கூவுதற்குச் சாவல் வரும்
கொக்கரிக்கக் கோழிவரும்
ஞாவு சொல்லப் பூனை வரும்
நல்லபடி கண்வளராய்
சின்ன மகனே..... என்ற
சீதேவியே..... நித்திரசெய்.....

(சின்ன மகனே.....)

மண்ணாலே சோறாக்க
மண்சட்டி பானைகளை
கொண்டுவாறன் எண்டு காக்கா
கொழும்புக்கு போயிருக்கார்
சின்ன மகனே..... என்ற
சீதேவியே..... நித்திரசெய்.....

(சின்ன மகனே.....)

பச்சமுந்திரிக் குலையும்
பப்பிளிக்கா, அப்பிளையும்
பிசிவெரப் போனகாக்கா
பின்னேரம் வந்திடுவார்
சின்ன மகனே..... என்ற
சீதேவியே..... நித்திரசெய்.....

பச்சமுந்திரிக் குலையும் சிறை
பப்பிளிக்கா அப்பிளையும்
பிசிவெரப் போனகாக்கா
பின்னேரம் வந்திடுவார்

(சின்ன மகனே.....)

கட்டமச்சான் நெட்ட மச்சான்
காய்கறி கொண்டாற மச்சான்
பொட்டிதனில் முட்டாயும்
போட்டுவாடா சின்னமச்சான்.....
சின்ன மகனே..... என்ற
சீதேவியே..... நித்திரசெய்.....

கட்டமச்சான் நெட்ட மச்சான்
காய்கறி கொண்டாற சிறை
பொட்டிதனில் முட்டாயும்
போட்டுவாடா நீதிய ஜானி
சின்னமகனே..... என்ற

(சின்ன மகனே.....)

பொன்னால காமிரங்காய்.....
போளயுடன் வீதுறுக்காய்.....
தூக்கி விளையாட..... காறும்,
முத்த மச்சான் கொண்டருவான்.....
சின்ன மகனே..... என்ற
சீதேவியே..... நித்திரசெய்.....

பொன்னால காமிரங்காய்
போளயுடன் வீதுறுக்காய்
தூக்கி விளையாட..... காறும்
முத்த மச்சான் கொண்டருவான்
சின்னமகனே..... என்ற

(சின்ன மகனே.....)

பட்டையில பாணியும்..... சின்ன
பாலுாட்டும் மூடியும்
பொட்டிமாவும் வருமுனக்கு.....நீ
போசனித்து கண்வளராய்
சின்ன மகனே..... என்ற
சீதேவியே..... நித்திரசெய்.....

பட்டையில பாணியும்
பாலுாட்டும் மூடியும்
பொட்டிமாவும் வருமுனக்கு.....நீ
போசனித்து கண்வளராய்
சின்னமகனே..... என்ற

(சின்ன மகனே.....)

பொட்டி வரும் போளைவரும்
பவுடருடன் பூவும் வரும்
கட்டிச் சவுக்காரம் நல்ல
கண்ணாடியும் சென்றும் வரும்
சின்ன மகனே..... என்ற
சீதேவியே..... நித்திரசெய்.....

பொட்டி வரும் போளைவரும்
பவுடருடன் பூவும் வரும்
கட்டிச் சவுக்காரம் நல்ல
கண்ணாடியும் சென்றும் வரும்
சின்னமகனே..... என்ற

(சின்ன மகனே.....)

பாடல் உதவியும்,	பெரிதுக்குற்பு விட்டாலோ
பாடிக்காட்டியவரும் :	திருமதி எம். சக்கரியா
தொழில் :	ஆசிரியை
வயது	60
ஊர்	ஜிந்தோட்டை (காலி மாவட்டம்)

இத்தாலாட்டுப் பாடல் தென்னிலங்கையிலுள்ள கிராமத்து முஸ்லிம் தாய்மார்களால் ‘சீதேவியே நித்திரசெய்’ என்னும் இசைவடிவில் பாடப்படும் பிரபல்யமான தாலாட்டுப் பாடலாகும். இப்பகுதிகளிலுள்ள தாலாட்டின் மண்வளச் சொற்கள் மாறுபட்டாலும், அவைகளின் இசை ஒன்றாகவே இருப்பது குறிப்பிடத்தக்கது. சில வேளைகளில் தாலாட்டில் பொருளாற்ற ஒசைகள் இடம்பெறுவதுமுண்டு. எது எப்படி இருப்பினும் தாலாட்டின் முடிவு பெரும்பாலும் குழந்தையைத் தாய் தூங்குமாறே வேண்டுகிறாள்.

தென்னிலங்கையிலுள்ள முஸ்லிம் கிராமங்கள் எல்லாமே சிங்களவர்கள் வாழும் பிரதேசங்களை அண்டியுள்ளதால் இவர்களுடைய பேசுமொழியில் சிங்கள மொழிச்சொற்கள் அதிகமாகக் கலந்துள்ளதை குறிப்பிடத்தக்கது. இப்பகுதியில் வாழும் முஸ்லிம்கள் தங்கள் தாய்மொழியாக தமிழ்மொழியை வீடுகளில் பேசிவந்தாலும், சிங்கள மொழியில் இவர்கள் நன்றாகப் பேசும் ஆற்றல் பெற்றவர்களாக உள்ளனர். இதனால் இவர்கள் தமிழ்மொழியைப் பேசும்போது, அதில் சிங்கள மொழிச்சொற்கள் சர்வசாதாரணமாக கலந்து வருவதைக் காணலாம்.

தாலாட்டும் சிங்கள மொழிச்சொற்களும்	
போள	- உருண்டை வடிவான குண்டு
வீதுறுக்காய்	- கண்ணாடிக்காய்
வீதுறு	- கண்ணாடி
ஆச்சி	- வயதுபோன பெண் / கிழவி
வாப்பா	- நவா தகப்பன்
மாமி	- தகப்பனின் சகோதரி
சாச்சா	- தகப்பனின் சகோதரன்
சாச்சி	- தாயின் சகோதரி
காக்கா	- பிள்ளையின் சகோதரன்
மச்சான்	- மாமி மகன்

தாலாட்டும் குழந்தையின் பாவனைப் பொருட்களும்

மண்சட்டி

பானை

கட்டிச்சவுக்காரம்

முகம் பார்க்கும் கண்ணாடி

சென்ட் (வாசனைப் பொருட்கள்)

பஞ்சினால் செய்த ய

கார்

தாலாட்டும் குழந்தையின் உணவுப் பொருட்களும்

பச்சை முந்திரிகைக் குலை (பழம்)

பப்பாசி (பழம்)

அப்பிள் (பழம்)

மிட்டாய் (முட்டாய்) ∴ இனிப்புண்டம்

காமரங்காய் (பழம்)

பட்டைப்பானி (கம்முகமரத்திலிருந்து பெறும்

காய்ந்த மடலி (கொப்பத்தை)ல்

வைத்துக் கட்டப்படும் கித்துள்

மரப்பானி

பொட்டி மா குழந்தை அருந்துவதற்கு

பாவிக்கப்படும் பால்மா.

பாலுாட்டும் மூடி பிள்ளையின் பால்போத்தலில்

போடும் றப்பர் மூடி.

தாலாட்டும் மணவளச் சொற்களும்

இருந்தாக்கால்

மத்தவர்கள்

தேமி அழுகாமல்

கறுக்காய்

சாவல்

கொண்டாறன்

பிச்சிவர

முட்டாய்

இருந்திருந்தால்

பிறர் / அடுத்தவர்கள்

தேம்பி அழாமல்

விரைவாக

சேவல் கோழி

கொண்டுவருவேன்

பறித்துக் கொண்டுவர

இனிப்புப் பண்டம்

கொண்டற	-	கொண்டு வாற
தள்ளாமல்	-	கழியாமல்
ஞாவு	-	பூணை கத்தும் சப்தஒலி
என்டு	-	என்று
காலம்	-	விடியலில் / காலை நேரம்
போசனித்து	-	சாப்பிட்டு
போசனம்	-	உணவு
பொட்டி	-	பெட்டி

(..... என்று)

ஏன்று என்றும் என் தீவிர
ஏன்று என்றும் என்றும்
ஏன்று என்றும் என்றும்
ஏன்று என்றும் என்றும்

(..... என்று)

ஏன்று மரக்கல்லை என்றும்
ஏன்றுக்கிடப் என்றுக்கிடம்
ஏன்று கூரியால் காலமுறை
ஏன்றுக்கிடக் முறைக்கிட

(..... என்று)

ஏன்று புரோதோபம் புரிந்துவிடாம்
ஏன்று கூவிக்கூவு கூடிட்டுக்கூவு
இது கீ ஸ்தாபித்து முறைக்கிட
ஏன்றுமூலமாக முறைக்கிடது விரிவாக்கப்படு

(..... என்று)

ஏன்று கூவிக்கூவு கூடு
ஏன்றுக்கீ என்றுக்கூவிக்கூவு
ஏன்று முறைக்கிடு முறைக்கிடு
ஏன்றுக்கீ கீ கீக்கீக்கீ

(..... என்று)

ஏன்று கூவிக்கூவு கூடுக்கூவிக்கூவு
ஏன்று கீ கீக்கீக்கீ

தாலாட்டு - 12

அரூரோ.....	அரீவரோ.....	அரீவரோ.....
அரூரோ.....	ராரிவரோ.....	கார்த்திரோ.....
பிள்ளையில்லா மகளாரின்		கிரியா.....
பெருந்தவத்தால் பொறந்துவந்த.....		குத்திரையாத
வள்ளல் என்னும் அப்பாசே..... என்ற		வாஷாயா
வளர்பொறயே நித்திரசெய்.....		குத்திரை

(அரூரோ.....)

மாரி மழ போல..... நல்ல	
வாடப்பனிபோல..... என்ற.....	
பாவை இளங்கொடியாள் பெத்த..... சின்னப்	
பாலகரே..... கண்ணுறங்கு.....	

(அரூரோ.....)

வாசமுள்ள மல்லிகையே..... நெடுகே,	
வளந்திரிக்கும்..... பூங்கொடியே.....	
நேசமுள்ள..... ராசாவே..... நீங்க	
நித்திரசெய்..... கண்மணியே.....	

(அரூரோ.....)

வளர்பொறயே..... வன்னிமையே..... எங்கிட.....	
வங்கிச்ததின்..... தலமகனே..... அல்லாட.....	
தீன்மறய..... அனுதினமும்..... நீ ஒதி	
நாயனருளாலே..... நல்லவனாய் கண்ணுறங்கு.	

(அரூரோ.....)

ஆதி இறயோனை..... மகனே.....	
அஞ்சொகுத்தும்..... நீ தொழுது.....	
நல்லவனாய்..... நீவரனும்..... என்ற	
வள்ளலே நீ..... நித்திரசெய்.....	

(அரூரோ.....)

மாணிக்கத் தொட்டிலிலே..... நல்ல.....	
மல்லிகைப்பூ மெத்தயிலே..... நீ.....	

கண்முடி..... நித்திரசெய்..... என்ற
கல்பு நல்லாக்..... குளிருமட்டும்.....

(ஆராரோ.....)

ஒதிற பள்ளியிலே..... மகனார்ந்..... கொறுவான.....

ஓழுங்காக..... ஒதிவந்து.....

அபிசா..... வந்திரணும்..... என்ற

அண்ணலரே..... நித்திரசெய்.....

பாடல் உதவி : ஆதம்பாவா பாத்தும்மா

கல்வி : படிக்கவில்லை

வயது : 72

ஹர் : தைக்காநகர், அக்கரைப்பற்று.

பாடிக்காட்டியவர் : ஆ. பாத்தும்மா.....

மேற்சொன்ன இத்தாலாட்டுப் பாடலும், கிழக்கிலங்கையில் வாழும் கிராமத்து முஸ்லிம் பெண்களால் வழையடி வாழையாகப் பாடி வர்ப்பட்ட தாலாட்டுப் பாடலாகும். எல்லாப் பாடல்களைப் போன்று இப்பாடலிலும் தாய் தன் மனதில் பட்ட முன் னிலைப் பெயர்களையெல்லாம் தன் குழந்தைக்கு குட்டி, குழந்தையின் வருங்கால வாழ்விற்காக இறைவனிடம் இரஞ்சிகிறாள். பொதுவாக கிராமத்து முஸ்லிம் தாய்மார்களினால் பாடப்படும் தாலாட்டுப் பாடல்களில் இறைவனைப் பற்றியும், அவனுடைய ஆளுமை பற்றியும் சிறப்பாக சொல்லப்படுவதை நோக்கலாம். குழந்தைப் பருவத்திலேயே குழந்தைகளுக்கு இறைவனுடைய சக்திகளையெல்லாம் பாடல்மூலமாகச் சொல்லி, அப்பிஞ்சு உள்ளங்களில் நல்ல ஓழுக்கப் பண்டுகளை வளர்க்க இத்தாலாட்டுப் பாடல்கள், சிறப்பாக வழிவகுத்துக் கொண்டிருக்கின்றன. இதை யாரும் மறுக்க முடியாது. ஒரு விடயத்தை அடிக்கடி தொடர்ந்து கூறும்போது அவ்விடயம் மிக எளிதாகக் கேட்பவர்கள் மனதில் பதிந்து விடுவதைப் போல், பக்தியும் அறிவும், கற்பனைச் சிறப்பும் மிகுந்த தாலாட்டுப் பாடல்களை தொடர்ந்து கேட்டு வருகின்ற குழந்தைகளும் அவைகளில் பொதிந்துள்ளவைகளைக் கேட்டு கேட்டுத் தங்கள் மனங்களில் பதித்துக் கொள்கின்றன. தாலாட்டுப் பாடலில் உள்ள கருத்துக்களை குழந்தை புரியாவிட்டாலும், அதிலுள்ள சில முக்கிய விடயங்களையாவது குழந்தைகள் அறிவதற்கு தாலாட்டுப் பாடல்கள் தூண்டுகோலாக இருப்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

தாலாட்டும் முன்னிலைப் பெயர்களும்

மாரி மழை
மல்லிகை
வள்ளல்
வளர்பிறை
வன்னிமை
தலைமகன்
கண்மணி
அண்ணல்
பூங்கொடி
வாடைப்பனி

இம்முன்னிலைப் பெயர்களில் அதிகமான பெயர்கள். முஸ்லிம் தாய்மார்களால் பாடப்படும் தாலாட்டுப் பாடல்களில் தொடர்ந்து வருவது நோக்கத்தக்கது. இப்பழக்கம் பின்பற்றல் முறையில் வழிவழியாக வருவதாகக் கொள்ளலாம்.

தாலாட்டும் உவமைகளும்

வன்னிமை:

இலங்கையில் ஆங்கிலேயரின் ஆட்சி தொடர்ந்திருந்த காலத்தில், கிராமப்புற நீர்ப்பாசன காணி அபிவிருத்தி விடயங்களுக்கு நியமிக்கப்பட்ட உத்தியோகத்தர்களையே ஷவன்னிமை' என்று குறிப்பிடப்படுகிறது. இவர்களை கிராமப்புற மக்கள் ஷவன்னியனார்' என்று மரியாதையோடு கூறுவார்கள். இவர்களுக்கு கிராமப்புற மக்கள் மத் தியில் மிகுந்த செல்வாக் கும், சிறப்பும் இருந்தது. கிராமப்புறங்களிலுள்ள விவசாயக் காணிகளையும், அவைகளுக்கு நீர்ப்பாய்ச்கும் ஆறு, குளங்களையும் பராமரித்து வருவதோடு விவசாயிகளுக்கு, உதவுவது இவர்கள் பணிகளாகும். விவசாயம் செய்யும் போது குளங்களிலிருந்து நீரைத் திறந்து கொடுக்கும் வேலைகளையும் இவர்கள் செய்து வந்தார்கள். இத்தோடு விவசாயிகளிடமிருந்து நீர்ப்பாசன வரிகளையும் அறவிட்டு கிராமப்புற மக்களுடைய விவசாய முயற்சிகளுக்கு உதவியும் வந்தார்கள். சொல்லப் போனால் அக்காலத்தில் இவர்கள் ஒரு குறுநில மன்னர்களைப் போன்றே இருந்தார்கள். இதனாலேயே இத்தாயும் தன் பிள்ளையை வன்னிமைக்கு உவமையாக்கி பெருமைப்படுகின்றார்.

வாடைப்பனி:

குளிரும் கூதலுமான வாடைக்காற்றோடு பெய்யும் பனியைத் தன் குழந்தைக்கு உவமையாக்கிக் காட்டித் தன் இதயத்தின் பாசத்தை உணர்வோடு வெளிக்காட்டும் இத் தாயின் அன்புக்கு உலகில் ஈடேது? எவ்வளவு அற்புதமான உவமை இது. அவளின் அனுபவத்தின் உணர்வினை சிறப்பாகக் கூறுகிறாள்.

மாரிமழை:

இயற்கையின் இசைவுக்கு ஏற்ப பருவ காலத்தில் பெய்யும் மழையை மாரிமழை என்பார்கள். மழைபெய்யாது விட்டால் உலகம் இயங்காது. மானிட வாழ்க்கையில் மழை மிகவும் இன்றியமையாத ஒன்றாகக் கருதப்படுகிறது. இறைவனின் கொடைகளில் மிகச்சிறிப்பான கொடையாகக் கருதப்படும் மழையைத் தன் குழந்தைக்கு முன்னிலைப் பெயராக விழித்துக் கூறும் இத்தாயின் அன்புக்கும் பாசத்திற்கும் நிகர்தானேது? மழையிலும், நாட்கணக்காகத் தொடர்ந்து பெய்யும் மாரி மழையைத் தன் குழந்தைக்கு உவமையாக்கி மகிழ்வுறும் இக்கிராமியத் தாயின் தாய்மை எவ்வளவு ஆழமானது? குளங்கள், ஆறுகள் நிரம்பி வழிந்து ஊரெல்லாம் தண்ணீரில் தத்தளிக்கும் வரையில் பெய்துகொண்டிருக்கும் மழையையே கிராமத்து முஸ்லிம் மக்கள் ஷமாரிமழை' என்று கூறுவார்கள். கல்விக் கூடங்களுக்குள் மழைக்குக் கூட ஒதுங்கி நிற்காத இவ்வேலமூக் கிராமத்து முஸ்லிம் தாயின் உவமைக்கு இந்த உலகில் என்னதான் ஸ்டாக முடியும்? மிகவும் அற்புதமான உவமை இது.

அபிசா

இத் தாலாட்டில் வரும் ஷஹுபிசா' வந்திரணும் என்னும் சொல் ஒரு தாய் தன் குழந்தையின் மீது கொண்டுள்ள அக்கறையையும் ஆசையுமே வெளிப்படையாகக் காட்டிக் கொண்டிருக்கிறது. கிராமத்து முஸ்லிம்கள் தங்கள் பிள்ளைகளை இல்லாம் சமயத்தை கற்றுத் தேறி புனித திருக்குர்ஆனை மனம் செய்த ஹாபிழ்களாக்க பெரிதும் விரும்புவார்கள். பாடசாலைகளுக்குத் தங்கள் குழந்தைகளை படிப்பதற்கு அனுப்புவதை விட, குர்ஆன் மத்ரசாக்களுக்கு பிள்ளைகளை அனுப்பி மார்க்கக் கல்விகளைக் கறிப்பதற்கே கிராமத்து முஸ்லிம்கள் கூடிய அக்கறை காட்டினார்கள். இதற்கு முக்கிய காரணம், அக்காலத்தில் கிராமப்புறங்களுக்கு வந்து, மார்க்கப் பிரசாரங்கள் செய்த, மதப் பெரியார்களும், இறைநேசச் செல்வர்களும் பாடசாலைக் கல்விக்கு முக்கியத்துவம் அளிக்கவில்லை.

இவர்கள் மார்க்கக் கல்விக்கு முக்கியத்துவமளித்து, மக்களை அதன்படி ஒழுகச் செய்தார்கள். மேலும், புனித திருக்குர்ஆனை ஒதிப்படித்து ஆலிமாக அல்லது ஹாபிமாக வரும் ஒருவர், அவரின் குடும்பத்திலுள்ள நாற்பது பேரை கவர்க்கத்திற்கு அழைத்துச் செல்லக்கூடிய ஆளுமையும், தகுதியும் பெற்றவர்கள் என்ற நம்பிக்கையையும் இவர்கள் வளர்த்தார்கள். இதனாலேயே அதிகமான முஸ்லிம்கள் தங்களின் பிள்ளைகளை ஆலிம்களாக ஹாபிம்களாக ஒதிவருவதற்கு மதரசாக்களுக்கு அனுப்பினார்கள். இத்தாலாட்டுப் பாடிய கிராமத்து முஸ்லிம் தாயும் தன்னுடைய பிள்ளையையும் புனித திருக்குர்ஆனை ஒதிப்படித்து ஒரு ஹாபிமாக வரவேண்டுமென்று பிரார்த்தனை செய்கிறாள். ஹாபிம்கள் என்பது புனித திருக்குர்ஆனை மனம் செய்தவர்களையே குறிக்கும்.

தாலாட்டும் மண்வளச் சொற்களும்

பொற	- பிறை
மாரிமழ	- பருவ காலத்தில் தொடர்ந்து பெய்யும் மழை
வாடப் பனி	- அதி குளிரோடு கூடிய பனி
வளந்து நிக்கும்	- வளர்ந்து நிற்கும்
வளர்பொற	- இளம்பிறை
தீண்மறை	- புனித திருக்குர்ஆனை
நெனச்சி	- நினைந்து
நெறஞ்சவனே	- நிறைந்தவனே
ஒதிற பள்ளி	- குர்ஆன் மதரசாக்கள்
கொறுவான்	- திருக்குர்ஆன் ∴ வேதநூல்
ஒதும்புர்கான்	- திருக்குர்ஆன்/ வேதம்
பொறந்து	- பிறந்து
அஞ்சொகுத்து	- ஜந்து நேரம் (தொழுகை நேரம்) தாலாட்டும் அறபுச் சொற்களும்
பார்கான்	- வேதம்
கல்பு	- மனம் ∴ இதயம்
தீண்	- மார்க்கம்
ஆதியிறை	- ஆண்டவன்
அல்லாட	- இறைவனுடைய

சூலாட்டு - 13

சாஞ்சாடம்மா..... சாஞ்சாடு.....
 சாயமயிலே..... சாஞ்சாடு.....
 பச்சக் கிளியே..... சாஞ்சாடு.....
 பவளக்கொடியே..... சாஞ்சாடு.....
 சோலக்குயிலே..... சாஞ்சாடு.....
 தோக மயிலே..... சாஞ்சாடு.....
 மாதப்பொறயே..... சாஞ்சாடு.....
 மானே தேனே..... சாஞ்சாடு.....
 மங்கா ஒளியே..... சாஞ்சாடு.....
 குத்துவெளக்கே..... சாஞ்சாடு.....
 குங்குமப்புவே..... சாஞ்சாடு.....
 தங்க நிலாவே..... சாஞ்சாடு.....
 குஞ்சக் கிளியே..... சாஞ்சாடு.....
 கூவும் குயிலே..... சாஞ்சாடு.....
 சின்னப் பொறாவே..... சாஞ்சாடு.....
 சீனி முட்டாசே..... சாஞ்சாடு.....
 மணிப்பொறாவே..... சாஞ்சாடு.....
 மக்கா மணியே..... சாஞ்சாடு.....
 மதினாவெளக்கே..... சாஞ்சாடு.....
 றூக்கன் அமானத்தே..... சாஞ்சாடு.....
 திக்கிர் நெனப்பில்..... சாஞ்சாடு.....
 கண்ணே பொன்னே..... சாஞ்சாடு.....
 கனியே பாலே..... சாஞ்சாடு.....

பாடல் உதவி : மீராசாகிபு மீரா உம்மா

(நாலாசிரியரின் அன்புத்தாய்)

கல்வி : படிக்கவில்லை

வயது : 67

ஹர் : நிந்தவூர் - 12.

பாடிக்காட்டியவர் : மீராசாகிபு மீராஉம்மா

மேற்கொண்ட தாலாட்டுப் பாடல் ‘சாஞ்சாடம்மா..... சாஞ்சாடு’ என்னும் இசைவடிவில் பாடப்படும் பிரபல்யமான தாலாட்டுப் பாடலாகும். தாலாட்டும்போது தாய் தன் குழந்தையை மடியில் வைத்துக் கொண்டு, வலக்கையால் குழந்தையின் தலையை பிடித்து, மெதுவாக முன்னுக்கும் பின்னுக்கும் அசைத்தபடி, பாடுவாள். இப்படி குழந்தையை முன்னுக்கும் பின்னுக்கும் அசைத்துக் கொண்டு தாயினால் பாடப்படும்

இத்தாலாட்டுப் பாடலை சாய்ந்தாட்டுப் பாடலென்றும் கூறுவார்கள். இத்தாலாட்டுப் பாடல் அதிகமாக குழந்தைகள் மடியில் அல்லது தரையில் அமர்ந்திருக்கக்கூடிய வயதிலேயே, தாய்மார்களால் பாடப்படும். தாய் இப்பாடலைப் பாடப்பாடக் குழந்தைகளும் மகிழ்ச்சியில் ஆடி ஆடி உறங்கும் நிலைக்குத் தள்ளப்படுவார்கள்.

தாய் குழந்தையைப் பக்குவமாக வைத்துக் கொண்டு அதனைப் பிடித்து சாய்ந்தாடு, சாய்ந்தாடு என்று கூறிக் கூறித்தாலாட்டுப்போது குழந்தை. தாயின் ஆளுமைக்கு உட்பட்டு உறங்கிவிடும். இத்தாலாட்டினைத் தாய் சாய்ந்தாடு, சாய்ந்தாடு என்ற இசை வடிவிலேயே பாடுவாள். இவ்வகைத் தாலாட்டுப் பாடலில், தாய் சுதந்திரமாக தன் உள்ளத்தில் ஏழுகின்ற கற்பனைக்கெல்லாம் அழகூட்டிப்பாடுவது இதன் சிறப்பம்சமாகும். இவ்வகையான தாலாட்டுப் பாடல்களில் குழந்தையை கிணி, குயில், மயில், தேன், பால், பழம், நிலா, தங்கம், பொன், புறா, விளக்கு, சீனி, இனிப்பு, பவளம் என்றெல்லாம் சொல்லிச் சொல்லி தாய் மகிழ்வூறுகிறாள். இனிமையான சீரோடும், அழகான அணியோடும் இத்தாலாட்டுப் பாடப்பட்டுள்ளது. குறிப்பிடத்தக்கது.

மேலும், இறையில்லமாகிய புனித கதுபா அமைந்துள்ள மக்கமா நகரத்தையும், பெருமானார் முகம்மது நபி (ஸல்) அவர்களினால் கட்டப்பட்ட மஸ்ஜிதுல் நபவி அமைந்துள்ள மதினமா நகரத்தையும் சிறப்பாகக் கூறி, அங்குள்ள மணியாகவும், விளக்காகவும் தன் குழந்தையை முன்னிலைப்படுத்திப் பெருமைப்படுகிறாள்.

தாலாட்டும் மண்வளச் சொற்களும்

சாஞ்சாடு	சாய்ந்தாடு
மாதப்பொற	பிறை
வெளக்கே	விளக்கு
பொறா	புறா
முட்டாசி	இனிப்புப் பண்டம்

தாலாட்டும் அறபுச் செற்களும்

ஹக்கன்	இறைவன்
அமானத்தே	நம்பிக்கையின் பேரில் ஒருவர்
திக்கிர்	வைத்திருக்கும் பொருள்

சூலாட்டு - 14

சாய்ந்தாடு பாவா..... சாய்ந்தாடு
 அண்ணல் முறைம்மது முன்னாலே.....
 சாய்ந்தாடு பாவா..... சாய்ந்தாடு பாவா
 அல்லாவத் தொழுது..... சாய்ந்தாடு
 சாய்ந்தாடு பாவா..... சாய்ந்தாடு
 அழகு நிலாவே..... சாய்ந்தாடு
 சாய்ந்தாடு பாவா..... சாய்ந்தாடு
 சந்திர ஒளியே..... சாய்ந்தாடு
 சாய்ந்தாடு பாவா..... சாய்ந்தாடு
 சித்திரப் பூவே..... சாய்ந்தாடு
 சாய்ந்தாடு பாவா..... சாய்ந்தாடு
 சங்கையுடனே..... சாய்ந்தாடு
 சாய்ந்தாடு பாவா..... சாய்ந்தாடு
 சப்பாணி கொட்டிச்..... சாய்ந்தாடு
 சாய்ந்தாடு பாவா..... சாய்ந்தாடு
 வாழூப்பழத்திக்கு..... சாய்ந்தாடு
 சாய்ந்தாடு பாவா..... சாய்ந்தாடு
 கிளிப்பிள்ளைச் சோற்றுக்கு..... சாய்ந்தாடு
 சாய்ந்தாடு பாவா..... சாய்ந்தாடு
 ஆட்டுக்கும் சோற்றுக்கும்..... சாய்ந்தாடு
 சாய்ந்தாடு பாவா..... சாய்ந்தாடு
 பாலுக்கும் பழத்திற்கும்..... சாய்ந்தாடு

பாடல் உதவி : எம். எச். எம். 'மஸ்'

தொழில் : ஆசிரியர்/ கவிஞர்/
பத்திரிகையாளர்

ஹர் : திக்குவலை/ மாத்தறை மாவட்டம்

வயது : 65

இப்பாடல் தென்னிலங்கையில் உள்ள கிராமங்களில் வாழும் முஸ்லிம் தாய்மார்களினால் தங்கள் குழந்தைகளை அமைதிப்படுத்தி உறங்கச் செய்வதற்காக பாடப்படும் தாலாட்டுப் பாடலாகும். இப்பாடலும் முன் கூறப்பட்ட தாலாட்டைப்போன்று 'சாய்ந்தாடு வாவா..... சாய்ந்தாடு.....' என்ற இசைவடிவிலேயே தொடங்குவது குறிப்பிடத்தக்கது. தாலாட்டுப் பாடலின் ஒசை ஓரளவு வேறுபட்டு

வந்தாலும், இதன் இசை எல்லாப் பாடல்களையும் ஒத்ததாகவே இருக்கிறது. பிரதேசங்களுக்கு பிரதேசம் பேசுகிமொழி, யழக்கவழக்கங்கள் வேறுபட்டிருந்தாலும், தாலாட்டுப் பாடலின் நோக்கம் எப்பொழுதும் ஒன்றாகவே இருக்கும். இதுவே தாலாட்டுப் பாடல்களின் பண்பு எனலாம். இப்பாடலிலும் தாய் தன் குழந்தையை அழுக நிலா, சந்திர ஓளி, சித்திரப்பூ, என்றெல்லாம் மனம் குளிரிப் புகழ்ந்து பாடித் தன் ஆசையைத் தீர்த்துக் கொள்கிறாள்.

பாவா

அதிகமாக சிறு குழந்தைகளை அன்போடு அழைக்கும் போது, பெரியவர்கள் ‘பாவா’ என்று அழைப்பது இப்பகுதி முஸ்லிம்களிடையே வழக்கில் உள்ள பழக்கமாகும். மேலும் ஷவாங்கா பாவா’ என்று பெரியோரை மரியாதைக்காகவும் சொல்வது இம்க்களின் வழக்கமுமாகும்.

கவிஞர்கள், புலவர்களின் தாலாட்டுப் பாடல்கள்

தாலாட்டுப் பாடல்களை இரண்டு வகையாகப் பிரித்து நோக்கலாம். ஒன்று படிப்பறிவில்லா கிராமத்து முஸ்லிம் தாய்மார்கள், எவ்வித இலக்கண கட்டுப்பாடுகளுக்கும் அடிமைப்படாமல் பாடியது. மற்றது கற்றிறந்த கவிஞர்களும், புலவர்களும் பாடியது. இல்லாம் மதத்தின் அடிப்படைத் தத்துவங்களையும், இறைவனின் ஆளுமை, சிறப்புக்களையெல்லம் வைத்து கவிஞர்களினாலும், புலவர்களினாலும், கருத்தாழமும், கற்பனைச் சிறப்புமிகிக் கல தாலாட்டுப் பாடல்கள் பாடப்பட்டுள்ளன. இப்பாடல்கள் யாவும், குழந்தைகளுக்கு அவர்களின் இளமைப்பருவத்திலேயே மத உணர்வுகளை ஊட்டி ஒழுக்க கீல்களாக அவர்களை வளர்க்க வேண்டுமென்ற நோக்கத்துடனேயே படைக்கப்பட்டிருப்பது புலனாகிறது. கல்வியறிவு குறைந்த நிலைகளில் கிராமங்களில் வாழும் மக்கள் மத்தியில் ஒழுக்கப் பண்புகளை வளர்த்து, அவர்களை ஒழுக்க நெறிமுறைகளைக் கடைப்பிடித்து ஒழுகுவதற்கு இத்தாலாட்டுப் பாடல்கள் பெரிதும் உதவின.

இப்பாடல்கள் சில இலக்கண வரம்பிற்கு உட்பட்ட நிலையில் பாடப்பட்டுள்ளன. இவைகளை நாட்டார் இலக்கியமென்று கூறல் முடியாது. இவைகளை கற்றிறந்த கவிஞர்கள், புலவர்களினால் பாடப்பட்ட பாடல்களாகவே கொள்ளல் வேண்டும். இந்த அடிப்படையில் நோக்கும் போது ஷசாய்ந்தாட்டுப் பாடல்களை நாம் கவிஞர்களால் பாடப்பட்ட பாடல்களாகவே கருத இடமுண்டு.

கூலாட்டு - 15

ஆரா..... ராரா..... ராராரோ..... ஆரா..... ராரா..... ராராரோ.....
 ஆரிரி..... ராரா..... ராராரோ.....
 சீராய் உலகம் படைத்தோனின்
 சிறப்பாம் அல்லாஹ் எனுநாமம்,
 நேராய் கல்பில் வைத்தே
 நினைவாய் உறங்கு என்மகனே.....

(ஆராரா..... ராரா.....)

சமானுடனே..... கலிமாவை
 ஒதித் தொழுது..... முதலீந்து
 சீமான் தனக்காய் நோன்பு வைத்து
 ஹஜ்ஜாம் செய்வாய் என்மகனே.....

(ஆரா..... ராரா.....)

ஹரின் பொருளும் பட்சணமும்
 எல்லாம் உனக்கே கிடைத்தாலும்
 நீரின் குழியி போலழியும்
 நிலைக்கும் நல்ல அமல் மகனே

(ஆரா..... ராரா)

பாடியவர் :	சங்கைக்குரிய தோண்ண மெள்ளானா
பாடல் உதவி :	ஏ. ஆர். எம். அப்துல் காதர்
ஹர் :	காலி (தென்னிலங்கை)
தொழில் :	ஆசிரியர்
வயது :	60

(இப்பாடல் இலங்கை கல்வி வெளியீட்டுத் தினைக்கள் வெளியீடான நாட்டார் பாடல்கள் என்னும் நூலில் இடம்பெற்றுள்ளது.

இப்பாடல் தென் இலங்கையில் உள்ள கிராமங்களில் முஸ்லிம் பெண்களால் பாடப்பட்டு வருகின்றமை குறிப்பிடத்தக்கது. இப்பாடல் பூரணமாக இல்லாம் மதத்தின் அடிப்படைக் கூறுகளான நம்பிக்கை, தொழுகை, நோன்பு, ஸக்காத், ஹஜ்ஜா ஆகிய ஐந்து அம்சங்களையுப் பற்றி சிறப்பாக எடுத்தோதுகின்றது. உலகில் வாழும் ஓவ்வொரு முஸ்லிம்களும் தங்கள் வாழ்வில் கடைப்பிடித்து ஒழுக வேண்டிய

இஸ்லாமியத் தத்துவங்களையும் ஒழுக்கக் நெறிகளையும், பற்றி நிறைவாகக் இத்தாலாட்டுப் பாடல், கூறுகிறது. இத்தாலாட்டுப் பாடல் வளரும் குழந்தைகளுக்கு அவர்களுடைய சிறு பராயத்திலிருந்தே இஸ்லாமிய ஒழுக்க நெறிகளைப் போதிக்க வேண்டும் என்ற எண்ணத்தில் உருவாக்கப்பட்டுள்ளது. இத்தாலாட்டுப் பாடல்கள் பரவலாக இலங்கையின் பிற கிராமத்து முஸ்லிம் தாய்மார்களினாலும் பாடப்படுவதும் குறிப்பிடத்தக்கது.

உலகத்தைப் படைத்தவன் இறைவனென்றும் அவன் மகத்தானவன், சக்தியுள்ளவன் அவனை நாங்கள் எப்பொழுதும் நினைவில் வைத்து, பிரார்த்தித்து வரவேண்டுமென்று, இத்தாலாட்டில் தாய் தன்னுடைய குழந்தைக்கு கூறுகிறாள். இன்னும், இறைவனைத் தொழுது, அவன் சொன்னபடி நோன்பு, பிழித்து, ஏழைகளுக்கு ஸக்காத் கொடுத்து, ஹஜ்ஜு செய்ய வேண்டும் என்றெல்லாம் சொல்கிறாள். இஸ்லாமிய அடிப்படை உண்மைகளைத் தெளிவுபடுத்தும் இத்தாலாட்டுப் பாடல், குழந்தைகளை உறங்கச் செய்வதற்காக பாடப்பட்டாலும், இப்பாடலைக் கேட்கும் பெரியவர்களும் உண்மையை உணர்ந்து அதன்படி ஒழுகுவதற்கு வாய்ப்புக்கள் ஏற்பட்டுள்ளதெனக் கூறலாம்.

இறுதியாக இத்தாலாட்டுப் பாடலில் இடம் பெற்றுள்ள ஷநிலைக்கும் நல்ல அமல் மகனே' என்னும் வசனம் ஒரு மனிதன் இறந்த பின்பு, அவன் உலகில் வாழ்ந்த காலத்தில் செய்த நன்மைகள் மட்டும் தான் அவனோடு நிலைத்து செல்லும் என்பதைச் சிறப்பாக விளக்கிக் காட்டுகிறது.

தாலாட்டும் அறபுச் சொற்களும்

அல்லாஹ்	-	இறைவன்
கல்பு	-	உள்ளம்
சமான்	-	நம்பிக்கை
கலிமா	-	இஸ்லாத்தின் அடிப்படைத் தத்துவ விளக்கங்கள்
நோன்பு	-	பசித்திருத்தல் :. இஸ்லாத்தின் முன்றாம் கடமை
ஹஜ்ஜு	-	இஸ்லாத்தில் இறுதிக் கடமை
அமல்	-	செயற்பாடுகள்/ நன்மைகள்

இத்தாலாட்டில் வரும் முதலீந்து என்னும் சொல், உலகில் வாழும் ஒவ்வொரு பணக்கார முஸ்லிம்களும் தங்களுடைய உழைப்பில் ஒரு பகுதியை ஏழைகளுக்கு ஸக்காத் கொடுக்க வேண்டுமென்பதையே வலியுறுத்துகின்றது.

மேற்சொன்ன தாலாட்டுப் பாடலும், கற்றறிந்த மார்க்க அறிஞரினால் பாடப்பட்ட பாடலாகும். இதைப் பாடிய தோணா மெளலானா ஒரு இறை நேசக்செல்வர் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

தூலாட்டு - 16

அரூரே..... ஆரிவரோ..... அறுமைந்துக்கப்பாலே

அரூரையானால் அறுமைந்துக்கப்பாலே
அரூராய்ந்தறி பொருளை..... மகள்

அறிந்துணர்ந்த..... நித்திரைசெய்.....

நித்திரைக்கோ..... நீயமுதாய்? என்

நேசமுள்ள..... பாலகரே.....

கத்திறத்தைக் கேட்டு மனம்,
கலங்குதப்பா..... நித்திரைசெய்.....

முத்துக் கலிமாவை

மெளனத் தியானம் செய்து

நெந்த்தியின்..... மத்திதனில்

நிலை நிறுத்தி..... நித்திரைசெய்.....

உள்ளபடி..... நடக்க.....

உள்ளும் புறமும் ஒன்றாய்.....

உள்ளமெய்யைக் கண்டறிந்து - மக

உற்றுணர்ந்து நித்திரைசெய்.....

நித்திரையோ மவுத்தாகும்.....

நினைவோ ஹயாத்தாகும்.....

பத்திரமாய் என்மகளே.....

பக்தியுடன் நித்திரைசெய்.....

நாயன் அமானிதத்தை

நாடியே சுஜாதுசெய்து.....

மாயோன் இபுலீசை..... மகள் நீ

மருட்டியே..... நித்திரைசெய்.....

மக்கா முகம்மதரை..... நீ,

மனதில் குறித்துவைத்து

ஹக்கனை..... நீயுனர்ந்து மகள்

ஆறுதலாய்..... நித்திரைசெய்.....

தீணை.....	முகந்திடுவாய்.....
தீணோரை.....	அண்டிடுவாய்.....
தீணில் உறங்கி.....	என் தீணில் உறங்கி வெள்ளுவதை நித்திரை செய்.....
திப்பு மகள்.....	நித்திரை செய்.....
ஆக்கம் :	சங்கைக்குரிய தோணா மெளலானா
பாடல் உதவி :	எம். ஏ. முகம்மட்
தொழில் :	ஒய்வு பெற்ற ஆசிரியர்
வயது :	63
ஹர் :	ஜிந்தோட்டை (காலி மாவட்டம்)

மேற்சொன்ன இத்தாலாட்டுப் பாடலும் தென்னிலங்கை கிராமத்து முஸ்லிம் பெண்களால் பாடப்பட்டு வரும் பாடலாகும். கற்றறிந்த கலித்துவமிக்க மார்க்கப் பெரியார்களினால் இயற்றப்பட்டுள்ளதாகக் கூறப்படும் இத்தாலாட்டுப் பாடல் கிழக்கிலங்கை முஸ்லிம் கிராமத்து பெண்களினாலும் பாடப்பட்டு வருவதும் ஈண்டு குறிப்பிடத்தக்கது. ஒரு விடயத்தைப் பற்றி உபதேசம் செய்யும் முறையில் இயற்றப்பட்டுள்ள இத்தாலாட்டுப்பாடல். ஒரு மனிதன் இறைவனை நாடும் வழிகளையும், இறைவனுடைய ஆளுமை, சக்தி என்பன பற்றியெல்லாம் கூறுகின்றது. இஸ்லாம் சமயத்தில் உள்ள சிறந்த ஒழுக்க கெந்றிகளையெல் லாம் சிறப்பாக எடுத்தக் கூறும் இத்தாலாட்டுப்பாடல் குழந்தைகளை அவர்களின் சிறுவயதிலிருந்தே நற்பண்டுடைய பிரசைகளாக வளர்ப்பதற்கு பெரிதும் உதவி செய்கிறது.

தாலாட்டும் அறபுச் சொற்களும்

முத்துக்கலிமா	-	இஸ்லாம் சமயத்தின் அடிப்படை ஜெந்து தூண்கள்
மவுத்து	-	மரணம்
ஹயாத்து	-	வாழ்வு / உயிரோடிருத்தல்
சஜாது	-	தொழுது / தலைவணங்கி
இபுல்சீ	-	சாத்தான்
தீன்	-	மார்க்கம் / உண்மை / சமயம்
தீணோர்	-	ஒரு சமயத்தைப் பின்பற்றுவோர்.
ஹக்கன்	-	இறைவன்

திப்பு மகள்

இத்தலாட்டுப் பாடலில் இடம்பெற்றுள்ள ‘என் திப்பு மகள் நித்திரை செய்’ என்னும் வசனம் சீரங்கப் பட்டினத்தின் காவிரி நதி

மடியில். தன் தாய் நாட்டின் விடுதலைக்காக முதல் களப்பவியாகத் தன்னைத் தந்த ஒப்பற் ற மாமன்னன் மைசூர் வேங்கை திப்பு கல்தானையே குறிக்கும். வீரமும், விடுதலை வேட்கையும், மானிட நேசமும், மதவெறியுமற்ற இம்மன்னனைப் போன்று தன் குழந்தையும் வருங் காலத் தில் சிறப்பாக வளர வேண்டுமென்று தாய் கனவுகாண்கிறாள். ஒரு தாய்மையின் அப்பழக்கற்ற, தூய்மையான ஆசைக்கு இவ்வசனம் சிறப்பான எடுத்துக் காட்டென்லாம். கற்பனை பண்ணும்போது, கூட நிறைவாகவும், உயிர்த்துமிழ்போடும், கஞ்சத்தனம் இல்லாமலும் கற்பனை பண்ண வேண்டுமென்ற நிலைப்பாட்டில், பாடலாசிரியர் சிறப்பாக வெற்றி பெற்றுள்ளார் என்றே கூறுவேண்டும்.

மேலும், முஸ்லிம் கவிஞர்கள், புலவர்களினால் படைக்கப்பட்ட இஸ்லாமிய இலக்கியங்களில் அதிகமாக அறபு, உருது, மொழிச்சொற்கள் கலந்திருப்பதைக் காணலாம். இதற்கு முக்கிய காரணம் இப்படியான தாலாட்டுப்பாடல்களைப் பாடிய பெரும்பாலான கவிஞர்களும், புலவர்களும் தென் இந்தியாவைச் சேர்ந்த காயல்பட்டினாம், கீழக்கரை போன்ற பகுதிகளிலிருந்து இலங்கைக்கு வந்து. இஸ்லாமிய பிரச்சாரங்கள் செய்து வந்தவர்கள் என்பது நோக்கத்தக்கது. மேலும் இப்படியான பிறமொழிச் சொற்கள் அதிகமாக இஸ்லாமிய இலக்கியங்களில் கலந்திருப்பதும் இவ்விலக்கியத்தின் தனிச்சிறப்பு எனலாம்.

சூலாட்டு - 17

சாய்ந்தாடு மாண்குட்டி சாய்ந்தாடு
சாயமயிலே நீ சாய்ந்தாடு..... உன்
தாய் - இருகை கொட்ட சாய்ந்தாடு
தங்கமயிலே..... நீ சாய்ந்தாடு.....

இஸ்லாத்துக்கு ஐந்து பர்ளென்றுரைத்தார் நபி..... அதை
இன்னதென்றிவாய்..... மகனே
இஸ்லாத்தையறிந்து நடக்காதவன் கெட்ட
சனன் என்று சொல்லிச் சாய்ந்தாடு

ஓராவதான கலிமாச் சஹாத்து
உரைக்கும் பொருளின் கருத்தறிந்து
நேரான ஒல்தாதின் சொல்லை அறிந்து நீ
நேர்வழி பெற்றிடச் சாய்ந்தாடு.

இரண்டாவதாக தினமைந்து நேரம்
இறைவன் விதித்த தொழுகையினை
சண்டாளப் பிள்ளைகளோடு கூடியே
சற்றும் விடேன என்றே சாய்ந்தாடு.

முன்றாவதான சக்காத்துப் பர்ண
முதலுள்ள பேர்கள் கொடாதிருந்தால்
உண்ட முதலைப் பாம்பாக்கித் தோளில்
ஹக்கன் போடுவானென்று சாய்ந்தாடு

நாள்காவதாக ரம்மானின் நோன்பதை
நாயன் பர்ளாக்கினான் என்றறிந்து
இயலாத நோயாளி, சிறுபிள்ளை, சபராளி
இயன்றால் பிடிக்கலாம் சாய்ந்தாடு.

ஐந்தாவதாக சக்தி பெற்றோர் மக்கா சென்று
ஹஜ்ஜை செய்யக் கடனாம் மகனே
அஞ்சாமல் இஸ்லாத்தின் ஐந்தையும் நீ,
ஆராய்ந்து அறிந்து சாய்ந்தாடு

ஜம்பத்தி ஒன்று அலிபுடன் நூன் ஒன்று
ஆண்பிள்ளைச் சிங்கமறிவு கொண்ட
தன்புத்தியாலாராய்ந்து புரிந்து உன்
தாய் சொல்லைக் கேட்டு நீ சாய்ந்தாடு.

புலாலான இந்த அங்கத்திலே
புண்ணான ஒரு ஒட்டையையை ஆராய்ந்து
காணாத ஆனந்தக் காட்சி தெரிய - உன்
கைகளை ஆட்டி நீ சாய்ந்தாடு.

அங்கம் : மஹம்மது ஹாயிம் ஆலிம் புலவர்
ஊர் : அக்கரைப்பற்று
பாடல் உதவி : கிராமத்து இதயம் 1995
வெளியீடு : முஸ்லிம் சமய கலாசார அலுவல்கள்
தினைக்களம், கொழும்பு - 2

இப்பாடலும் இஸ்லாத்தின் அடிப்படைக் கடமைகளான சமான், தொழுகை, ஸக்காத், நோன்பு, ஹஜ்ஜா ஆகியவற்றை விரிவாக எடுத்துக்கூறி முஸ்லிம்கள் அவைகளைக் கடைப்பிடித்து ஒழுகும் முறைபற்றியும் சொல்கின்றது. சிறு பருவத்திலேயே குழந்தைகளுக்கு இஸ்லாத்தையும் அதன் ஒழுக்க நெறிமுறைகளையும் ஊட்டுவதை நோக்கமாகக் கொண்டு இப்புலவரால் இயற்றப்பட்ட இத்தாலாட்டுப் பாடல், கிழக்கிலங்கை முஸ்லிம் பெண்கள் மத்தியில் மிகப் பிரபல்யம் பெற்ற தாலாட்டுப் பாடல்களில் ஒன்றாகும். குழந்தையை மடியில் அல்லது தரையில் அமரவைத்துக் கொண்டு, தாய் தன் இரு கைகளையும் கொட்டித் தாளத்தோடு, இப்பாடலைப் பாடப்பாட, குழந்தையும் மகிழ்ச்சியால் தானும் தன் பிஞ்சக் கரங்களை ஆட்டி ஆட்டி மகிழ்ந்து விளையாடிப் பின் தூங்கி விடும். குழந்தைகளை ஒழுக்க நெறியோடு இஸ்லாமியச் சூழலில் வளர்ப்பதற்கு இப்படியான தாலாட்டுப் பாடல்கள் முஸ்லிம் தாய்மார்களுக்கு பெரிதும் உதவியதையாரும் மறுக்க முடியாது.

தாலாட்டும் அறபுச் சொற்களும்

- பர்னுகள் - கடமைகள்
- கலிமா சஹாத்து - ஜந்து கலிமாக்களில் முதலாவது கலிமா
- உல்தாது - ஆசிரியர் / நேரிவழிகாட்டி/ஆலிம்

ரவற்மான்	- இறைவன்
சக்காத்து ரம்மான்	- ஏழைவரி, இஸ்லாத்தின் மூன்றாம் கடமை
	- நோன்புமாதம், இஸ்லாத்தின் நான்காம் கடமை
சபராளி	- பிரயாணி
அலிபுடன் நான்	- புனித திருக்குர்தூனின் முதல் தெர்டுக்க எழுத்துக்கள்
ஹக்கன் ஹஜ்ஜு	- இறைவன் - இஸ்லாத்தின் இறுதிக் கடமை

தாலாட்டும் - புலவரும்

இத்தாலாட்டைப் பாடிய முகம்மது ஹாம் ஆலிம் புலவர், கிழக்கிலங்கையைச் சேர்ந்த அக்கரைப்பற்று என்னும் ஊரைச் சேர்ந்தவர். இவர் நல்ல மார்க்கப்பற்றும் இஸ்லாத்தில் தெளிந்த அறிவும் கொண்ட ஆலிம் ஆவார். இவர் இதைப் போன்ற பல தாலாட்டுப் பாடல்களைப் பாடியிருந்தாலும், அவைகள் கைக்கு எட்டாமல் போனது தூர்ப்பாக்கியமே. நல்ல சந்தமுள்ள இவருடைய இத்தகைய பாடல்கள் மக்கள் மத்தியில் நல்ல விழிப்புணர்வுகளை ஏற்படுத்தின.

தாலாட்டுப் பாடல்களும் பேச்சு மொழியும்

பொதுவாக கிராமத்து மூஸ்லிம் மக்களின் இலக்கியங்களான பாடல்கள், கதைகள், பழமொழிகள் யாவும் அவர்களின் பேச்சு மொழியிலேயே உள்ளன. வாழ்க்கையில் இவர்களுக்கு அனுபவம் கற்றுக் கொடுத்தவைகளையெல்லாம் யதார்த்தமாக, எவ்வித பிறழ்வுகளும் இல்லாது, நாட்டார் இலக்கியங்களாக எங்களுக்குத் தந்துள்ளனர். இனிமையும், கனிவும் கொண்ட இவர்களுடைய பேச்சுமொழி நாட்டார் இலக்கியங்களுக்கு மேலும் மேலும் மெருகூட்டிக் கொண்டிருக்கின்றன. செந்நெறி இலக்கியங்களுக்கு மத்தியில் நாட்டார் இலக்கியங்கள், தலைநிமிர்ந்து நிற்பதற்கு மூலகாரணமாக இருப்பது, இம்மக்களின் பேச்சு மொழியினுடைய ஆர்வமையும், அழகுமேயாகும்.

கிராமத்து மூஸ்லிம் மக்களுடைய பேச்சுமொழி கேட்பதற்கு இங்கிதமாகவும், இனிமையாகவும் இருக்கும். இதைப் போன்றே இவர்களுடைய தாலாட்டுப்பாடல்களும் கேட்பதற்கு இனிமையாகவும்,

மனதிற்கு ஆறுதலாகவும் இருக்கும். இத்தாலாட்டுப் பாடல்கள் குழந்தைகளை மட்டுமில்லாது வளர்ந்தவர்களையும் தூங்கச் செய்துவிடும் சக்தி பெற்றுள்ளன. படிக்கப் படிக்க இனிக்கும். இவர்கள் பேசும்போது ஷவாகா', ஷஇரிகா', ஷசாப்பிடுகா', ஷவாபுள்ள', ஷஇரிபுள்ள', ஷளன்ர ராசா', ஷளன்ர கண்டார்', ஷளன்ர கண்டு மகனார்' என்றெல்லாம் கனிவோடு பேசுவார்கள். பேசும்போது சொற்களை நீட்டிப் பேசும் பழக்கம், இவர்களிடம் சாதாரணமாக இருக்கும். இக்கிராமத்து ஏழை முஸ்லிம் தாய்மார்களின் தாலாட்டுப் பாடல்கள் சுவையும், மனதிற்கு இன்பத்தையும் அளிக்கவல்லன. இவை அனைத்துக்கும் காரணமாக இருப்பது. இவர்களுடைய பேச்சு மொழியோகும்.

இலக்கண விலங்கை உடைத்தெறிந்து சுதந்திரப் போராளிகளாய் வீறுநடைபோட்டு வரும் நாட்டார் இலக்கியங்களின் வெற்றிக்கு உறுதுணை புரியும், இம்மக்களின் பேச்சுமொழி பற்றிய தமிழ் அகராதிகள் வெளியிடப்படல் வேண்டும். கற்றறிந்த தமிழறிஞர்கள் இப்பணியை முகம் சளிக்காது மேற்கொள்ள முன்வரல் வேண்டும். இதுவே நாங்கள் தமிழ் தாய்க்கு செய்யும் பெருந் தொண்டாகும்.

“எல்லா மொழிகளிலும் பேச்சு வழக்கு, எழுத்து வழக்கு என்ற பாகுபாடு இருக்கவே செய்கிறது. இதனையே இழிசனர் வழக்கு என்றும் சான்றோர் வழக்கு என்றும் இலக்கணக்காரர் வகுத்துக் காட்ட முற்பட்டனர். பிராகிருதம், சமஸ்கிருதம் என்ற வகைப்பாடு இந்த விதமானதுதான். பிராகிருதம் இயல்பான மக்கள் மொழி, சமஸ்கிருதம் கற்றறிந்தோரால் ஒரளவு வலிந்து செப்பனிடப்பட்டது. இந்த விதமான இருமைப் பயன்பாடு ஒன்றும் நாதனமானது அல்ல” என்பார். இலக்கியக் கலாநிதி கவிஞர் இ முருகையன் 12 - கருவாட்டுக்கள்ஸா - பக் 03.

தாலாட்டும் சமுதாயப் பார்வையும்

இலங்கை கிராமத்து முஸ்லிம் தாய்மார்களினால், பாடப்பட்டு வரும் தாலாட்டுப் பாடல்கள் யாவும் அம்மக்களின் வாழ்வியல் பேசும், இலக்கியச் செல்வங்களாகும். இத்தாலாட்டுப் பாடல்களில் அவர்களின் பழக் கவழக் கங்கள் பண்பாட்டுக் கோலங்கள், உறவுகள், அவ்வறுவுகளின் புனிதத்தன்மை, கலியாண வைபவங்கள், அவைகளின் சிறப்புக்கள் என்பனவையெல்லாம் வெளிச்சமிட்டுக் காட்டப்படுகின்றன.

கிராமப்புறங்களில் வாழும் முஸ்லிம்கள் அவர்களுடைய பெருநாட்காலங்களில் கிராமங்களில் கயிற்று ஊஞ்சல், தொட்டிலுஞ்சல் போட்டு பெருநாட்களை கொண்டாடுவது வழக்கமாகும். நோன்புப் பெருநாள், ஹஜ்ஜாப் பெருநாள் ஆகிய இரு பெருநாட்களையும் இவர்கள் மிகக் குதுகலமாகக் கொண்டாடுவார்கள். இக்கொண்டாட்டங்கள் பெருநாள் ஆரம்பமாகித் தொடர்ந்து ஏழ நாட்களுக்கு இருக்கும். பொதுவாக ஊஞ்சல் போட்டு இருக்கும் இடங்களில் இரவு நேரங்களில் பொல்லடி, பாட்டுக்கச்சேரிகள், நாடகங்கள் தொடர்ச்சியாக நடைபெறும். இப்படியான இடங்களில் தேனீர், சர்பத், மிட்டாய், சட்டிபானை, காப்புக்சீப்புக் கடைகள் வைக்கப்பட்டிருக்கும். இதனால் இரவு நேரங்களில் அதிகமான பெண்கள் வந்து சமான்கள் வாங்குவதோடு, கலை நிகழ்ச்சிகளையும் பார்த்துப் போவார்கள்.

தொட்டிலுஞ்சல் சமார் பத்துப் பதினைந்து பேர் இருந்து ஆடக்கல்லியவாறு இருக்கும். சாய்மணைக் கதிரைகள் ஊஞ்சலின் சிறகுகளில் பொருத்தி மேலும் கீழும் ஊஞ்சல் போய்வரக் கூடியவாறு செய்திருப்பார்கள். கீழிருந்து இருவர் ஊஞ்சலைச் சுற்ற அது மேலுக்கு போய் கீழ்நோக்கி வந்து தொடர்ந்து சுற்றும்.

மேலும், கிராமத்து முஸ்லிம்களின் வாழ்வியலோடு பின்னிப் பினைந்துள்ள பாவனைப் பொருட்களான பெட்டகம், தைலாப்பெட்டி என்பன பற்றியெல்லாம் இத்தாலாட்டுப் பாடல்கள் சிறப்பாக எடுத்துக் கூறுகின்றன. அக்கால கிராமத்து முஸ்லிம்கள் தங்கள் முக்கிய பாவனைப் பொருட்களான நகைநட்டுக்களையும், உடுபிடவைகளையும் பாதுகாப்பாக இப்பெட்டகங்களிலே வைத்துப் பூட்டி வைப்பார்கள். காசி பணங்களையும் இவர்களின் முக்கிய தல்தாவேத்துக்களான காணி உறுதிகள், காகிதாதிகள், புனித குர்ஆன், கிதாப்புகள் என்பனவற்றையெல்லாம் தைலாப் பெட்டிகளில் வைத்துக் கொள்வார்கள். இவைகளை இவர்கள் விலை உயர்ந்த முதிரை, கருங்காலி, சமணை மரத்தினால் இப்பெட்டகங்களையும், தைலாப் பெட்டிகளையும் அழகாக செய்து வைத்திருப்பார்கள். சிலர் இவைகளுக்கு அழகான சித்திர வேலைப்பாடுகளும் செய்து அழகுபடுத்தி வைத்திருந்தமை பற்றியும் அறியக்கிடக்கிறது. இப்பொருட்கள் இன்று மக்கள் மத்தியில் உபயோகத்தில் இல்லாது வழக்கொழிந்து போனாலும், இவைகளிலிருந்தே இன்றை நாகரீக உலகில் மக்களால் பாவிக்கப்படும் நவீன குட்கேஸ் பெட்டிகள், அலுமாரிகள் யாவும் வடிவமைக்கப்பட்டன.

இன்றைய நாகரீக உலகில் அக்கால கிராமத்து முஸ்லிம் மக்களிடையே வேறுன்றி இருந்த களியாட்டங்களும் பழக்க வழக்கங்களும், பண்பாடுகளும் காலமாற்றத்தால் வழக்கொழிந்து மறைந்து போனாலும், அவைகளின் ஏச்சங்களாக பொல்லடியென்னும் களிக்பாட்டமும், கம்பு விளையாட்டு, சீனடியும் சில கிராமங்களில் ஆங்காங்கே இடம்பெற்றுக் கொண்டிருக்கின்றன. நவீனமயமாக்கப்பட்ட மாணிட வாழ்க்கையில் பழமைக்கு இடமில்லாது, போன்றையே, இவைகள் வழக்கொழிந்தமைக்கு முக்கிய காரணமாகும்.

இன்னும், இத்தலாட்டுப் பாடல்கள் மூலமாக கிராமத்து முஸ்லிம் கள் தங்கள் தேவைகள் எதுவாக இருந்தாலும், அத்தேவைகளைப் படைத்த இறைவனிடம் மட்டும் தான் கேட்டு இரஞ்சவார்கள் என்னும் உண்மை. சிறப்பாக வெளிக்காட்டப்படுகிறது. ஒருதாய் தன் குழந்தையின் வாழ்விற்காக கேட்பவை எதுவாக இருந்தாலும் அவைகளை இறைவனிடமே கேட்கிறாள். வேறு மதத்தினரைப் போல், பல கடவுளர்களிடம், போய் தங்கள் தேவைகளைக் கேட்பதில்லை. ஏகத்துவக் கொள்கை இதிலிருந்து புலனாகிறது.

குழந்தையின் வாழ்வு மலரத் தாய்மை. எத்தனையோ விதம் விதமான தொட்டிலையும், ஊஞ்சலையும், கட்டி மகிழ்கின்றது. இத்தோடு கிராமத்து, முஸ்லிம் மக்கள் அவர்களின் வீடுகளில் உபயோகித்து வந்த பாய்களையும் அவைகளுக்குப் போட்டு இழைத்த வண்ண வேலைப்பாடுகளையும் இத்தாலாட்டுக்கள் எங்களுக்கு பறைசாற்றிக் கொண்டிருக்கின்றன.

கிராமத்து முஸ்லிம் மக்களின் இறை நம்பிக்கையையும் அவர்களின் வழிபாட்டு முறைகளையும் சிறப்பாக எடுத்துக் கூறும் இத்தாலாட்டுப் பாடல்கள் மூலம் கிராமங்களுக்கு காலத்துக்கு காலம் மார்க்க உபதேசங்கள் செய்வதற்காக வரும் இறைநேசச் செல்வர்கள் பற்றியும் அவர்கள் ஆற்றிய பணிகள் பற்றியும் அறியக்கிடக்கின்றன.

இன்னும், கிராமத்து முஸ்லிம்கள் இறையடியார்களான அவுலியாக்கள் மீது மிகக் கூடுதலான பக்தியும், மரியாதையும் உள்ளவர்களாக இருந்தமை பற்றியும், அவர்களின் அடக்கஸ்தலங்களுக்கு இவர்கள் சென்று அங்கு காணிக்கை செலுத்தி,

பிரார்த்தனை செய்து வருவது பற்றியும் இத்தாலாட்டுக்கள் எங்களுக்கு புலப்படுத்துகின்றன.

கிராமப்புற முஸ்லிம் மக்களின் வாழ்வியல் பற்றி சிறப்பாகப் பேசும் இத்தாலாட்டுப் பாடல்கள், பல அழிந்து விட்டன. இம்மக்களின் மனங்களில் மட்டுமே குடிகொண்டிருந்த இத்தாலாட்டுப் பாடல்கள், அவைகள் குடிகொண்டிருந்த உள்ளங்களோடு அழிந்து மறைந்து விட்டன. இல்லாவிட்டால் இன்னும் இம்மக்களின் வாழ்வியலின் யதாத்தங்களையெல்லாம் நாங்கள் புரிந்து அறிந்து கொள்ள அரிய வாய்ப்புக்கள் ஏற்பட்டிருக்கும்.

தாலாட்டும் மாணிடவியலும்

தாலாட்டுப் பாடல்கள் அதிகமாக குடும்ப உறவினர்களைப் பற்றியும், அவ்வறிவினர்கள், குழந்தைகளின் மகிழ்வூறு வைபவங்களில் அளிக்கும் பரிசுப் பொருட்கள் என்பன பற்றியெல்லாம் விரிவாகப் பேசுகின்றன. தாலாட்டுப் பாடல்களிலெல்லாம் குடும்ப ஆதிக்கம் பற்றி நிறைவாகச் சொல்லப்படுவது மரபாகவே இருந்து வருகிறது. தாலாட்டுக்களில் ஒரு குழந்தையின் தந்தை வழி உறவுகள். தாய்வழி உறவுகள் பற்றி மிகவும் துல்லியமாகத் தாய் கூறிக்கூறிப் பெருமைப்படுவதைக் காண்கிறோம்.

கிராமப்புற முஸ்லிம்கள் தங்கள் குடும்பங்களுக்கிடையில் இடம் பெறும், திருமணங்கள், பிள்ளைள்பேறு, சிறுவர்களுக்கு நடைபெறும் சுன்னத்துக் கலியாணம், விருந்துகள், மதச்சடங்குகள் போன்ற வைபவங்களுக்கு குடும்ப சகிதம் சென்று பரிசில்கள் அளித்து தங்கள் உறவுகளைப் பலப்படுத்திக் கொள்வார்கள். இன்னும் இப்படிப்பட்ட வைபவங்கள் குடும்பங்களுக்கிடையில் நடைபெறும் காலங்களில் உறவினர்களின் இல்லங்களில் தங்கி இருந்து உதவி ஒத்தாசைகளைச் செய்தும் வருவார்கள். குறிப்பாக குடும்பங்களில் பிள்ளைகள் பிறந்தால், அப்பிள்ளைகள் பிறந்த உறவினர்களின் வீடுகளுக்கு சென்று தங்களால் முடியுமான எல்லா உதவிகளையும் செய்வதுடன், அக்குழந்தைக்கு உட்படுகள், வாசனைப் பொருட்கள் போன்ற பரிசில்கள் அளித்தும் மகிழ்வார்கள்.

மேலும் ஒரு குடும்பத்தில் ஒரு பிள்ளைப் பிறந்தால், அப்பிள்ளையின் தாயின் முத்த சகோதரனுக்கே, அப்பிள்ளைப் பேற்றின் போது இடம் பெறும், எல்லா நிகழ்வுகளிலும் முக்கியத்துவம் கொடுக்கப்படுவது வழக்கமாக இருந்து வருகிறது. பிறந்த குழந்தைக்கு

தங்கத்தால் அல்லது வெள்ளியால் மாலை செய்து போடுவது தொடக்கம், அதற்குரிய மற்ற முக்கியமான நிகழ்வுகளைச் செய்யும் பணிகளுக்கெல்லாம் உதவுவது வரை தாய் மாமனே முதன்மை ஸ்தானத்தில் இருப்பார்.

குடும்ப உறவினர்களை இரு வகையினராக நோக்கலாம். முதலாவது இரத்த உறவுள்ளவர்களென்றும், இரண்டாவது குடும்பங்களில் இடம்பெறும் திருமணங்களால் வரும் மன உறவுகள் என்றும் பகுக்கலாம்.

குழந்தையின் தகப்பன், தாய்மாமன்மார்கள், தாயின் தகப்பன், தாயின்சகோதரிகள் என்போர்கள், இரத்த உறவினர்களாவார்கள். குழந்தையின் தாயுடைய சகோதரியின் கணவன், அவருடைய தாய், தகப்பன், சகோதர சகோதரிகள் என்போர் மன உறவினர்களாவார்கள்.

ஒரு குழந்தைக்கு முக்கியமான உறவினர்களாக தகப்பனும் தாயுமே ஆவார்கள். இவர்கள் இருவரும் சேர்ந்தே குடும்பம் என்னும் ஸ்தானத்தை உருவாக்கி மகிழ்கின்றனர். இவர்களின் மகிழ்ச்சியின் நிலையான பெறுபேறுதான் பிள்ளைப் பாக்கியமாகும்.

ஒரு தாய் தாலாட்டுப் பாடும்போது தன் குடும்ப உறவினர்களையெல்லாம் விழித்து, அவர்கள் தன்னுடைய பிள்ளைக்கு அளித்த பரிசில்களையும், அளிக்க இருக்கும் பரிசில்களைப் பற்றியெல்லாம் கூறிக்கூறி மகிழ்ந்து கொள்கிறார். மாமா அடிப்பார், முத்தம்மா பேசுவா என்றெல்லாம் உறவினர்களின் இயல்புகளை வெளிக்காட்டி குழந்தையை உறங்கச் செய்வதும் தாலாட்டுக்களில் காணக்கூடியதாக இருக்கிறது.

இவ்வாறு, எத்தனையோ மானிடவியல் கூறுகளையெல்லாம் இத்தாலாட்டுக்களைப் பற்றி ஆயு செய்யும் போது நாங்கள் கண்டுகொள்ளலாம். தாலாட்டுக்கள் யாவுமே உறவுகளைச் சுற்றி வட்டமிட்டுக் கொண்டிருப்பதும், அவ்வறவுகளைப் பற்றி பேசுவதுமே. அதன் மரபெனலாம்.

தாலாட்டும் பொதுப்பார்வையும்

பொதுவாகத் தாலாட்டுப் பாடல்களைப் பெண்களே பாடுவது வழக்கம். குழந்தை பாலுக்காக அழும்போது அல்லது வேறு ஏதாவது காரணங்களுக்காக அழும்போது, குழந்தையின் தாய் பிள்ளையை மடிமீதில் வைத்து அல்லது ஊஞ்சலில் வைத்து தாலாட்டி உறங்க வைப்பாள். இது பரம்பரை பரம்பரையாக குடும்பங்களிலிருந்து வரும் வழக்கமாகும்.

இவ்வழக்கம் சில சந்தர்ப்ப சூழலுக்கேற்றவாறு மாறுபடுத்துமுண்டு. தாய் முக்கியமான வேலையில் ஈடுபட்டுக் கொண்டிருக்கும் போது குழந்தை அழுதால் அக்குழந்தையின் சின்னம்மா (தாயின் சகோதரி), முத்தம்மா (தாயின் தாய்), தந்தை, மாமன் என்போரும் அழுகுழந்தையை தூக்கியெடுத்து தாலாட்டுப் பாடத் தூங்க வைப்பார்கள்.

பொதுவாக மூஸ்லிம் கவிஞர்களாலும், புலவர்களினாலும் ஷசாய்ந்தாடம்மா' என்ற இசைவடிவில் எழுதப்பட்ட தாலாட்டுப் பாடல்களோடு இவர்களால் பாடப்பட்ட மற்றப்பாடல்களும் நாட்டார் இலக்கியமாக கருதப்படல் முடியாது. இவைகளை நாங்கள் செந்தெறி இலக்கிய வரம்பிற்குட்பட்டவைகளாகவே கருதல் வேண்டும்.

இலங்கை கிராமத்து மூஸ்லிம் தாய்மார்களால் பாடப்பட்டு வந்த தாலாட்டுப் பாடல்கள், மட்டுமே நாட்டார் இலக்கியமாகும். இவைகளை, கிராமங்களில் மூஸ்லிம் ஆண்களும் ஒசையோடு பாடும் திறனுள்ளவர்களாக இலங்கையிலுள்ள மூஸ்லிம் கிராமங்களுக்கு சென்றபொழுது இவ்வுண்மையை நேராகவே நான் தரிசித்து மகிழ்ந்தேன்.

கல்லையும், மண்ணையும், ஏதிர்ப்பட்ட மரங்கெடிகளையும், உருட்டி வரும் காட்டாற்று வெள்ளம் போல், படிப்பறிவில்லா ஏழைக்கிராமத்து மூஸ்லிம் தாய்மார்களின் தாலாட்டுப் பாடல்களும், அவர்களின் மனதில் பொங்கி வரும் யதார்த்தங்களையும், கற்பனைகளையும் சுதந்திரமாகத் தங்கு தடையின்றி அள்ளி வந்து எங்களையெல்லாம் வியப்பில் ஆழ்த்தி, மெய்மறக்கச் செய்து விடுகின்றன. இவைகளையெல்லாம் தேடியெடுத்து, வருங்கால சமூகம் பயன்படக் கூடிய வழியில் நாலுருவாக்கிக் கொடுப்பது, கற்றறிந்த அறிஞர்களின் கடனாகும். கடங்களைக் கணக்கில் எடுக்காது, களப்பணி மூலம், இப்பணியைச் செய்ய முன்வரும் ஆய்வாளர்களை மூஸ்லிம் சமூகமும், தமிழும் என்றென்றும் நினைவு கூர்ந்து வாழ்த்தும், போற்றும்.

அடிக்குறிப்புகள்

1. திரு. தமிழன்னல் - கதல் வாழ்வு பக்-10
2. திரு. ஆறு. அழகப்பன் - தாலாட்டுக்கள் ஐநூறு பக் - 17
3. திரு. நா. வானமாமலை - தமிழர் நாட்டுப்புறப்பாடல்கள் பக் - 79
4. திரு. மா. சந்திரமூர்த்தி - கொங்கு -1973 பக். 119
5. திரு. ஆர் அய்யாசாமி - நாடோடிப் பாடல்கள் பக். 11
6. திரு. அ. ஆறுமுகம் - நாட்டுப்புற இலக்கியமும் பண்பாடும் பக். 17
7. திரு. இ. பாலசுந்தரம் - ஈழத்து நாட்டார் பாடல்கள் 1979
8. திரு. சு. சண்முகசுந்தரம் - இஸ்லாமிய நாட்டுப்புறப் பாடல்கள் ஒரு சமூகப்பார்வை - கருத்தரங்கக் கோவை, ஐந்தாம் உலக இஸ்லாமியத் தமிழ் இலக்கிய மாநாடு, கீழக்கரை, டிசம்பர் 1990. பக் - 01.
9. திரு. சு. சண்முகசுந்தரம் - தாலாட்டுப் பாடல்கள் பூம்புகார் வெளியீடு நவம்பர் 1983, பக் 04.
10. திரு. தே. லூர்து - நாட்டார் வழக்காற்றியல் சில அடிப்படைகள், வெளியீடு, நாட்டார் வழக்காற்றியல் ஆய்வுமையம், பாளையங்கோட்டை 1992 - பக் 164
11. திரு. மா. கோதண்ட ராமன் - வடர்க்காடு மாவட்ட நாட்டுப்புறப் பாடல்கள் பக் - 40
12. கவிஞர் இ. முருகையன் - கருவாட்டுக் கஸ்ஸா கவிதைத் தொகுதி 2005 பக்கம் 03.

பயன்பட்ட நூல்கள் பெயர்கள்

1. டாக்டர் சு. சண்முகசுந்தரம் நாட்டுப்புற இயல் ஓர் அறிமுகம்
2. டாக்டர் ஆறு. இராமநாதன் நாட்டுப்புறப் பாடல்கள் காட்டும் தமிழர் வாழ்வியல்
3. பேராசிரியர் நா. வாணமாமலை தமிழர் நாட்டுப்பாடல்கள்
4. பேராசிரியை சர்கவதி வேணுகோபால் தமிழக நாட்டுப்புற இயல்
5. டாக்டர் வெ. சுந்தரம் நாட்டுப்புறப் பாடல்கள்
6. டாக்டர் சு. சக்திவேல் பழங்குடிகள்
7. மு. அருணாசலம் தாலாட்டு இலக்கியம்
8. திரு. தமிழன்னை தாலாட்டு - நான்காம் பதிப்பு 1966
9. திரு. மு. அருணாசலம் யான் பெற்ற இன்பம்
10. திரு. அன்னகாமு ஏட்டில் எழுதாக் கவிதைகள்
11. டாக்டர் ஆறு. அழகப்பன் தாலாட்டுக்கள் ஜநாறு
12. பேராசிரியர். கோபால் கிருணன் மானிடவியல்
13. ஜனாப் எஸ். எச். எம் ஜெயீல் கிராமத்து இதயம்
14. டாக்டர் வெ. ஜீவானந்தம் தீப்பு. விடுதலைப்போரின் முன்னோடி றமீஸ் அப்துல்லாஹ் கிழக்கிலங்கை கிராமியம்
15. -

களப்பணிக்காக சென்ற இடங்கள்

பொத்துவில்	-	அம்பாரை	மாவட்டம்
அக்கரைப்பற்று	-	"	"
அட்டாளைச்சேனை	-	"	"
பாலமுனை	-	"	"
ஒலுவில்	-	"	"
நிந்தவூர்	-	"	"
சம்மாந்துறை	-	"	"
இறக்காமம்	-	"	"
வரிப்பதாஞ்சேனை	-	"	"
சாய்ந்தமருது	-	"	"
கல்முனைக்குடி	-	"	"
மருதமுனை	-	"	"
நற்பட்டிமுனை	-	"	"
காத்தான்குடி	-	மட்டக்களப்பு	மாவட்டம்
ஏறாவூர்	-	"	"
வாழைச்சேனை	-	"	"
ஒட்டமாவடி	-	"	"
முதூர்	-	திருகோணமலை	மாவட்டம்
கிண்ணியா	-	"	"
எஞ்கலலம்பிட்டி	-	மன்னார்	மாவட்டம்
பண்டாரவெளி	-	"	"
மறிச்சக்கட்டி	-	"	"
தாராபுரம்	-	"	"
வேப்பாங்குளம்	-	"	"
ஜின்தோட்டை	-	காலி	மாவட்டம்
காலி	-	"	"
வெலிகாமம்	-	மாத்தறை	மாவட்டம்
திக்வலை	-	"	"
சுங்காவில்	-	பொலநறுவை	மாவட்டம்
தம்பாளை	-	"	"
அழிஞ்சிப்பொத்தானை	-	"	"
மாணிக்கம்பிட்டி	-	"	"
திவுலானை	-	"	"
கெக்கிறாவை	-	அநுராதபுர	மாவட்டம்

நண்பர் முத்துமீரான்
அம்பாறை மாவட்டத்தைப்
பிறப்பிடமாகக் கொண்ட
குறிப்பிடத்தக்க எழுத்தாளர்களுள் ஒருவர்.
கவிதை, சிறுகதை, வானோலி நாடகம்,
கிராமிய இலக்கிய ஆய்வு
எனப் பல துறைகளில் காலூன்றியிருக்கிறார்.
ஏற்கனவே இவரது கவிதைகள்,
சிறுகதைகள், வானோலி நாடகங்கள்
ஆகியவை ஓவியாரு
தொகுதியாக வெளிவந்துள்ளன.
இரண்டு கிராமிய இலக்கிய நூல்களையும்
இவர் வெளியிட்டுள்ளார்.

கிராமிய இனத்தை, குறிப்பாக மட்டக்களப்பு
முஸ்லிம்கள்னும் சிமாழியும் வழக்கைக்க
கவிதையில் தாராளமாகவும் ஆழமாகவும்
கையாண்டவர்களுள் முத்துமீரானும்
குறிப்பிடத்தக்கவா.

யாப்பு மரபும், புதுக்கவிதை மரபும்
ஒன்றிணைந்திருப்பது முத்துமீரான் கவிதைகளின்
குறிப்பிடத்தக்க பிறதொரு அம்சம் எனலாம்.
அகவல், கலிப்பா, விருத்தம், சிந்து வழவங்கள்
என்பன முத்துமீரானுக்கு ஓரளவு
லாவகமாகக் கைவந்துள்ளன.

நண்பர் முத்துமீரான் இருக்கமும் செறிவும் மிகக்
இத்தகைய கவிதைகளை நமக்கு
இன்னும் தருவார் என்று நம்புகின்றோம்.

எம்.ஏ. நாசமான்
துமிழ்த்துறைத்தலைவர்
பேராதனைப் பல்கலைக்கழகம்
பேராதனை

நேவுன் பப்ளிகர்ஸ்